

ČETRTEK, 17. DECEMBER 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD SCHMITT

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je vprašanje Komisiji za ustni odgovor o prenosu Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij, ki so ga v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov predložili Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan in Kyriacos Triantaphyllides (O-0108/2009/rev.2 – B7-0217/2009).

Malcolm Harbour, avtor. – Gospod predsednik, z vašim dovoljenjem bi predlagal, da počakamo trenutek ali dva, ker je to vprašanje za ustni odgovor namenjeno Komisiji in smo upali, da bo gospod McCreedy tukaj, vendar vidim, da bo govoril gospod Samecki. Z gospodom Sameckim se še nisem srečal, zato se mi zdi zanimivo, da je tukaj, da odgovori na zadevo, ki sta jo pripravljala gospod McCreedy in njegova skupina. Najlepša hvala.

Nameraval sem pozdraviti gospoda McCreedyja tukaj in se mu zahvaliti za preteklo delo, zato mu boste morda posredovali naše dobre želje glede tega, kar bi lahko bil njegov zadnji nastop tukaj. Vseeno sem še posebej vesel, da se nam je kot zelo dejaven član mojega odbora pridružil gospod Barnier, da bo slišal to, ker je to dokument, ki bo v veliki meri spadal na njegovo področje, če bo Parlament seveda potrdil njegovo imenovanje in bo Komisija nadaljevala z delom. Vseeno je zelo dobro, da je tukaj.

Prosto gibanje strokovnjakov in direktiva o vzajemnem priznavanju poklicnih kvalifikacij sta med paradnimi vprašanji, s katerimi se pri celotni vzpostavitvi enotnega trga moj odbor najbolj ukvarja. Zelo primerno je, da danes dopoldne o tem vprašanju razpravljamo pred Komisijo, ki naj bi v bistvu zahtevala poročilo o napredku pri prenosu revidirane direktive, ki jo je moj odbor pripravil v letih 2004–2005, in o tem, kako države članice to direktivo dejansko izvajajo. Razprava prav tako poteka ob pravem času, ker je v ponedeljek v naš odbor prišel profesor Monti, da bi se pogovoril o nalogi, ki jo glede prihodnje usmeritve notranjega trga opravlja za predsednika Komisije. Zelo odločno je pripomnil, da del problema z notranjim trgom dejansko ni pomanjkanje zakonodaje, temveč dosledno izvajanje in učinkovitost obstoječih instrumentov, ki jih imamo za vzpostavitev notranjega trga.

V primeru vzajemnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, kakor je zelo jasno navedeno v besedilu našega vprašanja, že vemo, da se državljani po vsej Evropski uniji srečujejo s precejšnjim številom težav v zvezi s priznavanjem poklicnih kvalifikacij. To področje ima eno najvišjih ravni pritožb v mehanizmu Solvit, ki ga na ravni vlad držav članic zelo podpiramo. Veliko ljudi je razočaranih zaradi pomanjkanja jasnih odločitev in tudi zaradi pomanjkanja stika med organi za odobritev v različnih državah članicah. Ena od stvari, ki so bile opravljene z našo raziskavo, in ta odbor je naročil raziskavo te teme, je bila dokazati, da nič ni primerljivo z dovolj usklajeno dejavnostjo pri zagotavljanju pomoči ljudem pri priznavanju njihovih pravic v okviru vzajemnega priznavanja. Drug vidik je, da je iz dela, ki smo ga opravili mi in drugi, razvidno tudi, da o prenosu v evropski okvir kvalifikacij dejansko ne razmišlja dovolj poklicev. Obstajajo resna vprašanja, ki jih moramo zastaviti glede mehanizma, glede tega, kako enostaven je dostop do mehanizma in kako učinkovit je mehanizem v praksi. Na podlagi statistike in informacij vemo – in prepričan sem, da bomo v kratkem slišali od Komisije –, da je bil prenos tega instrumenta odložen v skoraj vseh državah članicah. Trajalo je veliko dlje, kot so ljudje pričakovali, da je to začelo delovati, in to samo po sebi vzbuja pomisleke glede zapletenosti samega instrumenta.

Že samo za to, da se vse te stvari zberejo v okviru dela Odbora za notranji trg v naslednjih petih letih, sem vesel, da so, mislim da, vsi koordinatorji Odbora danes tukaj, in rad bi se jim zahvalil za delo, ki so ga opravili skupaj z mano pri oblikovanju nadaljnjega dnevnega reda za ta odbor. To vprašanje vzajemnega priznavanja poklicnih kvalifikacij ni samo nekaj enkratnega. Je del našega mnjenja, da je vloga našega odbora, da še naprej preiskuje, spodbuja in pripravlja priporočila o prihodnjem razvoju ključne zakonodaje, ključnih sestavnih delov enotnega trga.

Vemo, da mora Komisija leta 2011 pregledati direktivo o vzajemnem priznavanju. Načrtujemo srečanje nacionalnih parlamentov in nacionalnih poslancev, na katerem se bo razpravljalo o tem predlogu. To smo že obravnavali in imamo svoje poročilo o preiskavi. To sta instrumenta, ki ju lahko uporabi moj odbor, in če se koordinatori strinjajo, sem prepričan, da bomo enkrat v letu 2010 pripravili poročilo na lastno pobudo, ki ga bomo vključili v to razpravo, ki jo bo imela Komisija.

To je okvir vprašanja. Veselimo se odgovora Komisije, ki bo opredelil okvir za to, vendar je to šele začetek postopka in prepričan sem, da bo novi komisar lahko dosegel napredek pri tem in sodeloval z nami, da se bo resnično razvil ta odločilni del zakonodaje in zagotovilo boljše delovanje enotnega trga.

Paweł Samecki, član Komisije. – Gospod predsednik, članom Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov bi se rad zahvalil za to, da so načeli ta pomembna vprašanja.

Preden odgovorim na posamezna vprašanja, naj začnem s pregledom. Cilj direktive o poklicnih kvalifikacijah je olajšati prosti pretok naših državljanov na notranjem trgu. Dve leti po koncu obdobja za prenos je prenos končan v 22 državah članicah in upamo, da bodo štiri države članice prenos opravile do konca leta. Na tej stopnji pa sem zaskrbljen zaradi Grčije, od katere še nismo prejeli nobenega ukrepa za prenos.

Naj se zdaj posvetim prvemu vprašanju. Prenos je bil izziv za države članice predvsem zato, ker zadeva več kot 800 različnih poklicev. Ti poklici so bili pogosto urejeni celo v zveznih ali regionalnih zakonih. Vendar to ne more biti opravičilo za nobeno zamudo in zaenkrat Sodišče Evropskih skupnosti takih zamud ni sprejelo v šestih sodbah.

Kar zadeva drugo vprašanje, so najpogostejše težave povezane s poklici v zdravstvu in arhitekti, pri katerih so zahteve usposobljenosti na evropski ravni bolj usklajene. Težave se pojavljajo tudi pri poklicih z večjo čezmejno mobilnostjo delavcev, kot so učitelji ali turistični vodiči.

Glede tretjega vprašanja, prednostna naloga Komisije je zagotoviti pravilno in dosledno izvajanje Direktive. V ta namen smo pripravili kodeks ravnanja v zvezi z upravnimi praksami in navodila za uporabo, namenjena državljanom, kar bo prav tako spodbudilo več doslednosti.

Kar zadeva ovire, s katerimi se srečuje Solvit, se popolnoma zavedamo težav na terenu, kot so zamude, ki se pojavljajo pri postopku priznavanja, neodzivanje nacionalnih pristojnih organov, neutemeljene odločitve, izgubljeni dokumenti itd. Včasih se napačne informacije dajo celo priseljencem in pozove se jih k uporabi napačnih postopkov. Vendar se je mreža Solvit izkazala za učinkovito pri reševanju mnogih teh vprašanj.

Vendar pa ne obstaja samo Solvit. V vseh državah članicah so zdaj vzpostavljene nacionalne kontaktne točke, ki obveščajo državljane in jim pomagajo, Komisija pa pričakuje, da bodo te točke v prihodnosti še dejavnejše. Poleg tega je tudi informacijski sistem za notranji trg letos podprl več kot 1 200 izmenjav informacij za številne regulirane poklice. To je okrepilo vsakodnevno upravno sodelovanje držav članic.

Na koncu, glede zadnjega vprašanja, Komisija ni v položaju, da bi presojala, ali trenutno obstaja potreba po spremembi. To bo opravljeno med naknadnim ocenjevanjem, ki ga predvideva Direktiva. Naš namen je vsekakor spoštovati časovni načrt iz Direktive. O tem, kako nadaljevati v zvezi s tem, bo odločala naslednja Komisija.

Kurt Lechner, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, leta 2005 smo po več letih dela in razprav v Parlamentu sprejeli to direktivo in začela je veljati. Leta 2007 se je začela izvajati. Zdaj smo v letu 2009 in težko je sprejeti, da se Direktiva ne izvaja povsod, zlasti ker ni bila popolnoma nova in so že obstajali predlogi. Komisijo lahko le spodbudim, naj bolj pritisne na države članice.

Pričakoval sem, da bodo težave s praktično uporabo Direktive. To je glavni predmet prihodnjih preiskav: ugotoviti, kje obstajajo posebne lokalne težave, in odkriti, kaj se dejansko dogaja. Omenjeno je že bilo, da se 20 % pritožb mreži SOLVIT nanaša na to zadevo. To je zelo resna zadeva. Gospod Harbour je upravičeno poudaril – in ne želim ponavljati tega, kar je povedal – pomen te težave za notranji trg z gospodarskega vidika.

Poleg gospodarskih vprašanj pa gre tudi za vprašanje temeljnih svoboščin državljanov, da lahko opravljajo svoj poklic in se samouresničujejo v drugi državi, na primer, ko se poročijo ali preselijo v drugo državo iz kakšnega drugega razloga. To je prava težava državljanov Evrope.

Pomembno je, da priznamo, da se težavam ne bo mogoče izogniti. To je zapletena zadeva, potreben je čas za izvajanje in vpletene so različne kulture in tradicije, zlasti v zvezi s poklici in predstavami o kakovosti in

kvalifikacijah v teh poklicih. Zato vseh kvalifikacij iz ene države ni mogoče priznati v drugi državi brez vprašanj. Po mojem in našem mnenju gre pri tem manj za obravnavanje posameznih primerov stiske, ki se jim ne bo mogoče izogniti, in bolj za preučevanje – in tu nastopi SOLVIT –, ali obstajajo napake v strukturah ali sistemu ter ali in kako je mogoče uvesti izboljšave.

Rad bi poudaril, da te teme nikoli ne bo mogoče dokončati. To je dolgotrajno vprašanje, ker se seveda stalno pojavljajo novi poklici in novi opisi poklicev. Zato je to stalna naloga Komisije in Parlamenta pa tudi držav članic, ki bi jih na tem mestu rad pozval k dobri volji.

Evelyn Gebhardt, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, najprej bi rada povedala, da je popolnoma nezaslišano, da tukaj ni nobenega člana Komisije, saj je to vprašanje zastavljeno Evropski komisiji. To kaže na prezir do Parlamenta. To je preprosto nezaslišano in za nas povsem nesprejemljivo.

(Medklici)

Da? Da, ni vstal. No, žal mi je. Tega ne morem sprejeti.

Če se zdaj posvetim tej zadevi, gospe in gospodje, gre za državljanstvo Unije, za ljudi, ki imajo pravico, da se prosto gibajo po Evropski uniji in opravljajo svoj poklic tam, kjer živijo in kjer se odločijo delati. To zakonodajo smo sprejeli zato, da bi to olajšali in da bi postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij lahko resnično postal sodoben. Menim, da je preprosto nezaslišano, da države članice v veliko primerih niso sprejele potrebnih ukrepov, da bi se ta zakonodaja izvajala in da bi se državljanom resnično zagotovil ta prosti pretok. V zvezi s tem mora Evropska komisija še marsikaj narediti.

Rada bi opozorila na nekaj, kar je zame zelo pomembno in kar smo v Parlamentu večkrat omenili. Zagotoviti moramo uvedbo evropske poklicne izkaznice, ki smo jo predlagali. S tem bodo državljani dobili nekaj, kar jim bo omogočalo gibanje po Evropi. Obstajajo organizacije, ki poskušajo to narediti. Vendar menim, da je treba Evropsko komisijo vprašati, ali se lahko vključi na to področje, da bo pospešila ta proces.

Cristian Silviu Buşoi, v imenu skupine ALDE. – (RO) Prosti pretok oseb je ena od temeljnih pravic državljanov Evropske unije. To vključuje tudi prosti pretok strokovnjakov, ki je nujen pogoj za zagotavljanje čim bolj učinkovitega delovanja notranjega trga.

Kakor je bilo omenjeno v vseh govorih do zdaj, se strokovnjaki, ki želijo uveljaviti svojo pravico do prostega pretoka, kljub temu, da je bila leta 2005 sprejeta Direktiva o priznavanju poklicnih kvalifikacij, še vedno srečujejo s številnimi težavami. Osebo sem seznanjen z različnimi tovrstnimi primeri, za katere nisem izvedel samo od romunskih, temveč tudi od evropskih državljanov in ki so povezani z različnimi poklici.

Moji kolegi iz Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov so mi izkazali čast s tem, ko so me imenovali za poročevalca za evropsko mrežo Solvit. Kakor je bilo že omenjeno, je znaten delež primerov, ki jih mora reševati Solvit, povezan z napakami v sistemu za vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij.

Menim, kolegi poslanci, da moramo natančno analizirati težave, ki so bile predložene centrom Solvit, tako da bomo ugotovili, kaj lahko izboljšamo.

Potrebna je tudi boljša komunikacija med kontaktnimi točkami, da se spodbudi medsebojno razumevanje držav članic. Države članice morajo razumeti, kako delujejo drugi sistemi v Evropski uniji, tako da je pri uporabi Direktive mogoče uporabiti čim večjo prožnost in se izogniti upravnim oviram, ki so napoti strokovnjakom.

Za konec, zaželeno bi bilo, da bi pet držav članic, ki še niso dokončale prenosa Direktive, ali katera koli od 22 držav članic, ki je to že naredila, vendar ima še vedno težave s prenosom ali ki Direktive ni ustrezno prenesla, hitro odpravila te razmere. Končni cilj je olajšati gladko delovanje notranjega trga za zagotavljanje storitev, na katerega neposredno vplivajo težave, povezane s priznavanjem poklicnih kvalifikacij.

Heide Rühle, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, mislim, da se tukaj vsi strinjamo glede cilja. Seveda si vsi želimo, da bi se državljani Evrope lahko prosto gibal in opravljali svoj poklic. Vprašanje je, zakaj se ta direktiva po štirih ali zdaj skoraj petih letih še vedno ne izvaja pravilno. Menim, da bi bilo smiselno, da Odbor ne bi bil vključen samo v pripravo osnutka in sprejemanje zakonodaje, temveč bi potem tudi opravil analizo razlogov za takšen odlog prenosa.

Direktiva o priznavanju poklicnih kvalifikacij ni edina direktiva, ki povzroča težave. To, da je tako veliko zadev na Sodišču Evropskih skupnosti, da je tako veliko pritožbenih postopkov in da je SOLVIT tako intenzivno vključen v to temo, bi moralo biti opozorilo za nas. Natančneje si moramo ogledati vzroke za

to. Vzrokov je veliko. Po eni strani je vedno zelo preprosto reči, da so za odlog odgovorne države članice. Med vzroke nedvomno spada tudi protekcionizem. Gotovo svoje prispevajo tudi različne kulture in pravni sistemi. Kakšen vpliv ima evropska zakonodaja na te različne pravne sisteme? To je še eno vprašanje, ki ga bomo morali obravnavati.

Poleg tega moramo preučiti, ali je Direktiva imela predvideni učinek ali pa določenih rezultatov ni mogla doseči že zaradi svoje zasnove. Menim, da je zelo pomembno, da ponovno preučimo to vprašanje. Tovrstna predhodna analiza je ena od pomembnih zadev, ki jih bo moral obravnavati ta odbor in pri kateri bo moral doseči napredek.

Imam pa tudi vprašanja za Komisijo. Presenečena sem, da so se te smernice pojavile šele po več kot štirih letih. To bi bilo lahko narejeno veliko prej. Vendar smernice pozdravljam. Prebrala sem jih in so gotovo v pomoč. Vseeno bi bilo dobro, če bi jih imeli že pred časom. Rada bi se pridružila gospe Gebhardt in vprašala, kaj se dogaja v zvezi z evropsko poklicno izkaznico. To bo drugi pomembni korak.

Adam Bielan, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, kriza, ki je v zadnjih mesecih prizadela Evropsko unijo, je neovrgljivo pokazala, kako pomemben je notranji trg za delovanje celotne Unije. Vzpostavljanja notranjega trga ne bomo končali brez uvedbe določenega svobodnega preseljevanja ljudi, ki ga med drugim zagotavlja direktiva o vzajemnem priznavanju poklicnih kvalifikacij. Zato je žalostno in zaskrbljujoče, da štiri leta po sprejetju Direktive ta še vedno ne velja v štirih državah, nobena od držav članic pa je ni sprejela pred rokom iz Direktive, 20. oktobrom 2007.

V zvezi s tem je moje prvo vprašanje Evropski komisiji: ali Komisija v preteklih štirih letih ni bila preveč nedejavna in kaj natanko je Komisija naredila za to, da bi vsem državam uspelo pravočasno prenesti Direktivo? Drugič, rad bi vprašal, kdaj bo Komisija objavila poročilo z oceno prenosa Direktive in kaj bo podlaga za sklepe v poročilu. Konec leta bi se morala začeti izvajati Direktiva o storitvah. Danes v Parlamentu že vemo, da mnogim državam ne bo uspelo pravočasno sprejeti zakonov o tem. Rad bi vprašal, kakšno povezavo vidi Komisija med tema dokumentoma.

Za konec, za državo, ki jo zastopam, je zelo pomembno vprašanje preseljevanja medicinskih sester. Direktiva uvaja uskladičev zahtev usposobljenosti za medicinske sestre. Rad bi vprašal, kakšne posebne ukrepe je sprejela Komisija, da bi pomagala medicinskim sestram iz držav srednje in vzhodne Evrope, tudi tistim s Poljske.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, najprej bi se rad iskreno zahvalil Komisiji za to, da nam je predložila svoje mnenje. Vendar bi rad poudaril tudi, da ima po medinstitucionalnem sporazumu med Komisijo in Parlamentom, in videl sem, da se je to zgodilo pri Direktivi o storitvah, o kateri smo pred meseci razpravljali v Bruslju, Parlament pravico zahtevati, da je pristojni komisar tukaj, da odgovori na težka vprašanja. Mislim, da tega vprašanja ne moremo rešiti s to Komisijo, in nima smisla to poskušati.

V imenu Parlamenta bi prisotnemu predstavniku Komisije rad razložil, da menimo, da je ta del medinstitucionalnega sporazuma izjemno pomemben. Zakaj? Ne iz golega formalizma, temveč ker je za državljane Evropske unije to zelo pomembno politično vprašanje. Gospod Bielan je pravkar omenil Direktivo o storitvah, ki lahko deluje samo, če poklicne kvalifikacije priznata obe strani. Ta direktiva je zelo pomembna, vendar jo veliko ljudi povezuje tudi z občutkom nemoči, če imajo vtis, da njihov delodajalec izkorišča neskladnosti v čezmejnem vzajemnem priznavanju poklicnih kvalifikacij samo zato, da jim zmanjša osebne prejemke.

Ti ljudje se počutijo zapuščene in nemočne. To sem sam videl v številnih primerih tukaj na meji med Nemčijo in Francijo. Vendar to seveda ni edino problematično področje. Drži, da vseh težav ne moremo rešiti čez noč in da bo ta proces tudi v prihodnosti stalno prisotno vprašanje, kakor je povedal gospod Lechner, poročevalec. Vseeno je naša naloga, da državljanom pokažemo, da njihove skrbi jemljemo resno, in po mojem mnenju sem spada tudi to, da Komisija temu vprašanju pripiše ustrezen pomen.

Upam, da bomo pri tem lahko sodelovali z novo Komisijo, tako da bomo dosegli napredek. Prosil bi vas, da to uredite z generalnim direktoratom, ki je pristojen za to področje.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, o strahovih, povezanih s prenosom Direktive o storitvah, smo že razpravljali. V tem smislu je primer Direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij simboličen. Nekatere države niso upoštevale roka za prenos in imajo težave zaradi vrzeli v besedilu. Čeprav ta direktiva polaga trden temelj za vzajemno priznavanje, se posebnosti določenih poklicev niso upoštevale. Dejstvo je, da lahko priznavanje kvalifikacij brez določitve dejanskih skupnih ravni

kvalifikacije in usposobljenosti, tudi za visokošolsko izobrazbo, povzroči samo zaplete in ustvari nezaupanje držav članic, strokovnjakov in državljanov.

Najočitnejši primer je primer zdravniških poklicev. Na primer, francoske babice imajo dovoljenje za pisanje receptov in so za to usposobljene, vendar v drugih državah ni tako. Kaj se zgodi, ko babica brez takega dovoljenja pride v Francijo brez dodatne usposobljenosti in mora napisati zdravniški recept? Podobno določene posebne stroke ne obstajajo v vseh državah članicah.

Ta direktiva je ključna za prosti pretok delavcev, temelj, na katerem sloni evropski projekt, vendar jo je treba izboljšati in okrepiti, težave, s katerimi se soočamo, pa je treba uporabiti za določitev poklicev, za katere sta potrebna učenje jezikov in usklajeno usposabljanje.

Omenila bi izjemno pobudo, da se izdela evropska izkaznica, kar podpirajo vsi zdravstveni delavci. To je pravo zagotovilo tako za imetnika kot za stranko ali bolnika in Komisijo pozivam, naj jo razširi na druge poklice, saj nam bo to omogočilo izboljšati vzajemno priznavanje in pridobiti zaupanje državljanov.

Antonyia Parvanova (ALDE). – Gospod predsednik, med razpravljanjem o vzajemnem priznavanju poklicnih kvalifikacij in dobrem delovanju notranjega trga moramo upoštevati trenutni položaj v zdravstvenem sektorju, za katerega bo morda potrebna nadaljnja razprava o Direktivi in njenem izvajanju.

Poleg izvajanja te direktive v celoti je nujno, da se uvedejo nadaljnji ukrepi, ki veljajo za vzajemno priznavanje ne samo diplom, temveč tudi kvalifikacij zdravstvenih delavcev. Za opravljanje zdravstvenih storitev so potrebne ustrezne jezikovne sposobnosti, registracija pri nacionalnih regulatorjih in, najpomembnejše, sposobnost zagotavljanja varne in visokokakovostne oskrbe.

Mislim, da je potrebna boljša izmenjava informacij med državami članicami glede registracije zdravstvenih delavcev, na primer prek skupne podatkovne zbirke EU. Tudi sistem zagotavljanja usposobljenosti je ključni element za opravljanje varnih zdravstvenih storitev in razmisliti bi morali o skupnih standardih za oceno usposobljenosti in znanja.

Mobilnost zdravstvenih delavcev je tudi vprašanje javnega zdravja in javne varnosti. Zaradi tega je Sodišče Evropskih skupnosti že odobrilo dodatne nacionalne zaščitne ukrepe za pretok blaga. Obstaja tudi racionalna razlaga za take ukrepe, ki se nanaša na opravljanje zdravstvenih storitev, zlasti ko nove komunikacijske tehnologije dopuščajo sporne prakse, kot je posvetovanje z e-zdravnikom. Spoprijeti se moramo z izzivom staranja prebivalstva in to bo še bolj obremenilo evropske zdravstvene delavce.

Poleg tega, da zagotovimo mobilnost zdravstvenih delavcev, moramo biti tudi sposobni vsem evropskim državljanom zagotoviti dostopne zdravstvene storitve, ki se zagotavljajo pravočasno in z najvišjimi standardi kakovosti. To je odgovornost vseh nas. Upam, da bodo evropske institucije in države članice to resno preučile glede na to, da so nekateri nacionalni sistemi zdravstvenega varstva skoraj brez strokovnjakov, zaradi česar bomo izjemno težko zagotovili osnovne zdravstvene storitve.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Gospod predsednik, če želimo, da bi bili naši državljani mobilni – in evropsko gospodarstvo to potrebuje –, morajo biti državljani prepričani, da ob pridobitvi kvalifikacij, na primer na Poljskem, ne bodo imeli težav s priznavanjem teh kvalifikacij v nobeni državi članici. Popolnoma razumem razsežnost težave. 800 reguliranih poklicev, o katerih je govoril gospod Samecki, je skupaj s številnimi ureditvami teh poklicev na nacionalni in regionalni ravni precejšen izziv za uprave držav članic. Vendar je za naše državljane, ki imajo težave s priznavanjem svojih kvalifikacij, glavni izziv to, kako se znajti v zapletenosti celotnega sistema. To potrjujejo podatki mreže Solvit in zato je težava s pravočasnim izvajanjem Direktive le en vidik naše razprave.

Vendar ne smemo pozabiti, da se veliko težav pojavlja zaradi pomanjkanja zaupanja v državah članicah do sistemov izobraževanja in usposabljanja v drugih državah članicah. Konec koncev nam primanjkuje sodelovanja, sredstev in zavzetosti nacionalnih uprav. Uvedba evropske poklicne izkaznice je dobra zamisel in imeli smo priložnost, da smo o tem razpravljali v prejšnjem mandatu Evropskega parlamenta. Vendar mora takšna izkaznica olajšati pretok oseb, ne pa ga otežiti. Uvedba te izkaznice – in to bi rada zelo močno poudarila – ne sme postati še ena ovira na notranjem trgu.

Gospe in gospodje, čez malo manj kot deset dni se izteče rok za prenos Direktive o storitvah. To omenjam, ker je pomembno tudi v okviru naše današnje razprave. Ti dve direktivi se v določenih pogledih dopolnjujeta. Prenosa Direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij ne moremo imenovati uspeh, zato si bom dovolila, da s tega mesta še enkrat pozovem h krepitvi prizadevanj za obe direktivi, ker brez njiju ne bomo dosegli napredka na notranjem trgu.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Gospod predsednik, kakor vsi vemo, je bilo 15 direktiv združenih v en zakonodajni akt o vzajemnem priznavanju poklicnih kvalifikacij. Zaradi tega so se pojavile številne praktične težave s prenosom v različnih državah članicah. Težave so dobro znane in Komisija bi morala sestaviti seznam ovir in analizirati problematična področja, ugotovljena pri prenosu te pomembne določbe o notranjem trgu.

Protekcionizem, ki se pojavlja na različnih ravneh, ni ovira samo za prosti pretok oseb, temveč tudi za notranji trg. Poskušati moramo odkriti nejasna področja, da Direktiva zaradi nezaupanja ne bo manj učinkovita. Ne zahtevamo, da Unija naredi tisto, kar bi morale delati države članice, vendar si je treba prizadevati za olajšanje zadev tako, da se pomaga odpraviti poklicni korporativizem.

Za izboljšanje prenosa te direktive bodo potrebni širjenje priznavanja kvalifikacij prek mrež Solvit in EURES, spodbujanje skupnih platform, izvajanje učinkovitih kontaktnih točk in, nič manj pomembno, povezovanje te direktive z Direktivo o storitvah.

Louis Grech (S&D). – (MT) Največje vprašanje, ki zadeva pravilno izvajanje te direktive, je pomanjkanje zaupanja držav članic v sisteme drugih držav članic. Nezanimanje držav članic za medsebojno sodelovanje se kaže tudi v neenotnem načinu, na katerega dojemajo informacijski sistem za notranji trg. Vse države članice trdijo, da uporabljajo sistem, vendar se pogostnost uporabe spreminja glede na namen, za katerega se sistem uporablja. Nemogoče je, da bi sistem za izmenjavo informacij deloval pravilno, ko pa ga države članice ne uporabljajo na enak način. Nujna je popolna zbirka podatkov, ki se redno posodablja, nujno pa je tudi, da se vzpostavi referenčna točka za vse države članice, pri čemer bodo vse države članice vnašale vse potrebne podatke, kar bo omogočilo dejansko uporabo Direktive.

Komisijo bi rad prosil, naj nas obvešča o akcijskih načrtih, ki jih namerava sprejeti za pravičen prenos te direktive, če resnično želimo sprejeti zamisel enotnega trga, ne pa je samo razlagati, kakor se nam zdi primerno.

Catherine Stihler (S&D). – Gospod predsednik, preden preidem na svoje vprašanje, danes dopoldne se je veliko govorilo o mreži Solvit. Na zadnjem zasedanju Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov smo izvedeli, da centri Solvit nimajo dovolj sredstev. Morda bi se želeli seznaniti s tem pred svojo predstavitvijo, gospod Barnier, vendar v neki veliki državi članici organizacijo vodi en pripravnik. Tega ne moremo več dopustiti, ker nam Solvit zagotavlja odlično storitev.

Moje vprašanje Komisiji je povezano z zdravstvenimi delavci. Slabše usposobljen zdravstveni delavec lahko ogrozi zdravje bolnikov in v najsikrajnejših primerih lahko povzroči smrt.

Ali Komisija preučuje možnost pravne obveznosti, da bi si pristojni organi dejavno in učinkovito izmenjevali informacije o zdravstvenih delavcih, ki jim je bila odvzeta licenca, da se zagotovi, da mobilnost zdravstvenih delavcev ne ogroža varnosti bolnikov?

SedANJI informacijski sistem za notranji trg omogoča izmenjavo informacij, vendar samo, kadar ima pristojni regulator vprašanje o prosilcu za vpis v njegov register, zato potrebujemo boljšo izmenjavo, da se organi opozorijo, ko se posamezniku odvzame licenca zaradi nesposobnosti.

Hvala, gospod predsednik, da ste to vprašanje zastavili v imenu Odbora.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Gospod predsednik, veliko je bilo povedanega o vzajemnem priznavanju poklicnih kvalifikacij. Vprašanje pa je: zakaj je to direktivo, ki je tako pomembna in jo vsi tako težko pričakujemo, težko uporabljati? Torej, zelo preprosto, ker je njena vsakodnevna, operativna uporaba težka in zapletena.

Vidim tri glavne težave: prva je očitno jezik, kar je bilo omenjeno; druga je zapletenost postopkov, ki jih je treba upoštevati, da se prizna veljavnost kvalifikacij osebe – včasih morajo ljudje dobesedno preskakovati ovire, da se priznajo njihove začetne diplome; in tretja so morda različne vrste začetnega usposabljanja.

V zvezi s tem mislim, da bi bilo dobro, da bi Komisija države članice pozvala, naj za vsak poklic imenujejo en pristojni poklicni organ, ki je odgovoren za nadaljnje usposabljanje – nadaljnje usposabljanje je ena od rešitev. Te pristojne organe bi bilo treba pozvati, naj sodelujejo kot odbor na evropski ravni, da opredelijo skupno evropsko obliko potrditve usposobljenosti. Tako bi strokovnjaki postopoma prešli s prvotno heterogene ravni na skupno raven nadaljnjega usposabljanja.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, Belgija je ena od petih držav članic, ki še niso v celoti prenesle Direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij. Vendar mora Belgija po mojih informacijah za skladnost z evropskim pravom samo še rešiti težavo strokovnjakov na področju potovalne industrije.

Če pustimo ob strani težave v zvezi s prenosom različnih evropskih direktiv, ki so del belgijskega institucionalnega sistema, se zdi, da je Direktiva, o kateri razpravljamo tukaj, še posebej zapletena. To je že bilo omenjeno. Belgija ni edina država, ki jo zadeva neizvršitev prenosa, slab prenos ali delni prenos direktiv. Zato v interesu strokovnjakov Evropsko komisijo pozivam, da pomaga državam članicam, ki imajo težave. Strokovnjakom bi morale biti omogočene koristi od prostega pretoka oseb in svobode ustanavljanja, ki, naj poudarim, predstavljata glavni cilj te direktive.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, najprej se zahvaljujem gospodu Sameckemu za dobro opravljeno delo. Mislim, da se vsi strinjamo z načelom, o katerem danes dopoldne razpravljamo tukaj, vendar bi načelo moralo veljati ne samo po vsej Evropski uniji, temveč tudi po vsem svetu.

O tem smo nedavno razpravljali s kanadsko delegacijo in to je korak v pravo smer. Vendar če želimo ta utopičen položaj, moramo zagotoviti, da bo standard poklicnih kvalifikacij enak po vsej Evropski uniji in, idealno, po vsem svetu.

Obstajajo nezanesljivi dokazi, ki kažejo na to, da gredo lahko študentje vsaj v nekaterih državah, kadar ne izpolnjujejo izobraževalnega standarda, da bi se lahko vpisali na študij, v drugo državo in plačajo za opravljanje študija tam.

Zato so potrebni neodvisni, preverljivi dokazi, da so standardi enaki, in če so enaki, ni opravičila za to, da se tega načela ne bi preneslo v vsej Evropski uniji in upajmo, da v ustreznem času po vsem svetu, da dosežemo to, kar si želimo – prosti pretok delovne sile za strokovnjake.

Alan Kelly (S&D). – Gospod predsednik, preidimo naravnost k bistvu. Ker se države članice pri priznavanju kvalifikacij ne organizirajo, izgubljam delovna mesta. To, da države članice tega dejansko ne jemljejo dovolj resno, je resna zadeva. Naša raven čezmejne trgovine za to, kar naj bi bil enoten trg, ni niti približno taka, kakršna bi morala biti. Smo v procesu obnavljanja evropskega gospodarstva in del tega ukrepa mora vključevati načine, s katerimi se bo okrepila čezmejna trgovina in s katerimi bo delovna sila postala bolj mobilna, kot je zdaj.

Premakniti se moramo na novo področje podjetniške inovativnosti, na katerem bomo v Evropi s sodelovanjem izdelovali najnaprednejše izdelke na svetu. Ker je naša proizvodnja presahnila – Irska je tipičen primer –, izvoz naših storitev predstavlja nov način za krepitev trgovine znotraj Evrope. Za to pa mora imeti Evropa standarde za kvalifikacije.

Države članice do zdaj niso dosegle dogovora o pravilih za to zadevo, zato je naša zmožnost za čezmejno prodajo teh istih storitev omejena. Kar zadeva vpletene posameznike, to omejuje prosti pretok delovne sile.

Strinjam se s kolegom poslancem Evropskega parlamenta Grechom, da države članice predvsem ne izkazujejo dovolj spoštovanja do informacijskega sistema, ki ga uporabljajo, in da mora biti v vseh državah članicah nekdo, ki je odgovoren za ta sistem. Komisijo pozivam, naj odkrije in odpravi ovire, ki preprečujejo uresničitev enotnega trga v tem primeru.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Gospod predsednik, rad bi izpostavil en vidik te razprave. Zdi se, da obstaja veliko pomanjkanje specializiranih poklicev, kar je povzročilo trgovanje s temi kvalifikacijami in zaradi česar se pristne kvalifikacije ne priznavajo. To lahko povzroči velika tveganja tako na primer v varnostnem sektorju kot v velikih industrijskih obratih, kot so kemijska podjetja in rafinerije nafte. Zdi se, da nacionalni nadzor v tem pogledu ni primeren.

Komisarju bi rad zastavil tri vprašanja. Prvič, ali je seznanjen s tem; drugič, ali nam Evropska komisija lahko predloži poročilo o tem; in tretjič, kaj lahko naredimo v zvezi s tem.

To je popolnoma absurden, nezaželen pojav, ki ga je po mojem mnenju treba odpraviti.

Milan Zver (PPE). – (SL) Kolegice in kolegi, dejansko se ukvarjamo z enim pomembnim vprašanjem, to je priznavanje medsebojnih kvalifikacij v okviru Evropske unije, in že sam po sebi je to velik problem glede na to, da kvalifikacije izhajajo iz izobraževalnega sistema, teh pa imamo v Evropski uniji najmanj 27.

Verjetno se nekateri spomnite, da smo lani, lansko leto v marcu uveljavili evropski kvalifikacijski okvir, evropski kvalifikacijski okvir, ki je nek mehanizem, ki omogoča, da se izobraževalni sistemi primerjajo med sabo. Ampak problem pri tem kvalifikacijskem okviru je, da ga niso implementirale države članice, ne kot v celoti ali pa kot vsaj prenosni prevajalec različnih kvalifikacij, poklicev, veščin, stopenj izobrazbe.

Jaz mislim, da zlasti članice, države članice čaka v prihodnosti velika naloga, in če bodo dejansko uveljavili evropski kvalifikacijski okvir, ki je bil že sprejet torej na ravni evropskih institucij, bo potem primerjava in pa priznavanje medsebojnih kvalifikacij izobrazbe veliko lažje.

Paweł Samecki, član Komisije. – Gospod predsednik, poslanci, opravičujem se, ker med svojim prvim nastopom nisem vstal. Vzrok za to sta pomanjkanje izkušenj in zgodnja jutranja ura.

Na splošno bi rad omenil nekaj izbranih vprašanj. Najprej bi morali poudariti, da je Komisija podpirala države članice pri pripravljanju prenosa Direktive. Kjer se je obdobje za prenos izteklo, smo si tudi zelo prizadevali za izvršitev prenosa. Leta 2007 smo objavili navodila za prenos. Potem smo razvili informacijski sistem za notranji trg, ki ga zdaj zelo intenzivno uporabljajo vse države članice, junija letos pa smo objavili tudi kodeks ravnanja v zvezi z upravnimi praksami.

Pred enim letom je Komisija pred Sodišče Evropskih skupnosti privedla države članice, ki ne izpolnjujejo zahtev, in Sodišče Evropskih skupnosti je izdalo šest pozitivnih sodb, v katerih je obsodilo neizvršitev prenosa s strani zadevnih držav članic. Pred kratkim smo objavili pregled, ki ponazarja stanje prenosa v državah članicah, ter navodila za uporabo za državljane in poslovno skupnost.

Za konec bi se vam rad zahvalil za vsa vprašanja in pripombe, posebej pa predsedniku Malcolmmu Harbourju za njegov dragocen prispevek. Menimo, da morajo delo zdaj opraviti države članice. Komisija se veseli razvoja posebnega odnosa s Parlamentom tudi v zvezi s tem dokumentom. Še posebej smo pripravljeni dejavno razpravljati o tem, kako Direktiva deluje v praksi in kako najbolje upoštevati hitro spreminjajoče se okolje v naslednjih letih.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Christa Klauß (PPE), v pisni obliki. – (DE) Izrecni cilj te direktive je, da se v celoti izvajajo sedanji predpisi o prostem pretoku strokovnjakov znotraj EU. Prosti pretok strokovnjakov je bil sprejet že v Direktivi 2005/36/ES. Vendar se težave vedno znova pojavljajo, zlasti v regijah blizu državnih mej. Veliko ljudi iz regije, iz katere prihajam, dela v Luksemburgu, Belgiji ali Franciji. Prejemam številne poizvedbe državljanov, ki odhajajo na delo čez mejo v eno od sosednjih držav. Te poizvedbe se pogosto nanašajo na priznavanje poklicnih kvalifikacij. Ta položaj se mora spremeniti. Poklicne organizacije so dosegle dogovore za posebne poklice, vendar to ne pomaga v vseh primerih in vse prepogosto si morajo državljani izboriti priznanje svojih kvalifikacij. Še posebej težko je, kadar določena država nima določenega poklica ali kadar je ta poklic organiziran drugače, na primer fizioterapevti ali doktorji ekonomike podjetja. Obenem na veliko področjih primanjkuje osebja. Na primer medicinske sestre ali orodjarji morajo v prihodnosti imeti boljše možnosti na naših trgih dela, zlasti pa mora notranji trg delovati učinkovito, kar zadeva delo. Potrebujemo pregleden, enostaven in jasen postopek priznavanja.

3. Kohezijska politika po letu 2013 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je vprašanje Komisiji za ustni odgovor o kohezijski politiki po letu 2013, ki ga je v imenu Odbora za regionalni razvoj predložila Danuta Maria Hübner (O-0121/2009/rev. 1 – B7-0229/2009)

Danuta Maria Hübner, avtorica. – Gospod predsednik, pred tremi leti je bila uvedena velika reforma evropske kohezijske politike, ki je upoštevala širitev Unije brez primere in nove izzive.

Ni naključje, da so bile glavne prednostne naloge evropske kohezijske politike v letih 2005 in 2006: lizbonska strategija, inovativnost in konkurenčnost, podnebne spremembe, zanesljiva in učinkovita oskrba z energijo, učinkovita raba vode, vlaganje v nove spretnosti in znanja, privlačnost ozemelj za mlade in kakovost življenja.

Ker smo razumeli, da je naloga kohezijske politike predvideti spremembo, ne pa ji slediti, smo v program kohezijske politike za obdobje 2007–2013 uvrstili vse te prednostne naloge, ki jih danes vidimo v programu Komisije Evropa 2020.

Zato je bilo pred več kot dvema letoma objavljeno analitično poročilo Regije 2020. Namen je bil izvedeti, kaj naj bi bile prednostne naloge kohezijske politike po letu 2013. Danes smo dobro pripravljeni na to, da se spoprime s prihodnostjo.

Pred enim letom je politika vsa svoja sredstva dala na razpolago evropskemu svežnju za oživitev gospodarstva, s čimer je zagotovila tudi bistveno povezavo med strategijo za izhod iz resnične gospodarske krize na eni strani ter dolgoročno trajnostno rastjo in strukturnim preoblikovanjem na drugi strani.

Vendar je naše vprašanje za ustni odgovor povezano s prihodnostjo. V prihodnjih letih bo Evropa, v kateri živimo, potrebovala odločno skupno ukrepanje, da se bo odzvala na pričakovanja svojih državljanov, ki so danes obveščeni državljani, ki zelo dobro vedo, koliko je odvisno od odločitev oblikovalcev politike. Raziskave javnega mnenja potrjujejo ta pričakovanja.

Jacques Delors je nekoč dejal, da gre pri evropskem enotnem trgu za konkurenco, ki spodbuja, za sodelovanje, ki nas krepi, in za solidarnost, ki nas združuje. Evropsko kohezijo, zaradi katere deluje enotni trg, uresničuje evropska regionalna politika, ki danes sloni prav na tem trojnem temelju: konkurenčnosti, sodelovanju in solidarnosti.

Leta smo govorili o tem, da je treba sprostiti, mobilizirati razvojni potencial vseh evropskih regij in mest. Izkušnje in logika jasno kažejo, da se ta mobilizacija izkaže za najučinkovitejšo in najsmotnejšo, če se uresničuje prek neposrednega udeleževanja podnacionalnih ravni evropskih vlad.

Evropska regionalna politika je že opravila preskus subsidiarnosti. Subsidiarnost Evropi ustreza.

Z reformo kohezijske politike iz leta 2006 je kohezijska politika postala sodobna politika na podlagi krajevnih razmer, ki temelji na ravnovesju med enakostjo in učinkovitostjo, med pristopi od spodaj navzgor in od zgoraj navzdol, med skupnimi strateškimi evropskimi cilji in lokalno prilagodljivostjo.

Treba je doseči napredek pri teh vprašanjih, treba je nadaljevati reformo upravljanja politike, vendar pa se določenih načel ne sme opustiti. Nova Pogodba je utrdila novo razumevanje evropske subsidiarnosti, ki je že globoko zakoreninjena v kohezijski politiki, to je subsidiarnost, razširjena na lokalno in regionalno upravo.

Za subsidiarnost lahko naredimo več, zlasti v zvezi z lokalno ravno. Tisti, ki predlagajo, da je kohezijska politika lahko omejena na Bruselj in nacionalno raven, bodisi ne poznajo evropske resničnosti bodisi ne razumejo, da je z gospodarskega vidika izključitev lokalne in regionalne Evrope iz uresničevanja skupnih evropskih ciljev v najboljšem primeru nespametna in politično nevarna.

Kohezija je pojem, ki izključuje izključitev. Iz političnih, gospodarskih in družbenih razlogov in zaradi legitimnosti kohezijske politike ne sme ločevati: biti mora politika za vse, tako kot je notranji trg, tako kot je skupna valuta.

Vsi elementi tega trikotnika integracije – skupni trg, skupna valuta, kohezija – se med seboj krepijo in so soodvisni. So naše skupno evropsko javno dobro.

Oblikovalci politike smo povišali stavo, ko smo obljubili, da bomo izpolnili pričakovanja. Izzivi so dobro znani; strategija EU 2020 je odprta za javna posvetovanja.

Potrebna je razvojna politika z jasnimi cilji in orodji. Kohezijska politika je politika za razvoj, ki zaposluje vse ravni evropskega upravljanja, ki skupaj delajo za evropske državljane.

Za konec, Evropa potrebuje novo energijo, da poskrbi za svojo prihodnost, da se odločno obnovi. Upravičeno se lahko vprašamo, od kod bi ta energija lahko prišla in morala priti. Zame je odgovor jasen. Danes mora ta energija priti od spodaj. Danes se ta energija lahko sprosti z neposrednim udeleževanjem lokalne in regionalne evropske uprave pri uresničevanju skupnih evropskih ciljev.

Paweł Samecki, član Komisije. – Gospod predsednik, predložena vprašanja so zelo primerna. Poudarjajo pomen, ki ga pripisujete kohezijski politiki, in vašo predanost temu, da politika ostane v središču evropske integracije.

Kar zadeva vaše vprašanje o upravljanju na več ravneh, upravljanje na več ravneh je bilo priznано kot temeljni mehanizem pri izvajanju prednostnih nalog politike EU. Čedalje večja soodvisnost različnih ravni upravljanja v Uniji je bila poudarjena v posvetovalnem dokumentu, ki ga je Komisija objavila o strategiji EU 2020.

Kohezijska politika je dober primer upravljanja na več ravneh. Ponuja sistem upravljanja, ki ceni in izkorišča lokalno in regionalno znanje, ga združuje s strateško usmeritvijo na ravni Skupnosti in usklajuje posredovanja med vladnimi ravni.

Prednosti upravljanja na več ravneh je v svoji beli knjigi iz junija 2009 poudaril tudi Odbor regij, ki je Unijo pozval, naj okrepi mehanizme upravljanja na več ravneh, in pokazal na učinke finančnega vzvoda kohezijske politike, ki so prispevali tudi k izvajanju drugih politik Skupnosti.

Kar zadeva vaši vprašanji o možni opustitvi cilja 2 in upravičenosti vseh evropskih regij, v obdobju 2007–2013 so vse regije upravičene do podpore iz strukturnih skladov. Komisija na tej stopnji nima uradnega stališča glede obdobja po letu 2013.

Kar zadeva vaše tretje vprašanje o oslabitvi načela dodatnosti, dodatnost je eno od osnovnih načel kohezijske politike. Dodatnost zagotavlja, da strukturni skladi ne nadomestijo javnih ali enakovrednih strukturnih izdatkov države članice. Tako zagotavlja dejanski gospodarski vpliv posredovanj EU in kohezijski politiki zagotavlja pomembno evropsko dodano vrednost.

Kar zadeva vaše vprašanje o regionalni razsežnosti kohezijske politike po letu 2013, Lizbonska pogodba ohranja cilj, da se zmanjša neskladje med stopnjami razvitosti različnih regij in zaostalost regij z najbolj omejenimi možnostmi v okviru pristoynosti Unije na področjih gospodarske, socialne in teritorialne kohezije v skladu s členom 174.

Poleg tega člen 176 poudarja, da je Evropski sklad za regionalni razvoj namenjen pomoči pri odpravljanju največjih razvojnih neravnovesij v Uniji, tako da sodeluje pri razvoju in strukturnem prilagajanju razvojno zaostalih regij in pri preobrazbi nazadujočih industrijskih regij.

Kar zadeva vaše vprašanje o sodelovanju regionalne in lokalne uprave pri uresničevanju evropskih ciljev v okviru kohezijske politike po letu 2013, bi vas ponovno rad opozoril na posvetovalni dokument Komisije o strategiji EU 2020, ki poskuša pridobiti dejavno podporo zainteresiranih strani, kot so socialni partnerji in civilna družba, in priznava, da bo za njen uspeh bistveno tudi, da vizijo EU 2020 sprejmejo v vseh regijah EU.

Komisija še ni pripravila stališča o tem, kakšno vlogo bo imela kohezijska politika pri uresničevanju strategije EU 2020. Vendar je kohezijska politika zmožna mobilizirati regionalne ali lokalne akterje prek vseh meja pri uresničevanju evropskih ciljev.

V povezavi z vašim vprašanjem, ali Komisija namerava objaviti belo knjigo o teritorialni koheziji, na sedANJI stopnji ločena bela knjiga o teritorialni koheziji ni predvidena. Namesto tega bodo politični sklepi na podlagi javne razprave o zeleni knjigi o teritorialni koheziji vključeni v obsežni zakonodajni sveženj o kohezijski politiki za obdobje po letu 2013, ki se pripravlja v okviru petega kohezijskega poročila, ki ga je v skladu z novo Pogodbo treba predložiti leta 2010.

Kar zadeva vaše vprašanje o vlogi Evropskega socialnega sklada v kohezijski politiki, pri uresničevanju cilja uravnoteženega in trajnostnega razvoja ima kohezijska politika ključno vlogo pri izvajanju evropskih prednostnih nalog. To velja tudi za Evropski socialni sklad, ki bo še naprej uresničeval svoje cilje, kakor so opredeljeni v naslovu XI nove Pogodbe.

Za doseganje socialne, gospodarske in teritorialne kohezije so potrebne ustrezne politike in mešanica naložb z različnih ravni. Vlaganje v človeški kapital, ki ga financira ESS, je bistveni sestavni del te mešanice politik v okviru globalnega gospodarstva, ki temelji na znanju.

Kar zadeva vaše vprašanje o vlogi kohezijske politike v odnosu do drugih politik Evropske unije, kohezijska politika Evropski uniji zagotavlja njen največji vir naložb v realno gospodarstvo. Sporočilo Komisije „Kohezijska politika: naložbe v realno gospodarstvo“ iz decembra 2008 je poudarilo pomen politike za osredotočanje na uresničevanje lizbonske strategije EU, vlaganje v ljudi, podjetja, raziskave in inovacije, prednostne infrastrukture in energijo.

Komisija je sedaj osredotočena na zagotavljanje, da se načrtovane naložbe lahko čim učinkoviteje izvedejo v partnerstvu z nacionalnimi in regionalnimi organi. To prizadevanje vključuje tesno sodelovanje ustreznih služb Komisije ter Komisije in ustreznih regionalnih in lokalnih organov.

Praktični primer sodelovanja služb Komisije so „praktična navodila glede možnosti financiranja raziskav in inovacij v EU“, ki so bila objavljena leta 2007 in so bila zasnovana, da bi morebitnim upravičencem pomagala

znajti se v treh instrumentih Skupnosti za financiranje, ter vsebujejo nasvete za oblikovalce politike glede usklajenega dostopa do teh instrumentov.

Kar zadeva ESS, tesna uskladitev prednostnih nalog tega sklada s smernicami za zaposlovanje neposredno povezuje prednostne naloge politike zaposlovanja v EU in finančno podporo EU.

Povezljivost obstaja tudi med ukrepi, ki jih podpirata kohezijska politika in politika razvoja podeželja, kakor je jasno določeno v strateških smernicah Skupnosti za obe politiki.

Upam, da sem odgovoril na nekatera vaša vprašanja, in veselim se zanimive razprave.

Lambert van Nistelrooij, v imenu skupine PPE. – (NL) Gospod predsednik, komisar, današnja razprava zadeva predvsem vsebinsko presojo kohezijske politike in nadaljnjo pot te politike. Seveda Evropski parlament želi vmesni finančni pregled. Kohezijska politika in uporaba skladov zdaj in v tem naknadnem obdobju do leta 2020 sta ključni del tega. Vendar na naše veliko začudenje nismo našli prav nobene omembe vsebinske presoje v „delovnem dokumentu“, namenjenem pripravi vmesnega pregleda. Kot prvi govornik Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) bi rad pojasnil, da mora nova Komisija Evropskemu parlamentu predložiti vsebinsko presojo, ne pa karikature regionalne politike.

Dokument predsednika Komisije Barrosa o viziji EU 2020 predvideva rast in gospodarstvo, ki temelji na znanju, opremo in usposabljanje, konkurenco in zeleno gospodarstvo. Torej regionalna politika zdaj in v prihodnosti predstavlja okvir evropske integracije za uresničitev teh ciljev. Poglejte preusmeritev na nove vire energije, podnebne spremembe in lizbonsko strategijo: vse to so bistveni elementi za regije in mesta.

Skupina PPE si želi, da bi se kohezijska politika bolj osredotočila na ključne elemente te strategije EU 2020, obenem pa ohranila solidarnost med vsemi regijami in tudi cilj 2, o čemer je komisar pravkar tako nejasno govoril. Spodbujanje konkurence v bogatih regijah je del celovite presoje. Ločevanje proračunov in povečevanje sektorske razdrobljenosti skladov na evropski ravni v okviru takega vmesnega pregleda ne služita prav ničesar in sta napačen pristop. V sedanjem obdobju krize vidimo, kako pomembni so regionalni skladi za oživitve gospodarstva. Sredstva iz teh skladov se izplačujejo hitreje in se izkoriščajo v celoti: leta 2009 je bilo skoraj 100 % mobiliziranih za inovacije in nove cilje v moji regiji, regiji Južna Nizozemska. Na začetku leta 2010 bom objavil poročilo o sinergiji med regionalnimi skladi ter raziskavami in razvojem.

Zaključiti želim z vprašanjem. Komisar, pravite, da ne boste predložili bele knjige o teritorialni koheziji, vendar bo Parlament to obravnaval v rednem zakonodajnem postopku in zagotovil, da se te stvari določijo v novih uredbah.

Constanze Angela Krehl, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, želela bi si vznemirljivejši uvod v to temo, ker menim, da se mora evropska kohezijska politika po letu 2013 spremeniti. Smo pred precej drugačnimi izzivi kot pred 10 ali 15 leti.

Za mojo skupino je najpomembnejše to, da se o solidarnosti med regijami ni mogoče pogajati. To po eni strani pomeni, da morajo imeti vse regije priložnost za sodelovanje v kohezijski politiki Evropske unije, po drugi strani pa pomeni tudi, da moramo nasprotovati vsem poskusom ponovne nacionalizacije kohezijske politike. Potrebujemo evropski pristop, ki državljanom omogoča, da se identificirajo z Evropsko unijo.

Za nas ni nobenega dvoma, da se moramo spremeniti tudi mi. V naslednjih nekaj letih bo pozornost usmerjena na razpravo o dajanju prednosti področjem, ki bodo prejela sredstva iz evropske kohezijske politike. V prihodnosti z evropskim denarjem ne bomo mogli podpirati vseh. Osredotočiti se moramo na vzpostavitev učinkovitih infrastruktur, zlasti v novih državah članicah, in na razvoj raziskav in inovacij. Seveda moramo upoštevati tudi, da se bo v prihodnosti evropska kohezijska politika morala ustrezno odzvati na izzive, kot so podnebne in demografske spremembe ter globalizacija.

Osredotočiti se moramo tudi na razvoj mest. Ne zato, ker bi hotela zanemariti podeželje, temveč ker vemo, da 80 % državljanov živi v mestih in na obrobjih mest in ker razvoj podeželja zdaj žal ni vključen v kohezijsko politiko, temveč je zajet v kmetijski politiki. Naš pristop je vzpostaviti močnejše mreže. Zaenkrat še ne vem, ali bo to delovalo, vendar se moramo spoprijeti z izzivom.

Pomembno je, da je tudi podpora samim ljudem del kohezijske politike, in zato obžalujem, da je bil odgovor komisarja rahlo dvoumen. Za nas to pomeni predvsem izobraževanje, usposabljanje in kvalifikacije za vsakogar, od majhnih otrok pa vse do starejših oseb. Vseživljenjsko učenje je pomembna zamisel. Vendar to pomeni tudi, da mora biti Evropski socialni sklad (ESS) še naprej vključen v kohezijsko politiko. Ne smemo razmišljati o ločitvi ESS od kohezijske politike.

Čezmejno sodelovanje je za nas zelo pomembno. To sodelovanje želimo okrepiti, obenem pa poenostaviti zadevno birokracijo.

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

Filiz Hakaeva Hjusmenova, v imenu skupine ALDE. – (BG) Gospe in gospodje, razprava o reformi strukturnih skladov je temeljnega pomena za možnost, da ima Evropska unija finančne instrumente, ki so primerni za gospodarske razmere, ter ustrezne naravne in človeške vire.

Pred nami je težka naloga, da izdelamo napoved in načrt kohezijske politike, ki bo spodbujala dolgoročno blaginjo državljanov. Ta politika je bila in še vedno je eden od pomembnih izmerljivih kazalcev evropske solidarnosti. Vendar je neskladje med nekaterimi regijami precej veliko in tega ne smemo spregledati.

Zaskrbljujoče je, da opažamo trende, ki kažejo, da se to neskladje povečuje, kar lahko poveča neenakost in vodi v osamitev. Kot predstavnica ene od najrevnejših držav članic v Evropski uniji pozivam k temu, da bi bila kohezijska politika osredotočena tudi na kohezijo med državami članicami z nizkimi prihodki.

Opozorjam, da na strukturne sklade ne gledamo kot na čudežno zdravilo. Jasno nam je, da moramo združiti prizadevanja in pospešiti napredek pri doseganju osnovnih standardov Evropske unije. Prav tako moramo opozoriti na možnost, da bi dejstvo, da države napredujejo različno hitro, v ustreznem trenutku lahko vodilo do notranjega prestrukturiranja Evropske unije.

Predvsem moramo določiti merila, poenostavljene pogoje in enake možnosti za pridobitev sredstev iz skladov EU. Šele potem naj se doda klavzula za zmanjšanje podpore državam, ki ne dosežejo nobenega napredka. Menim, da je primerno, da se nekatere države, če naletijo na težave, ko ukrepajo same, vključijo v območja in probleme z bistveno nadnacionalno razsežnostjo.

Tako se bodo evropska sredstva dodeljevala tudi bogatejšim državam in njihovim regijam z nižjim BDP. Na koncu, rezultate kohezijske politike je treba meriti tudi glede na ustvarjena delovna mesta. To je tudi kazalec tega, kako se kohezijska politika vključuje v druge politike in zagotavlja dodano vrednost.

Elisabeth Schroedter, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, o pomenu evropske kohezijske politike v Evropi ni bilo veliko povedanega. Kohezijska politika je v središču Evropske unije, saj je to politika, ki EU drži skupaj v njenem jedru. Je simbol solidarnosti in premagovanja nacionalne sebičnosti. Je instrument za vse regije. Zato je Evropski parlament tako zaskrbljen, da se bo ta solidarnostni mehanizem preprosto ukinil za našim hrbtom. Ni ravno v prid dobremu upravljanju, če Komisija skrivaj izdaja strateške dokumente, namesto da bi imela odprto razpravo o tem, kako lahko nadaljujemo s solidarnostnim mehanizmom ob velikih izzivih, ki so pred nami, kot so podnebne in demografske spremembe, ob upoštevanju tesnih proračunskih omejitev.

Potrebujemo reformo, vendar mora reforma prinesiti dejansko spremembo. Omogočiti mora trajnostni razvoj v regijah. Regijam mora zagotoviti podporo za njihove projekte in ne sme vključevati politike od zgoraj navzdol, kot jo ta mehanizem za namensko rezervacijo vključuje zdaj. Namesto tega mora v tesnem partnerstvu z vsemi akterji v regijah razviti postopek od spodaj navzgor. Ta postopek poznamo. Za razvoj podeželja že imamo metodo LEADER. To je odlična metoda za spodbujanje trajnostnega razvoja in vključevanje vseh akterjev, da se zagotovi zelo visoka raven strinjanja lokalnih skupnosti. Vendar potrebujemo Komisijo, ki bo dovolj pogumna, da bo podprla solidarnostni mehanizem in da bo podprla to, da bodo regije odločale o svojem razvoju, ne pa da bodo za to odgovorne nacionalne vlade.

Oldřich Vlasák, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, sedanja kohezijska politika je živ organizem. S spreminjanjem Evrope se spreminja tudi stališče posameznih držav in skupin o tej politiki. Žal se v razpravah o prihodnosti kohezijske politike po letu 2014 pojavlja več vprašanj kot odgovorov.

Ali bo kohezijska politika še naprej namenjena predvsem najmanj razvitim regijam Unije? Ali bomo v naslednjem obdobju imeli priložnost za izgradnjo prometne in tehnične infrastrukture? Ali nam bo uspelo izboljšati kakovost življenja in ustvariti prihranke? Ali nam bo uspelo zmanjšati birokracijo in čezmerno upravo, ki sta povezani s črpanjem sredstev EU? V zelo bližnji prihodnosti bomo iskali sporazumne odgovore na ta in druga vprašanja.

Osebnostno menim, da je z vidika prihodnjega razvoja ključno, prvič, da se pravilno uskladi vloga lokalnih organov pri upravljanju evropskih skladov, in drugič, da se evropski skladi usmerijo v podporo uporabe sodobnih tehnologij. Prav ti dve področji sta združeni v tako imenovani pobudi za pametna mesta, ki ponuja priložnost za oživljanje občinskih organov in obenem poslovnemu sektorju v obdobju gospodarske krize ponuja priložnost, da uporabi sodobne sisteme in inteligentne tehnologije ter ustvari gospodarsko rast. To je nedvomno razlog za to, da se strateške naložbe osredotočijo na to področje ne samo na ravni lokalnih organov, temveč tudi na ravni držav članic in celo EU. Inteligentni prevozni sistemi, ki lahko odpravijo prometni kaos v mestih, podporni navigacijski mehanizmi, ki lahko povečajo privlačnost turizma v mestih, in sistemi za pomoč na daljavo, ki starejšim državljanom omogočajo, da ostanejo dlje v svojih domovih, vse to so vrste naložb, ki bi jim bilo treba prižgati zeleno luč.

Zaradi gospodarske krize je naša razprava o prihodnosti kohezijske politike še bolj nujna kot kdaj koli prej. Danes moramo dvakrat premisliti, preden se odločimo, kam bomo usmerili evropske sklade.

Charalampos Angourakis, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, ne samo, da kohezijska politika Evropske unije ni zmanjšala regionalnih in socialnih neenakosti, temveč jih je tudi pomagala poglobiti. Vrednosti, navedene v statistikah, so pogosto izmišljene, kakor priznava Evropska unija sama, zaradi česar je vzpostavila prehodni sistem pomoči za vrsto regij, od katerih so tri v moji državi, Grčiji.

Pravilo neenakega razvoja v kapitalističnem sistemu je neizprosno, zlasti v kriznih časih, ko so nasprotja še opaznejša. Na žalost so napovedi za leto 2013 še slabše za delavce, zlasti na manj razvitih območjih. Kohezijska politika Evropske unije poskuša olupšati to politiko, ki je naravnana proti navadnim ljudem, da bi se odkupila ljudem, da bi zmedla delavce in, še pomembneje, da bi zavarovala donosnost kapitala.

Cilj začasne zglatitve nasprotij med skupinami plutokracije, ki se mu zavajajoče pravi „solidarnost“, bo zdaj nadomestilo pravilo konkurence in prostega trga. Ti elementi so tudi v lizbonski strategiji in strategiji EU za leto 2020.

Poziva k novim oblikam regionalnega in lokalnega upravljanja, kakor sta v Grčiji predlagali stranki PASOK in Nova demokracija, k razširjenemu in neposrednejšemu poseganju Evropske unije v regionalne organe in k spremenjenemu ozemeljskemu sodelovanju, tudi prek državnih mej. Delavce pozivamo, naj zavrnejo to politiko.

Za konec bi rad izkoristil svoj čas za govor, da vas pozovem, gospod predsednik, da uporabite svoj vpliv pri tem, da se v Evropskem parlamentu izpolnijo upravičene zahteve delavcev, ki so na ulicah.

John Bufton, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, kar zadeva kohezijsko politiko po letu 2013, osnutek dokumenta o proračunu z naslovom „Program reform za globalno Evropo“, ki je prišel v javnost, razkriva, da bi se financiranje s strani EU po letu 2013 lahko v celoti preoblikovalo v nacionalno usklajeno razdeljevanje, ne pa v razdeljevanje, ki se dodeljuje regionalno.

Osnutek opušča nadzor na regionalni in lokalni ravni v upravljanju na več ravneh in ukinja načelo deljenega upravljanja. Namesto tega je sprejet sektorski pristop k novemu proračunu in ne neodvisno delovanje znotraj sedanjih struktur.

Predlog, da se politika omeji na nacionalno raven, bi vodil do tega, da bi prerazporeditev upravljale upravičene države članice. To ne pomeni samo, da bodo neto plačniki izgubili nadaljnja povratna sredstva, temveč da bodo države članice, ki se bodo Evropski uniji pridružile v okviru prihodnje širitve, v članstvo vstopile v okviru kohezijskega financiranja, ki se bo najverjetneje ohranilo v bližajočem se proračunskem obdobju.

Zaradi tega bodo države, ki zdaj podpirajo velik delež finančnega bremena Unije, kot je Združeno kraljestvo, ugotovile, da morajo financirati čedalje več držav članic, ki so upravičene do podpore.

Še manj jih bo moralo podpirati še več, pri čemer Združeno kraljestvo lahko izgubi povrnitev dajatev. Ker si vedno več držav prizadeva, da bi se pridružile EU, me skrbi, da bo Wales pričal temu, da bo tako potrebna pomoč odtekala v novejši države članice.

Ne preseneča, da so se nekatere najbogatejše evropske države, kot sta Norveška in Švica, izognile Evropski uniji, saj so vedele, da bi plačevale financiranje svojih revnejših sosed. Vendar si Wales ne more privoščiti plačevanja, če se ničesar ne izplača nazaj.

Ukrep krepi čedalje večjo ambicijo Evropske unije, da bi postala še bolj integrirana, centralizirana in zvezna, vendar opušta regionalno razsežnost kohezijske politike, ki krepi zavezo Evropske unije, da bo podpirala teritorialno kohezijo in vsem članicam zagotavljala ugodnosti.

Namesto tega EU kot volk v ovčji koži potuhnjeno opušta sodelovanje in kompromis v prid združevanja.

Medtem ko se je prebivalcem Evrope govorilo, da Unija – zato, ker krepi trgovinske povezave – krepi kmetijske povezave in spodbuja enakopravnost, so se mahinacije čedalje večje birokratske globalne Evrope osredotočile na zmanjšanje razvoja kmetijstva in regij v prid nezaželeni ambiciozni globalni strategiji, vključno s povečanim izseljevanjem v države, kot je Združeno kraljestvo.

Takemu programu bo treba nameniti večje deleže proračuna EU na račun regij, kot je Wales. Zadnja plačila projektom v okviru programov strukturnih skladov EU za obdobje 2007–2013 bodo izplačana leta 2015. Obstaja negotovost glede tega, kakšno financiranje s strani EU bo, če sploh bo, na voljo Walesu v prihodnjih letih financiranja.

To, da utegne kohezija v bogatejših državah popolnoma izginiti, ne da bi se sploh omenilo prehodno financiranje, bi prebivalcem Združenega kraljestva odvzelo še več pravic.

Nesorazmerni račun za članstvo bi v financiranje gospodarskega razvoja bolje usmerila samozadostnost, ki bi jo določilo Združeno kraljestvo samo.

Ob reviziji proračuna EU, ki naj bi bila objavljena spomladi, bodo verjetno vse vlade v Evropi izjavile, da je treba povečati zadolževanje javnega sektorja. Čedalje bolj verjetno je, da se bo raven sredstev, ki bodo na voljo Walesu, znatno zmanjšala.

Posledice bodo vključevale zmanjšanje proračunov programov, manj naložb v širše gospodarstvo v Walesu in obsežno izgubo delovnih mest, povezanih z upravljanjem programov in uresničevanjem projektov.

EU bo bolj, kot da bi imela kakršen koli ugoden vpliv na moje volivce, prebivalcem Walesa zadala posreden udarec, če se odločijo, da nam bodo spodmaknili tla pod nogami. Verjetni rezultat zmanjšanja sredstev za Wales in Združeno kraljestvo bo močno vplival na vso našo državo, kar bo prizadelo tudi kmetijski sektor.

Zdaj je čas, da imajo prebivalci Walesa in Združenega kraljestva referendum o svojih odnosih z Evropsko unijo, tako da bodo ljudje lahko odločili, ali želijo, da jim vlada Westminster ali Bruselj.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, za trenutek si samo predstavljajmo evropske regije brez evropske regionalne politike. Veliko mest in podeželskih regij ne bi imelo odločnih spodbud za strukturno spremembo. Obmejne regije s svojimi težavami s čezmejnimi delavci in čezmejno infrastrukturo bi bile preprosto zanemarjene. Socialna politika ne bi bila več upravičena do evropskih prispevkov politiki izobraževanja in zaposlovanja. Srednje velikim podjetjem bi bilo preprečeno uspešno sodelovanje v mednarodnih mrežah.

Brez evropske regionalne politike skupnosti v regijah ne bi bile več pomembne. Zato nas zelo razburjajo signali, ki prihajajo od Komisije, med katere spadajo predlogi za socialne programe brez podpore strukturnih sredstev. To bi Komisijo spremenilo v socialni monopol brez regij ali pa bi vodilo v pozivanje, naj bo politika subvencij namenjena samo najšibkejšim v naši družbi. To pa bi pomenilo, da bi povsem pozabili na evropski okvir in bi se vrnili v čas ponovne nacionalizacije.

Ne glede na to, ali je Komisija zdaj te dokumente objavila ali ne, Evropski parlament ne bo podprl koraka proti regionalni politiki brez regij, ki je opisan v teh dokumentih. To ne pomeni, da zavračamo zamisel o reformi. V naše obstoječe strukture subvencij je treba vključiti nove izzive, povezane z okoljem, energetske politiko ali demografskimi spremembami. Podpiram tudi to, da se olajša izmerljivost evropskih prispevkov regijam.

Prav tako moramo strožje kaznovati države članice, ki nikakor ne predložijo dokazov o tem, da ustrezno upravljajo sredstva. Več regionalnega sofinanciranja, več posojil, več preglednosti in več učinkovitosti: tovrstne predloge bi si želeli za reformo kohezijske politike. Tovrstne predloge bomo podprli, borili pa se bomo proti vsem poskusom, da se uniči regionalna politika. Reforme da, ponovna nacionalizacija ne!

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Gospod predsednik, strinjam se s poslanci, ki so govorili do zdaj, in tudi jaz bi rad poudaril, da ne moremo sprejeti kohezijske politike po letu 2013, ki bo, prvič, razlikovala med regijami Evrope s predlogi, kot je opustitev cilja 2 (konkurenčnost); drugič, vključevala ponovno nacionalizacijo politik; in, tretjič, izključevala lokalne organe iz načrtovanja in izvajanja politik Skupnosti.

Nasprotno, predstavljamo si kohezijsko politiko po letu 2013 – obdobje, v katerem se bo skupna evropska politika še vedno uporabljala za vse regije Evropske unije –, ki bo še naprej imela primerna sredstva za doseganje svojega cilja in bo imela poenostavljena pravila uporabe, tako da bo pridobila še večjo dodano vrednost.

Zaskrbljen sem zaradi vsebine dokumenta za strategijo 2020, ker se v njem ne omenja kohezijska politika, ki je najprimernejše orodje za doseganje lizbonskih ciljev. Pravzaprav je velik del kohezijske politike že namenjen tem ciljem in bo dokazal svojo dodano vrednost. Pomemben dokaz za pomembnost kohezijske politike je tudi to, da je bila kohezijska politika na čelu Evropskega načrta za oživitev gospodarstva.

Obstaja ena razvojna politika, ena politika solidarnosti, ena politika za vse evropske državljane, ne glede na regijo Evropske unije, v kateri živijo. Žal pa v Evropski komisiji pozabljajo na to ali pa se zdi, da se za to ne menijo, in obravnavajo predloge, ki spreminjajo načela in obliko kohezijske politike. Vendar ste lahko prepričani, da bomo izkoristili vsako priložnost, da jih opomnimo.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, financiranje regij in strukturno financiranje sta del naše praktične gospodarske politike in zaradi njiju je Evropa zelo prepoznavna. V lokalnih skupnostih, mestih in občinah v regijah tesno sodelujejo različni akterji. Zato moramo ohraniti ta integrirani pristop za vso Evropsko unijo.

Komisijo pozivam, naj se veliko bolj posveti malim in srednje velikim podjetjem ter lokalne skupnosti, mesta in občine veliko bolj vključi v prihodnjo kohezijsko politiko. Vsekakor bomo v prihodnosti morali vlagati v infrastrukturo, vendar moramo predvsem zagotoviti inovacije in prenos tehnologije za mala in srednje velika podjetja. V prihodnosti moramo omogočiti tudi subvencioniranje delovnih mest. To so ključne zadeve pri določanju nove usmeritve strukturne in kohezijske politike v Evropski uniji.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, za Skupino Zelenih/Evropske svobodne zveze je kohezijska politika v središču ene od najbolj temeljnih politik Evropske unije: solidarnosti. Evropa postane močnejša, kadar koli se pokaže evropska solidarnost. To je za nas temeljno vprašanje.

Evropska komisija mora po našem mnenju integrirati naslednja načela. Prvič, ker je teritorialna kohezija politična prednostna naloga, mora biti zato tudi proračunska prednostna naloga.

Drugič, regija je ustrezna raven partnerstva za politiko regionalnega razvoja. Ponovna nacionalizacija te politike bi bila za nas nesprejemljiva.

Tretjič, kohezijo je treba uporabiti tudi za zmanjšanje največjih gospodarskih in socialnih neskladij znotraj ozemlja v prid ogroženim urbanim območjem ali podeželskim območjem, ki so v težavah ali so slabo oskrbljena zaradi strukturnih razvojnih problemov, kakor je na primer na otokih.

Nazadnje, o upravičenosti vseh regij EU do ugodnosti kohezijske politike je treba presojati posamično, seveda glede na njihovo premožnost, vendar mora biti Evropska unija sposobna prispevati, kadar koli so ogrožene kohezijske politike.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Gospod predsednik, to je osrednja razprava o značaju Evropske unije. Na izbiro sta trg in socialna politika. Sedanje zamisli Komisije o prihodnosti kohezijske politike so nesprejemljive. Strukturne sklade je treba okrepiti in ne oslabiti. Evropa mora narediti več in ne manj za premagovanje gospodarskih in socialnih razlik v razvoju. Rada bi povsem odprto povedala, da bi ponovna nacionalizacija tudi samo delov sedanje kohezijske politike negativno vplivala na prikrajšane regije, vključno s tistimi v Nemčiji in zlasti v vzhodni Nemčiji. Po zadnji fazi širitve Evropske unije so se razlike med regijami v Uniji povečale.

Poleg tega je zame pomembno, da se priznajo zlasti socialno-ekonomske zahteve v regijah, ki so tik nad pragom upravičenost, ki znaša 75 % povprečnega BDP na prebivalca v EU. Nenadna odprava subvencij po letu 2013 bi bila uničujoča za te regije.

Seveda je izjemno pomembno, da Evropska unija poveča posebne subvencije za mesta, ker je v mestih velik potencial za gospodarstvo in finance, saj je kriza še posebej močno prizadela mesta.

Za konec bi rada povedala še nekaj o obmejnih regijah. Kot poslanka Parlamenta iz vzhodne Nemčije vem, da moramo tja veliko vlagati in tam veliko narediti. Zelo sem zaskrbljena, da nas bo Komisija v zvezi s tem pustila na cedilu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, verjetno ste medtem slišali, da so člani Odbora za regionalni razvoj zelo osupli in razburjeni, ker od oktobra kroži tako imenovani tajni dokument Komisije. Ta dokument vsebuje osnutek reforme proračuna za obdobje 2013–2020, ki predstavlja obrat za 180 stopinj v proračunski politiki. Prvotno regionalno usmeritev proračuna je nadomestil sektorski pristop.

Novi osnutek predstavlja znatno omejitev načel subsidiarnosti in upravljanja na več ravneh, kar je v nasprotju z lizbonsko strategijo. Natančneje, osnutek vsebuje načrte za opustitev cilja 2, z drugimi besedami, konkurenčnosti in politike zaposlovanja. Ker so regije, povezane s ciljem 2, v vseh državah članicah, bi to seveda žal prizadelo dve tretjini vseh regij EU. Ta nesrečni predlog se utemeljuje s tem, da je razlika med novimi – ali z drugimi besedami, prihodnjimi – državami članicami in zahodno Evropo na nacionalni ravni tako velika, da je potrebna nova proračunska politika. Glede na finančno krizo naj bi se na ta način spodbudilo gospodarstvo.

Menim, da je očitno, da ta predlog predvideva morebitni pristop Turčije. Vemo, da bi bilo treba povečati financiranje, in tako se načrtuje, da se zagotovi, da so na voljo velike vsote denarja, ki so potrebne za pristop.

Vendar bi rad zelo jasno povedal, da bo kohezijska politika na regionalni ravni uspešna, če bo blizu lokalnim gospodarskim težavam. Tako se bo denar vlagal smotrno in učinkovito, kot se je do zdaj. Če regionalna komponenta ne bo vključena, ne bo mogoče odpraviti gospodarske krize.

Odgovor gospoda Barrosa na odprto pismo gospe Hübner, v katerem je izrazila svojo zaskrbljenost, me ni prepričal, zato v kratkem pričakujem konkretno izjavo.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naša skupina jasno podpira močno in dobro financirano kohezijsko politiko, ki lahko spodbudi zblíževanje evropskih regij. Pravzaprav menimo, da je treba to politiko zato, da bi bila učinkovita, spremeniti in okrepiti. To politiko moramo v Parlamentu in Evropski komisiji oblikovati skupaj in čim bolj pregledno.

Pozdravljam ustanovitev delovne skupine za prihodnost kohezijske politike s strani parlamentarnega Odbora za regionalni razvoj. V posvetovanje o proračunu po letu 2013 in prihodnjih ciljeh te politike morajo biti vključeni vsi zadevni akterji: države članice, regije, Evropska komisija in Parlament. Nepredstavljivo je, da bi se oslabil ali pravzaprav opustile regionalne in lokalne ravni, ki dajejo tej politiki poln pomen. Danes se z veliko negotovostjo glede prihodnosti te kohezijske politike srečujemo predvsem, ko gre za financiranje. Datum izteka veljavnosti sedanjega finančnega okvira je negotov, tako kot je negotov obseg reforme finančne perspektive. Upoštevati je treba pomen ohranjanja stabilnosti pri financiranju te politike. Prav tako je nujno, da se zavrnejo vse zamisli o ponovni nacionalizaciji kohezijske politike, ker bi to regije prikrajšalo za odločanje o razdeljevanju strukturnih skladov in bi uničilo regionalno razsežnost te politike.

Pričakujemo jasen, proaktiven odnos Komisije do priprave bele knjige o teritorialni koheziji, komisar. Kar zadeva razdeljevanje teh sredstev, ne zahtevamo egalitarizma, temveč finančno enakost in to zahtevamo skupaj z obliko usklajenega razvoja, ki temelji na ugotovitvah in razmerah, ki se med ozemlji razlikujejo. Kohezijska politika se ne sme osredotočiti samo na najrevnejše regije; usmerjena mora biti v vse evropske regije, tudi čezmorske.

Izjemno pomembno je, da ima Parlament jasno določene lokalne kontaktne točke. To je cena – edina cena – za pravično in učinkovito razdeljevanje sredstev iz evropskih strukturnih skladov.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, za začetek bi rad poslal pozdrave vsem socialnim organizacijam, ki so v Københavnu, v upanju na pozitiven rezultat za prihodnost planeta in prihodnost globalne kohezije.

Kohezijsko politiko moramo braniti kot politiko Skupnosti, ki varuje pred poskusi ponovne nacionalizacije. To je nujno ne samo zaradi njenega neposrednega učinka na razvoj kohezije v vseh naših regijah in državah članicah, temveč tudi zaradi njene dodane vrednosti pri strateškem načrtovanju, finančni stabilnosti in prepoznavnosti evropskega projekta.

Obenem je treba upoštevati pomembno vlogo, ki jo imajo in jo morajo imeti regije v kohezijski politiki. Decentralizirano in dobro upravljanje na različnih ravneh je ključno za zagotavljanje uspeha politike regionalnega razvoja.

Skrbi me tudi vzpostavitev prehodnih mehanizmov, ki zagotavljajo gladek prehod v regijah in državah, v katerih se v okviru tako imenovanega cilja konvergence in Kohezijskega sklada posredovanje postopoma

zmanjšuje. Prav tako me skrbi razvoj evropskih regij, ki se morajo spoprijemati z naravnimi težavami, med drugim s posebnostmi obmejnih regij.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, zelo smo zaskrbljeni zaradi celotnega razvoja dogodkov okoli reforme proračuna, zlasti v zvezi s strukturno in kohezijsko politiko.

V krizi, ki jo zaznamujejo velike socialne neenakosti in regionalno neskladje, je strukturna in kohezijska politika temeljni dejavnik za učinkovito gospodarsko in socialno kohezijo. To pomeni, da se ohranijo natančni cilji na tem področju in da se ne poskuša nacionalizirati stroškov politik Skupnosti v kmetijstvu ali ribištvu, kar bi škodovalo tako manj razvitim državam in regijam kot najbolj oddaljenim regijam.

Obstajajo pa različni znaki, da se pripravljajo ukrepi, s katerimi bi se zamisel kohezije še bolj spodkopala bodisi s poskusi, da bi ta politika vključevala in financirala različne ukrepe in akterje, ki nimajo nobene povezave s cilji kohezije – zlasti strategijo Evropske unije za leto 2020 in politiko o podnebnih spremembah –, bodisi s spremembo meril za upravičenost in upravljanje. Zato je ta razprava o kohezijski politiki po letu 2013 zelo potrebna. Pričakujemo jasne odgovore, ki podpirajo pravo gospodarsko in socialno kohezijsko politiko.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, nujno potrebujemo razpravo o proračunu Skupnosti in o tem, kako v prihodnosti izboljšati njegovo vzdržnost in preglednost. Finančni okvir po letu 2013 je treba vzpostaviti na podlagi solidarnosti in teritorialne kohezije. To sta ključni vrednoti za regije, kot je Madeira, ki se spoprijemajo s stalnimi težavami in zato potrebujejo stalno podporo.

Rad bi vam predstavil nekaj zamisli, ki bi po mojem mnenju morale biti prisotne vedno, ko razmišljamo o naši kohezijski politiki in jo pripravljamo. Komisija je večkrat omenila določene vidike, ki so po mojem mnenju bistveni, kot je potreba po tem, da bi bila opredelitev in izvajanje te politike bolj prilagodljiva, enostavnejša, učinkovitejša in bolj usmerjena k doseganju rezultatov. Obstajajo pa vprašanja, zaradi katerih sem nekoliko zaskrbljen, predvsem v zvezi s potrebami najbolj oddaljenih regij. V zvezi s tem bi rad na kratko pripomnil troje.

Prvič, sedanji regionalni pristop bi moral biti pomembnejši od drugih meril, kot so sektorji z dodano vrednostjo. Takšna sprememba bi lahko ogrozila cilj 2, ki zdaj koristi približno dvema tretjinama evropskih regij, in bi lahko bila škodljiva v regijah z zelo posebnimi gospodarskimi profili in konkurenčnimi prednostmi.

Drugič, menim, da je nujno, da se v kohezijski politiki ohrani merilo bližine. Prednost bi še vedno morale imeti razporejanje in upravljanje strukturnih skladov z regionalnega stališča in ne z nacionalnega ali celo centraliziranega evropskega stališča.

V svoji tretji in zadnji pripombi, ki ni nič manj pomembna, bi rad poudaril člen 349 Lizbonske pogodbe, ki predvideva posebno obravnavanje najbolj oddaljenih regij v zvezi z dostopom do strukturnih skladov ravno zaradi njihovih gospodarskih in socialnih razmer, kot so stalne in edinstvene omejitve in značilnosti, ki se kažejo v stalnih težavah teh regij in zaradi katerih je potrebna zahtevana stalna pomoč.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Gospod predsednik, kohezijska politika danes prispeva k razvoju cestne in železniške infrastrukture, predvsem v novih državah članicah. Zaradi politike je bilo ustvarjenih veliko novih delovnih mest in v naslednjih nekaj letih jih bo nedvomno ustvarjenih še več. Zelo pomembne so tudi naložbe, povezane z varstvom okolja.

Pri ocenjevanju dosedanje politike in njene učinkovitosti se splača odgovoriti na temeljno vprašanje: kaj se bo zgodilo po letu 2013? Evropski parlament bi moral jasno povedati, da ni soglasja glede racionalizacije kohezijske politike. Po letu 2013 bi tako kohezijska politika kot njene tradicionalne dejavnosti in mehanizmi morali podpirati raziskave, znanost, razvoj, inovativnost, ustvarjanje delovnih mest in boj proti globalnemu segrevanju. Kohezijska politika bi morala bolj vključevati tudi podeželje. Pomembno je, da uresničevanje kohezijske politike temelji na regijah in makroregijah.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, na kratko bi rad spregovoril o treh zadevah: enakosti pravic in statusa, tajnosti in ne nazadnje pomenu razvoja podeželja. Dvajset let po padcu berlinskega zida in 20 let potem, ko je naš kolega poslanec László Tőkés na začetku romunske revolucije v Tímešvaru (Timișoara) v Transilvaniji pretrgal molk, je bilo v 21. stoletju več kot enkrat rečeno, da v Evropski uniji nimamo več starih in novih držav članic, temveč eno Evropsko unijo. Popolnoma se strinjam s to izjavo, ki je seveda zelo splošna, vendar menim, da je pomembno, da se ne pojavlja samo kot del simboličnih odločitev, temveč je prisotna tudi v vsakodnevni uporabi kohezijske politike, ene od najpomembnejših skupnih politik Evropske unije.

Če imajo države članice Evropske unije enake pravice in status, je nepredstavljivo, da bi se kohezijska politika spremenila tako, da bi bile države članice Evropske unije, ki so se pridružile v letih 2004 in 2007, v novi kohezijski politiki prikrajšane. Takšna sprememba je preprosto nepredstavljiva. Moja druga pripomba je povezana s tajnostjo. Absurdno je, da Evropska komisija bodisi poda nekaj nepomembnih izjav o prihodnosti kohezijske politike bodisi o tem ne pove čisto nič. Kot poslanec Evropskega parlamenta in član zadevnega odbora Evropskega parlamenta bi pričakoval, da bo Evropska komisija sprejela jasno, nedvoumno stališče o teh zadevah.

Za konec bi rad spregovoril o razvoju podeželja. Trdno sem prepričan, da mora biti razvoj podeželja še naprej ključni vidik kohezijske politike. Politiki razvoja podeželja je treba dodeliti ustrezna sredstva. Na podlagi strokovnega stališča, ki ga je sprejel Svet evropskih občin in regij, menim, da je pomembno, da preučimo možnost združitve politike razvoja podeželja s kohezijsko politiko po letu 2013.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Kohezijska politika je glavni instrument Evropske unije za zagotavljanje, da imajo vsi evropski državljani enako možnost za uspeh, ne glede na to, kje živijo. Ta politika odločno prispeva k ustvarjanju evropskega občutka pripadnosti in je ena od najuspešnejših in najučinkovitejših evropskih razvojnih politik.

Komisar, ne morem skriti svoje zaskrbljenosti zaradi zdaj razvpitega „delovnega dokumenta“ Komisije in njenih predlogov. Ne sprejemamo ponovne nacionalizacije kohezijske politike, ki bi se v praksi končala, če bi bila njena učinkovitost odvisna od premožnosti posameznih držav članic. Iskreno upam, da bo Komisija enkrat za vselej opustila to pot.

Kakor veste, komisar, novi člen 349 Pogodbe določa, da je treba evropske politike prilagoditi posebnim značilnostim najbolj oddaljenih regij, predvsem zato, da se ublaži njihova prikrajšanost, pa tudi da se dobro izkoristi njihov potencial. Kaj nam lahko poveste o prihodnji strategiji za najbolj oddaljene regije, ki jo bo Komisija objavila v letu 2010?

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, tako kot moji kolegi sem tudi jaz zaskrbljen zaradi nekaterih trendov, ki so poudarjeni v notranjem dokumentu, ki je poleg drugih pomembnejših zadev pred kratkim prišel v javnost. Najbolj sem zaskrbljen zaradi predloga, da se cilje konkurenčnosti potisne v ozadje.

Ti cilji konkurenčnosti so bili ključni pri ustvarjanju razvoja podeželja in regij – zlasti pri ustanavljanju tehnoloških parkov, ki so pomagali poganjati pametno gospodarstvo in bodo še toliko bolj potrebni v prihodnosti.

Pomagali so tudi pri koheziji tako znotraj regij kot med regijami. Menim, da je zelo pomembno, da spoznamo, da so znotraj regij velikanske razlike v revščini. Tega se ne priznava vedno in mislim, da je napačno zlasti merilo, pri katerem vse temelji na nacionalnem BDP. Temeljiti bi moralo bolj na kupni moči in kupna moč znotraj nekaterih regij je vsekakor znatno manjša od nacionalnega povprečja.

Upam, da bodo te stvari in priložnosti, ki obstajajo v sinergijah med raziskavami, inovacijami in regionalnim razvojem, obravnavane v naslednji beli knjigi.

Tako kot moj kolega bi bil tudi jaz zaskrbljen zaradi politike razvoja podeželja – čeprav ne kot del kohezijske politike, bolj v okviru skupne kmetijske politike –, vendar je obenem nadvse pomembno, da se ta politika ne stlači med prihodnje predloge, ker je razvoj podeželja in zlasti družinskih kmetij ključen za socialno infrastrukturo družbe.

Na koncu bi rad samo povedal, da je treba tudi v boju proti goljufijam narediti več. Vem, da so bile v zadnjih letih izboljšave, vendar moramo zagotoviti, da gre denar, ki ga daje EU, tja, kamor naj bi šel, tako da bodo ljudje po vsej Evropski uniji lahko imeli boljše možnosti.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, Podkarpacie – regija, ki jo zastopam – je regija čudovitih, ambicioznih, delavnih ljudi, kraj, v katerem deluje veliko zelo dejavnih podjetij. Pojavljajo se nove pobude, kot je letalska dolina, obenem pa je Podkarpacie eno od najslabše razvitih območij v Evropski uniji. Naše težave ne izhajajo iz pomanjkanja pripravljenosti, temveč iz strukturnih in infrastrukturnih omejitev, ki jih poskušamo odpraviti z različnimi programi. Rada bi poudarila, da v okviru svojih prizadevanj ne prosimo za miloščino, temveč za podporo našim pobudam. Tudi mi si želimo, da bi se povečala konkurenčnost evropskega gospodarstva, in želimo si rešitev, ki bodo pomagale varovati naše podnebje.

Vendar si želimo tudi, da bi bila sprememba prednostnih nalog financiranja postopna, ne pa nenadna, ker bi to pomenilo, da bi bile najšibkejšje regije prepuščene samim sebi. Zelo pomembno je, da kohezijsko politiko

uresničujejo regije, ker ima taka rešitev najboljše učinke. Prav tako bi rada pripomnila, da ima kohezijska politika zelo pomembno sporočilo za državljane. Dokazuje, da je Evropa združena in da se spleča sodelovati v tem izjemnem projektu.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Gospod predsednik, regionalno strukturno financiranje je pomembno orodje za evropsko integracijo in predvsem financiranje cilja 2 so ljudje v mnogih regijah v preteklosti šteli za motor lokalnega strukturnega in gospodarskega razvoja. To je pomembno sredstvo za upravljanje strukturne spremembe v regijah in lokalnih skupnostih.

To državljanom omogoča, da neposredno izkusijo Evropo, ker ima financiranje lokalni učinek. Vendar potrebujemo enostavnejše, jasnejše in preglednejše strukture ter boljši nadzor v kohezijskih skladih, tako da se bo denar porabil trajnostno in učinkovito. Kohezija ali zbliževanje socialnega in gospodarskega razvoja je glavni cilj EU in zato je pomembno, da se ta instrument v prihodnosti okrepi, ne pa oslabi.

Kohezijska politika v Evropi potrebuje več jasnosti, več preglednosti in več učinkovitosti. Tudi posamezne države članice morajo prevzeti odgovornost na tem področju. Zato je pomembno, da se ohrani sistem dodatnosti pri financiranju. Ne želimo si ponovne nacionalizacije strukturnega financiranja. Zato bi Komisijo rada prosila, da izpolni te zahteve pri merilih za financiranje za leto 2013.

Derek Vaughan (S&D). – Gospod predsednik, Wales je verjetno najpristnejše evropsko območje v Združenem kraljestvu, razlog za to pa je, da ima vsaka skupnost, skoraj vsak posameznik in veliko organizacij koristi od evropskega financiranja, prej financiranja cilja 1 in zdaj financiranja zbliževanja.

Zato menim, da bi predložitev predlogov Komisije imela velike politične posledice na območjih, kot je Wales. To bi seveda imelo tudi velike gospodarske, finančne in družbene posledice za te regije.

Zato menim, da je nadvse pomembno, da vsi poslanci tega parlamenta pozovejo Komisijo, naj predloži predloge, ki so za nas sprejemljivi – in s tem mislim predloge, ki bi vsem upravičnim regijam v Evropi omogočili dostop do strukturnih skladov –, in naj prav tako zagotovi, da bodo tudi območja, ki po letu 2013 ne bodo več upravičena do financiranja konvergence, v prihodnosti imela nekakšen prehodni status.

Predsednik. – Torej, gospod Gollnisch, končno ste prišli. Dal vam bom besedo, vendar imate samo eno minuto.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, v vsakem primeru sem zelo pozorno poslušal vse govore kolegov poslancev. Menim, da iz teh govorov izstopata dve glavni točki. Prva je tajnost, ki obdaja skrivnostni „delovni dokument“ Komisije, in zato nestrpnost pričakujemo obrazložitve Komisije.

Druga je ta precej nenavaden odnos, pri katerem se politika teritorialne kohezije očitno ponovno opredeljuje na podlagi popolnoma novih prednostnih nalog, za katere se zdi, da imajo zelo malo skupnega s samo kohezijo. Mislim predvsem na vprašanje zunanje politike, za katero vsi vemo, da je prednostna naloga visokega predstavnika, ki pa je očitno precej manj prednostna na tem področju.

Kar zadeva skupno kmetijsko politiko, žal je že bila v veliki meri žrtvovana tržnim silam. Zato menimo, da bi bilo izjemno koristno, če bi nam Komisija lahko bolje pojasnila, kateri so njeni cilji od zdaj naprej. Za konec, zdi se mi, da globalno segrevanje ne spada v kohezijsko politiko.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tako kot mnogi kolegi poslanci sem tudi jaz zaskrbljen. Trdno sem prepričan, da se s tem, da se BDP vrača na komaj pozitivne stopnje rasti, kot so tiste, napovedane za leto 2010, gospodarska kriza, ki jo doživljamo, ne bo končala. Krizo bomo lahko šteli za dejansko končano šele, ko se bo zaposlenost vrnila na stopnjo pred krizo. Po najbolj optimističnih ocenah bo to okoli leta 2010.

V zvezi s tem je nujno, da se izvaja naložbena politika, in v strateškem smislu je nujno, da se ohrani cilj 2 ali nekaj podobnega, saj to predstavlja učinkovit instrument, ki našim regijam pomaga premagovati krizo. Ohranitev cilja 2 je v interesu Italije in mnogih drugih evropskih držav, saj izpolnjuje bistveno potrebo: razvoj zaostalih regij in krepitev konkurenčnosti najrazvitejših regij.

Ali ob upoštevanju teh argumentov, komisar, gospod predsednik, ne menite, da je vaša opustitev izjemno škodljiva za regije v Italiji, Evropi in Sredozemlju in tudi za druge države?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Gospod predsednik, vsi ali vsaj večina govornikov govori o evropskem socialnem modelu, vendar to v proračunu EU ali v kohezijski politiki ne pride dovolj do izraza. Zato si želim,

da bi bil Evropski socialni sklad (ESS) neodvisen in ločen od evropske strukturne politike. Skladu ESS bi bilo treba dodeliti več sredstev in postati bi moral bolj prilagodljiv. Prav tako bi moralo biti mogoče povečati sredstva, ki so na voljo med sedemletnim obdobjem financiranja.

Z ločitvijo socialnega sklada in strukturne politike bo regijam, ki gospodarsko niso nerazvite in jih je politika strukturnega sklada EU zato v veliki meri spregledala, mogoče dati na razpolago dovolj sredstev. Zato bi se Evropski socialni sklad uporabljal učinkoviteje za boj proti težavam na trgu dela, kot so visoke stopnje brezposelnosti, nizke stopnje zaposlenosti žensk, veliko število oseb, ki zgodaj opustijo šolanje, in nizke stopnje nadaljnjega izobraževanja.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, menim, da je naš parlamentarni odbor sprejel zelo pomembno odločitev za današnjo razpravo, ki se je izkazala za izjemno zanimivo, ko je zastavil tako veliko vprašanj in zelo pomembnih razsežnosti, ki niso povezani samo z učinkovito kohezijsko politiko po letu 2013, temveč tudi z značajem Evropske unije.

Rada bi poudarila, da se ta razprava, ta skrb pojavlja ob zelo nenavadnem času za Evropsko unijo. Po eni strani je Lizbonska pogodba pozitiven korak k integraciji, po drugi strani pa še vedno čutimo posledice mednarodne finančne krize brez primere, v kateri smo vsi spoznali, kako pomembna je solidarnost Evropske unije pri podpiranju notranjega trga in kohezije.

Evropsko komisijo bi rada vprašala o dveh zadevah, zaradi katerih je Evropski parlament zaskrbljen, v zvezi s katerima sem zaskrbljena tako kot moji kolegi poslanci. Prvič, ali vaši načrti predvidevajo inovativne predloge o ponovni nacionalizaciji kohezijske politike Skupnosti, ki jih bomo z veseljem sprejeli, in drugič, kaj se bo zgodilo s ciljem 2, saj je ta cilj dejansko tisto, kar je potrebno za konkurenčnost ne samo določenih območij, temveč konec koncev celotnega evropskega trga.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Gospod predsednik, menim, da je naloga Parlamenta in Evropske unije ustvariti temeljne pogoje, ki ljudem iz vseh držav članic omogočajo čim boljše kakovost življenja v regijah, v katerih živijo. Vendar se ti pogoji po Evropi močno razlikujejo. Zato potrebujemo močno in ustrezno financirano kohezijsko politiko.

Odločno moramo zavrniti vse predloge, ki vključujejo odstopanje od poti, ki smo jo izbrali, in danes smo slišali, da je bilo nekaj takih predlogov. Ne potrebujemo ponovne nacionalizacije. Potrebujemo instrumente za financiranje vseh evropskih regij, tudi tistih, ki so prikrajšane, in tistih, ki so že visoko razvite. Ne smemo ogroziti tega, kar je že doseženo.

Potrebujemo pregleden sistem subvencij, ki omogoča enostaven dostop do sredstev, prav tako pa zagotavlja pravilno in učinkovito porabo denarja. Razmišljati moramo na evropski ravni, delovati pa na regionalni.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Menim, da je ta razprava o prihodnosti kohezijske politike po letu 2013 še posebej koristna. Danes, zlasti med to krizo, so razlike med stopnjami razvitosti v različnih regijah Evrope velike in se še povečujejo.

Lokalne regije v Evropi morajo nadaljevati kohezijsko politiko, da bodo dosegle predlagane cilje. Neskladje med različnimi regijami je treba zmanjšati hitreje in brez odlašanja. Regionalne in lokalne uprave se morajo vsekakor bolj vključiti, vendar ne tako, da bi te regije nujno morale občutiti, da se postopoma pozablja nanje in se jih zapušča.

Razvojna prizadevanja in nacionalna gospodarska politika mnogih držav v Evropski uniji temeljijo tudi na ciljih kohezijske politike. Tudi moja država Romunija meni, da bi bilo še posebej koristno nadaljevati sedanjo kohezijsko politiko tudi po letu 2013 z združevanjem prizadevanj in nacionalnih sredstev s sredstvi, ki jih ponujajo strukturni skladi in financiranje na regionalni ravni.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Gospod predsednik, strinjam se, da je regionalna politika vzvod za boljše kohezijo in solidarnost v Skupnosti. Sedanja mednarodna gospodarska kriza je pokazala zobe. Povzročila je številne neenakosti in pritiske, zlasti v ranljivih skupinah. Povečala je brezposelnost, neenakosti in socialni pretres na nacionalni in regionalni ravni.

Sedanja svetovna gospodarska kriza pa je tudi izziv. Solidarnost Skupnosti je nujno treba okrepiti, da se doseže ustrezna, integrirana evropska regionalna kohezijska politika, ki bo določila glavne prednostne naloge ter zagotovila ustrezne infrastrukture in tesnejše čezmejno sodelovanje prek izmenjave najboljših praks.

Zavračamo diskriminacijo, zavračamo ponovno nacionalizacijo, zavračamo birokracijo, zavračamo pomanjkanje preglednosti, zavračamo tajno razpolaganje s sredstvi in opustitev cilja 2, ki bo škodila južni Evropi in Sredozemlju. Podpiramo pravično razdeljevanje sredstev Skupnosti, sodelovanje lokalnih organov, krepitev malih in srednje velikih podjetij, ustrezno reformo, ki jo je treba izvesti tako, da se bodo ukrepi ustrezno financirali v skladu s cilji Evrope za leto 2010. Za konec, podpiramo posebno obravnavanje oddaljenih območij, zlasti v južni Evropi in Sredozemlju.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Gospod predsednik, s pojavom upravljanja na več ravneh se je povečala potreba po usklajevalnih mehanizmi in platformah, lokalni organi pa morajo pogosto obravnavati socialno neskladje, ki ga povzroča pripravljanje politik, nad katerimi nimajo nadzora in na katere le malo vplivajo.

Poleg tega je zelo težko oceniti dolgoročne učinke projektov, ki se financirajo iz evropskih sredstev, in vpliv programov, ki se hkrati izvajajo.

Rad bi izvedel, kako namerava Evropska komisija podpreti prizadevanja lokalnih organov, da se pripravi integrirana in trajnostna razvojna strategija na podlagi potreb skupnosti in ob upoštevanju potreb, na katere bi lahko vplivali zunanji vzroki.

Kakšne instrumente bo pripravila Evropska komisija za lokalne organe?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, kohezijska politika je steber razvojne politike. Dejansko ta politika največ prispeva h krepitvi identitete regij in lokalne družbe. Po mojem mnenju gremo tukaj v dve skrajnosti. Nekateri bi radi v politiko vložili malo preveč, medtem ko jo drugi želijo preveč omejiti. Najpomembnejši cilj politike je vsekakor trajnostni razvoj na različnih področjih.

Kohezijska politika mora biti enaka tako za urbana kot podeželska območja. Ne pozabimo, da je Unija po tako veliki širitvi zelo raznolika. Zagotavljanje enakih možnosti za razvoj je pomembna naloga. Sodobni izzivi, s katerimi se moramo obenem spoprijeti, so boj proti gospodarski krizi, boj proti neugodnemu demografskemu gibanju in nazadnje boj proti podnebnim spremembam. Nekaj pa je gotovo: treba je nadaljevati kohezijsko politiko in jo prilagoditi sedanjim izzivom.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Temu, kar je povedal kolega poslanec, bi rada dodala, da je, kadar govorimo o pametnih mestih, pomembno, da več vlagamo v energetske učinkovitost stanovanjskih stavb. 90 % stavb, ki bodo obstajale leta 2020, obstaja že zdaj. Zato zahtevam, da prihodnja kohezijska politika poveča razporejanje sredstev iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, tako da bodo države članice sredstva lahko uporabile za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb, zlasti stanovanj. Prav tako menim, da moramo več vlagati v javni prevoz, da razvijemo mobilnost v mestih.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, kolegi poslanci so zajeli osnovna vprašanja današnje razprave. Rad bi poudaril samo dveje.

Prvič, nesprejemljivo je, da so predpogoji izpolnjeni in da obstaja instrument za izkoriščanje naših kohezijskih politik in programov, na koncu pa je to neizvedljivo zaradi operativnih in, še pomembneje, birokratskih razlogov. Zato, čim bolj bomo poenostavili naše postopke in politike, tem bližje bomo temu, za kar si prizadevamo, namreč koheziji v Evropi.

Drugič, rekli smo, da v vsakem primeru prihajamo iz gospodarske krize, ki trenutno vpliva na vso Evropo in ves svet. Če želimo biti optimistični, moramo očitno okrepiti področja, ki to najbolj potrebujejo, in, še pomembneje, če smem tako reči – in rad bi odgovor Komisije na to –, družbene skupine, ki najbolj potrebujejo pomoč. Tu mislim predvsem na mlade.

To je naše osnovno stališče in osnovno stališče naše politične skupine o socialnem tržnem gospodarstvu. To je edini način, da se zanesljivo spoprimemo s prihodnostjo.

Paweł Samecki, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej, kohezijska politika bo nedvomno zelo vključena v uresničevanje strategije EU 2020.

Strategija EU 2020 bo odgovorila na številne svetovne izzive in kohezijska politika bo med ključnimi in temeljnimi instrumenti, ki bodo na voljo Evropski uniji in državam članicam za obravnavanje teh izzivov. Zato ni razlogov za zaskrbljenost, da bo kohezijska politika ločena od izvajanja celovite strategije EU.

Drugič, Komisija na tej stopnji nima jasnih odgovorov na veliko vprašanj in zadev, ki so jih omenili poslanci, kot so geografska vključenost, vključenost ali obstoj regij, povezanih s ciljem 2, ustrezna podlaga za financiranje, prehodne ureditve ali status posameznih skupin regij.

To priznavam, vendar tako med službami Komisije kot med vladnimi strokovnjaki iz držav članic in Komisijo stalno poteka živahna in poglobljena razprava. Na podlagi teh razprav bo jeseni 2010 pripravljeno popolno stališče Komisije.

V naslednjih mesecih bodo tukaj zastavljena vprašanja in težave dobili ustrezne odgovore Komisije.

Za konec, vsem poslancem bi se rad zahvalil za vprašanja in predloge. Ta vprašanja in predlogi potrjujejo pomen kohezijske politike kot instrumenta za dolgoročno vlaganje na področjih, ki so nujna za vzpostavitev potenciala rasti evropskih regij in držav članic. Z vašimi zanimivimi in dragocenimi pripombami se bom vrnil v Bruselj in o njih poročal svojim kolegom v službah Komisije in svojemu nasledniku.

Komisija bo v naslednjih mesecih pripravljena nadaljevati razprave s Parlamentom glede oblike prihodnje kohezijske politike.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Livia Járóka (PPE), v pisni obliki. – (HU) Gospe in gospodje, razprava o prihodnosti kohezijske politike je nadvse pomembna. Glede na to, da obravnavamo horizontalno politiko, ki prerazporeja več kot tretjino proračuna EU, rezultati izpolnitve kohezijskih ciljev odločilno vplivajo na prihodnost celine. Kohezijska politika je že od začetka dosegala sijajne uspehe v EU 15. Na žalost je v državah članicah, ki so se nedavno pridružile in so prizadete zaradi skrajne revščine, potrebno dejavnejše posredovanje. Poleg tega položaj še bolj otežujejo novi, večji izzivi, kot so podnebne spremembe, upadanje števila prebivalcev ali svetovna gospodarska recesija. Zato bomo ozemeljske razlike med socialnimi in gospodarskimi kazalci v prihodnosti morali obravnavati v učinkovitejšem in bolj prilagodljivem okviru. Močno je treba poudariti tudi razvoj najmanj razvitih območij, zlasti majhnih regij, ki zaostajajo za regionalnim povprečjem in se spopadajo celo z veliko resnejšimi pomanjkljivostmi kot druga sosednja območja. Ob upoštevanju tega namena bi se splačalo preučiti rezervacijo sredstev na ravni EU, ki je izrecno namenjena uskladitvi načrtovalsko-statističnih regij na ravni LAU 1 (prej NUTS 4), kjer o uporabi teh sredstev lahko odločajo ustrezne majhne regije ali njihova združenja. Izboljšati je treba tudi usklajevanje z drugimi politikami EU. Ovire med različnimi skladi je treba odpraviti, tako da se lahko doseže največje možno razporejanje sredstev. Tudi pravila izvajanja je treba zelo poenostaviti. Poleg tega je treba dati prednost naložbam, ki so povezane z izobraževanjem, poklicnim usposabljanjem in trajnostnim zaposlovanjem, in izvajanju celovitih programov, ki so prilagojeni individualnim potrebam majhnih regij.

Richard Seeber (PPE), v pisni obliki. – (DE) Evropa regij je načelo, s katerim se je EU dolgo strinjala. Kohezijska politika po letu 2013 mora še naprej uresničevati to vizijo. Dober pristop je, da se teritorialna kohezija postavi za glavni cilj. V zvezi s tem ima medregionalno sodelovanje pomembno vlogo. V preteklih desetletjih je medregionalni pristop dosegel nekaj pomembnih uspehov. Različni projekti EU na tem področju omogočajo, da državljani neposredno izkusijo Evropo, in prenašajo svobodo delovanja, ki je značilna za evropsko politiko, na regionalno raven. Vendar bo treba v prihodnosti še kaj narediti. Za medregionalni pristop je potrebno učinkovito usklajevanje, da se uskladijo različne strukture v različnih državah. Drugi pomembni temelji regionalne politike v prihodnjih letih bodo dodatnost pri financiranju, medsektorsko sodelovanje in pogojenost. Da bi sredstva dosegla območja, na katerih so potrebna, morajo imeti projekti jasne in konkretne cilje. Menim, da tudi skrbno dolgoročno načrtovanje zagotavlja dodano vrednost in preprečuje zapravljanje sredstev.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), v pisni obliki. – (PL) Bojim se, da utegnejo določbe, ki jih je predložila Komisija – zlasti tiste o končanju cilja 2 in opustitvi regionalnega vidika kohezijske politike v korist sektorskega pristopa –, pomeniti vračanje h konceptu Evrope dveh hitrosti in povečanje gospodarske in civilizacijske oddaljenosti med staro in novo Evropo. Takšen model bi bil odmik od integracije celotne sedemindvajsetice in od zamisli solidarnosti iz člena 3 Lizbonske pogodbe. Ta zamisel je vsekakor podlaga celotne kohezijske politike, katere namen je izenačiti možnosti in odpraviti razlike med regijami.

Predlog Komisije v zvezi s povečanjem poudarka na raziskavah in razvoju novih tehnologij je treba pozdraviti. To je smer, ki jo potrebuje Evropa. Z odločitvijo za to pa ne smemo pozabiti na regije in države, v katerih je najpomembnejše, da se življenjski standard dvigne na povprečje EU. Prosim, ne pozabite, da so najbogatejša območja EU več kot 11-krat premožnejša od najrevnejših. Odprava teh razlik mora biti še naprej glavno načelo kohezijske politike EU.

Trenutno se pripravlja nova različica dokumenta. Upam, da bo Komisija v novi različici upoštevala besede, ki so bile izrečene med današnjo razpravo, in to, kar pravijo v različnih delih Evropske unije in na različnih ravneh: lokalne uprave, vlade, združenja in nevladne organizacije. Dobro regionalno politiko je mogoče doseči samo s tesnim sodelovanjem regij.

(Seja je bila prekinjena ob 11.05 in se je nadaljevala ob 11.30)

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

Predsednik. – Imam obvestilo. Zadeva gospo, ki nas je dolga leta podpirala v Evropskem parlamentu, gospo Birgitte Stensballe. Žal nas zapušča in se bo 1. januarja 2010 upokojila.

(Parlament je gospe Stensballe namenil stoječe ovacije)

4. Dnevni red

Martin Schulz (S&D). – *(DE)* Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi zastavil dve vprašanji pravilnosti postopka in rad bi, da bi ju lahko zastavil eno za drugim. Prvič, imam prošnjo za ves Parlament. Nanaša se na nujno zadevo, o kateri bomo razpravljali danes popoldne. To je primer Aminatou Haidar.

Danes popoldne imamo na dnevnem redu nujno zadevo. Kolege poslance bi prosil, da mi zaupajo v zvezi z naslednjim postopkom. Nekateri poslanci, ki so zelo vključeni v ta primer, vedo – in zdaj ne morem navesti več podrobnosti, vendar sem eden od tistih, ki vedo –, da bomo danes imeli rešitev za ta primer. Ugledni vladni predstavniki EU si prizadevajo doseči pozitivno rešitev. Zato bi bilo smiselno, da se ta nujna zadeva danes popoldne umakne z dnevnega reda, ker bi vsaka nadaljnja razprava samo ovirala delo, ki poteka po diplomatskih poteh. Zato Parlament prosim, naj se strinja s tem, da v tem izjemnem primeru to nujno zadevo umaknemo z dnevnega reda, ker bo to bolj pripomoglo k rešitvi primera, kot če bi razpravljali o njem. To je moja prva prošnja, gospod predsednik. Druga prošnja bo takoj sledila.

Predsednik. – Gospod Schulz, nisem prepričan, da lahko ponovno razpravljamo o tem vprašanju. Bojim se, da je že prepozno, ker smo odločitev o tem že sprejeli. Zdaj je težko ponovno razpravljati o tem vprašanju.

Joseph Daul (PPE). – *(FR)* Gospod predsednik, podpiram predlog gospoda Schulza. Menim, da so pogajanja izjemno težka. Govorimo o primeru, ki zadeva človeka, žensko, in išče se politična rešitev.

Zato menim, da je med iskanjem politične rešitve pomembno, da se položaj ne poslabša. Zahtevam, da se nam najprej omogoči, da najdemo politično rešitev.

(Aplavz)

Miguel Portas (GUE/NGL). – *(PT)* Rad bi dal samo kratko pripombo. Diplomatska prizadevanja so zelo pomembna, vendar je Aminatou Haidar na 33. dan, odkar gladovno stavka, v bolnišnici. Najslabše, kar bi lahko naredili, je, da bi ženski, ki se bori za temeljne človekove pravice, povedali, da bo ta parlament tukaj in zdaj pozabil nanjo.

Predsednik. – Gospe in gospodje, v skladu s členom 140 Poslovnika lahko glasujemo o predlogu, da se to umakne z razporeda dela.

V zvezi s tem bi rad, da kdo spregovori v podporo predlogu.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – *(ES)* Kod vodja delegacije španskih socialistov v Evropskem parlamentu bi rad izrekel priznanje besedam predsednika Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, ki ga je podprl predsednik Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Priznanje izrekam iz dveh razlogov. Prvič, ker po mojem mnenju ta parlament jasno izraža svojo solidarnost tako z gospo Haidar osebno kot z njenim prizadevanjem v tem nevarnem položaju, ki je posledica dolgotrajne gladovne stavke.

Moj drugi razlog je, da menim, da ima Parlament tudi pozitivno mnenje, ki podpira intenzivno večstransko diplomatsko prizadevanje, ki ga vodi vlada Kraljevine Španije. To je konec koncev vlada države, na ozemlju katere je trenutno gospa Haidar. To je tudi vlada države, v kateri poteka gladovna stavka, za katero je gospa Haidar sama rekla, da je ne bo prekinila, dokler se ne vrne na ozemlje, ki ni v španski pristojnosti.

Zato podpiram sedanje diplomatsko prizadevanje in menim, da bi najbolj ukrepali, če bi se izognili resoluciji, ki bi lahko ogrozila uspeh vseh pogajanj, ki bi utegnili potekati v naslednjih nekaj urah ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Zdaj prosim, da kdo spregovori proti predlogu.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Gospod predsednik, spregovorila bom, da povem, da moja skupina nasprotuje temu predlogu, in zdaj bom obrazložila naše razloge. Menim, da ni primerno, da se tak predlog predloži danes dopoldne. Poleg tega se tako ne bi upoštevala nobena parlamentarna skupina, ki je vložila besedilo resolucije.

Samo včeraj smo namenili tri ure temu, da bi našli način, kako naj to zadevo izločimo iz politične razprave in se prenehamo osredotočati na dogajanje v Španiji. Zaradi prizadevanj vseh vključenih skupin nam je uspelo uskladiti različna stališča in oblikovati skupno besedilo resolucije. Na istem srečanju nam je uspelo tudi preseči različna mnenja.

Zato menim, da, če se šteje za neprimerno, če ta parlament ne izrazi svojega mnenja o takem položaju, kdaj ga potem dejansko bo? Kdaj ga bo?

(Bučen aplavz)

Imam še zadnjo prošnjo ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Gospod predsednik, ni res, da je Parlament izrazil mnenje o primeru gospe Haidar. To se ni zgodilo. Parlament je nameraval izraziti svoje mnenje danes. To je nameraval storiti danes, po 33 dnevih gladovne stavke, vendar se nam poskuša preprečiti, da bi razpravljali o tem. Mislim, da je to nemoralno. Ponavljam, to je skrajno nemoralno.

(Aplavz)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, za besedo sem prosil, da bi zastavil vprašanje pravilnosti postopka: ta parlament je nepreklicno zavezan človekovim pravicam in dolžan spoštovati to obveznost. Gospod Schulz je danes dopoldne Parlamentu predložil predlog. Če ve za podatke ali pomembne informacije v zvezi s primerom gospe Haidar, mora te informacije dati na razpolago Parlamentu. Potem se bo na plenarnem zasedanju danes popoldne na začetku razprave sprejela odločitev.

(Aplavz)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gospod predsednik, veliko let sem bil v imenu svoje skupine pristojen za razprave o človekovih pravicah v tem parlamentu. Ta primer obravnavam zelo skrbno. Rad bi omenil, da sem se prejšnjo nedeljo zelo dolgo pogovarjal o tem primeru z maroškim zunanjim ministrom.

Imam vtis, da je danes možno končati gladovno stavko gospe Haidar in najti rešitev zanjo. Če bi imel vtis, da bi javna izjava pomagala rešiti ta primer, bi dal javno izjavo. Ker pa menim, da je v tovrstnih zapletenih diplomatskih primerih prosti preudarek najboljši način reševanja težave, bi kolege poslance prosil, naj s potrebnim preudarkom zagotovijo, da se ta gospa reši. To je moja edina želja.

Predsednik. – Gospe in gospodje, rad bi vas prosil za trenutek pozornosti. O tej zadevi ne moremo razpravljati v nedogled.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Gospod predsednik, za začetek bi rad izrazil svoje presenečenje, ker smo, kakor je poudarila gospa Bilbao Barandica, razpravi o tej zadevi včeraj namenili skoraj tri ure. Če je gospod Schulz imel ustrezne informacije o tej zadevi od nedelje, bi morali biti včeraj ustrezno obveščeni. Ponavljam, informacije bi nam morale biti posredovane včeraj pred razpravo o skupni resoluciji. S temi informacijami bi morali biti seznanjeni, ko so potekali pogovori med različnimi skupinami, ki so pripeljali do dogovora, to se pravi, kompromisa.

(FR) Ne, to ni res. Naša odgovornost je, da sprejmemo resolucijo, tako da bomo vsaj vedeli, kakšno je stališče tega parlamenta o primeru Aminatou Haidar. Zato ne zahtevam, da ne glasujemo, temveč da razpravljamo kot običajno.

(Aplavz)

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, očitno je Parlament razdvojen. To je zelo občutljivo vprašanje. Veliko je nejasnosti. Prosim, ali lahko zahtevam, da to glasovanje odložimo do 15.00, tako da se bomo lahko posvetovali s strankami in skupinami ter tudi ugotovili, kaj se dejansko dogaja v Maroku?

Predsednik. – Gospe in gospodje, slišali smo vse pripombe. Slišali ste vse in imate celotno sliko. V skladu s členom 140 Poslovnika dajem ta predlog na glasovanje. Imamo konkreten predlog, da o tej zadevi ne razpravljamo danes.

(Parlament se je strinjal s prošnjo)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gospod predsednik, zelo obžalujem, da moram Parlament še enkrat prositi za potrpljenje. Na seznamu glasovanja imamo danes glasovanje o načelu subsidiarnosti. V skladu s členom 177(4) Poslovnika prosim, da glasovanje o tej točki preložimo do naslednjega plenarnega zasedanja in preučimo legitimnost sprejetja resolucije o tej točki. Menim, da se ta parlament zelo strinja s tem, da je treba zagotoviti načelo subsidiarnosti in temeljnih pravic. Vendar nima prav nobenega smisla, da se to dvigne na raven Evropske unije. V imenu svojih italijanskih kolegov poslancev bi rad izrecno povedal tudi, da je razprava, ki poteka v Italiji, italijanska in ne evropska razprava in da bodo moji kolegi poslanci tako kot mi zagovarjali raznolikost in pluralnost. Vendar tega nima smisla zagovarjati v tovrstni resoluciji.

(Medklici)

Gospod predsednik, presenetljivo je, da skupine, ki imajo koncept demokracije v svojem imenu, ne poznajo niti demokratičnega načela, da se govorniku pusti povedati do konca.

V skladu s členom 177(4) prosim, da se glasovanje preloži do naslednjega zasedanja in da se preuči legitimnost resolucije in glasovanja.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospe in gospodje, gospod Schulz, prosim, natakните si slušalke. Imam konkreten predlog – do te točke bomo prišli v drugem delu glasovanja. Najprej bomo glasovali o proračunu, potem pa imamo nekaj dodatnih točk. Vsi lahko razmislite o predlogu gospoda Schulza, h kateremu se bomo vrnili čez trenutek, ko bomo vsi imeli pred sabo resolucijo, v drugem delu glasovanja.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, zdaj, ko je nujna zadeva umaknjena z dnevnega reda, bi vas rad prosil, da čas za govor o točki Zahodna Sahara razdelite med drugi dve nujni zadevi, ker smo včeraj imeli nekaj ostrih razprav o času za govor o nujnih zadevah. To je moj praktični predlog za danes popoldne in prosil bi vas, da ga sprejmete, ker bomo o nujnih zadevah razpravljali eno uro.

Predsednik. – Vaš predlog bomo upoštevali.

5. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

5.1. Uporaba instrumenta prilagodljivosti (A7-0080/2009, Reimer Böge) (glasovanje)

5.2. Sprememba k večletnemu finančnemu okviru 2007–2013: financiranje energetskih projektov v okviru evropskega načrta za oživitev gospodarstva (A7-0085/2009, Reimer Böge) (glasovanje)

5.3. Osnutki dopolnitev splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2010 (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

László Surján, poročevalec. – Gospod predsednik, pravkar bomo imeli verjetno najkrajše glasovanje o proračunu v skladu s Pogodbo iz Nice in to bo zanesljivo zadnje glasovanje v skladu s Pogodbo iz Nice.

Kako je mogoče, da je seznam glasovanja tako kratek? Zaradi odličnega sodelovanja skupin. Kot poročevalec bi se rad zahvalil vsem skupinam, ki so sodelovale pri pripravi tega glasovanja. Poleg tega bi se rad zahvalil sekretariatu za njegovo delo. Brez njih prav tako ne bi bilo mogoče, da bi bili tukaj samo s tema dvema stranema. Vsem se najlepše zahvaljujem.

(Aplavz)

In mislim, da je ta kratkost upravičena, saj bi si v času krize morali prizadevati za to, da obvladamo krizo, ne pa zapravljati časa za dolgotrajna glasovanja.

Vladimír Maňka, poročevalec. – (SK) Gospod predsednik, predlagam, da o sklopu *Druge institucije* glasujemo z enim glasovanjem, saj ne pričakujem nobenih težav. Hvala.

Predsednik. – Nastal je položaj, v katerem glasujemo o različnih institucijah, in v skladu s pravili moramo o vsaki instituciji glasovati ločeno. Ni mogoče, da bi vse združili v en sklop. To bi bilo v nasprotju s postopkom.

Hans Lindblad, predsedujoči Svetu. – (SV) Gospod predsednik, Svet z zadovoljstvom ugotavlja, da je Parlament potrdil dogovor, ki smo ga dosegli na usklajevalnem sestanku 18. novembra letos. V povezavi z rezultatom druge obravnave v Svetu smo veseli, da se lahko šteje, da druga obravnava Parlamenta predstavlja skupno besedilo obeh delov proračunskega organa v skladu z novim členom 314 Lizbonske pogodbe.

Svet sprejema to skupno besedilo in predsednik Evropskega parlamenta tako lahko razglasi, da je proračun dokončno potrjen. Vendar bi rad poudaril, da Svet meni, da morata, ko boste, gospod predsednik, razglasili, da je proračun dokončno potrjen, proračun podpisati obe strani, saj nova Pogodba določa, da sta zanj odgovorna tako Svet kot Parlament.

Svet obžaluje, da se ni upoštevalo tega stališča. Po drugi strani nimamo nobenih pomislekov glede tega, kar je bilo dogovorjeno. Upamo pa, da bo proračunski postopek drugo leto dopuščal dovolj časa za obravnavanje teh zadev.

To priložnost bi rad izkoristil tudi za to, da se ponovno zahvalim predsedniku Odbora za proračun gospodu Lamassouru in trem poročevalcem gospodu Surjánu, gospodu Maňki in gospe Haug za njihov konstruktivni odnos ves čas proračunskega postopka, kar dokazuje tudi, da smo pri tem delu zelo dobro sodelovali.

Končal bi rad z osebno mislijo. Funkcija predsedujočega Svetu je verjetno najuglednejša funkcija, kar jih bom kdaj imel. V veliko čast mi je bilo služiti Evropi na ta način in rad bi se zahvalil za to priložnost. Res najlepša hvala.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospe in gospodje, ker smo s tem delom glasovanja končali, bi se tudi jaz rad iskreno zahvalil in čestital našima poročevalcema gospodu Surjánu in gospodu Maňki – in pred tem smo imeli poročilo gospoda Bögeja – ter vsem, ki so pripravljali proračun. To je bil izjemno težak proračun. Poleg tega bi rad čestital našim kolegom poslancem in tudi vsemu Parlamentu, ker smo to odločitev sprejeli skupaj. To je resnično velik rezultat. Čestitke vsem!

(Aplavz)

Zdaj moram prebrati nekaj zelo pomembnih točk, ki so povezane z neobičajnim načinom, na katerega smo sprejeli proračun. To je zelo pomembno, ker smo s Pogodbe iz Nice prešli na Lizbonsko pogodbo. To je bil zelo težak prehod. Začeli smo v skladu s Pogodbo iz Nice in končujemo v skladu z Lizbonsko pogodbo in zato je potrebna ta izjava. To izjavo morate poslušati.

„Proračunski postopek za leto 2010 je bil izjemen. Začel se je v skladu s členom 272 Pogodbe ES, vendar je njegova zadnja stopnja potekala, ko je že začela veljati Lizbonska pogodba. Zato so se 18. novembra 2009 Parlament, Svet in Komisija dogovorili, da proračunski postopek nadaljujejo v skladu s Pogodbo ES, dosegli pa so tudi dogovor, ki zajema rezultat proračunskega postopka, vključno z glasovanjem Parlamenta, ki je potekalo ob popolnem upoštevanju večletnega finančnega okvira. Predsedujoči Svetu je pravkar potrdil, da se Svet strinja s proračunom, o katerem smo pravkar glasovali. To pomeni, da sta Parlament in Svet zdaj dosegla dogovor o skupnem besedilu ob upoštevanju cilja in namena člena 314. Tako ugotavljam, da je bil proračunski postopek, ki se je začel v skladu s členom 272 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in nadaljeval v skladu s členom 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije, končan v skladu s členom 314

Pogodbe o delovanju Evropske unije in večletnim finančnim okvirom. Tako se lahko šteje, da je proračunski postopek končan, in proračun je dokončno sprejet.“

To je zelo pomembna izjava. Naslednjič ne bo takih zapletov, ker bo veljala Lizbonska pogodba. Zdaj bom uradno podpisal dokument.

Gospo in gospodje, prosim, dovolite mi, da dodam, da je predsednik Odbora za proračun gospod Lamassoure, ki je vložil zelo veliko dela v to. Rad bi ga omenil tudi z imenom kot nekoga, ki je bil zelo dejaven pri tej zadevi.

6. Dobrodošlica

Predsednik. – V tem trenutku je na galeriji delegacija iz Srbije. Delegacijo bi radi zelo toplo pozdravili. Prosim, vstanite, da vas bodo vsi videli.

(Aplavz)

7. Čas glasovanja (nadaljevanje)

7.1. Predlog splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2010, kakor ga je spremenil Svet (vsi oddelki) (A7-0083/2009, Vladimír Maňka) (glasovanje)

- Pred glasovanjem o spremembah 3 in 7 (drugi del):

László Surján, poročevalec. – Gospod predsednik, predlaga se, da se o spremembah 3 in 7, katerih besedilo je enako, glasuje v treh delih in da se sprejme ustna sprememba drugega dela. Zakaj? Ker je bilo v prvotnem besedilu omenjeno mnenje Komisije, vendar je o tej zadevi medtem odločil Svet.

Zato bom prebral novi predlog: „je seznanjen s sklepi Evropskega sveta, da so EU in države članice pripravljeni prispevati s hitrim financiranjem 2,4 milijarde EUR letno za obdobje 2010 do 2012; vendar poudarja potrebo po informacijah o udeležbi in prispevku proračuna EU v letih 2011 in 2012“.

To je ustna sprememba in predlagam, da glasujemo za vse tri dele.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

Predsednik. – Rad bi izkoristil priložnost, da vam zaželim vse najlepše med tritedenskimi počitnicami. Pred nami je nekaj zelo pomembnega dela v naslednjem letu. Vse bi vas rad povabil na koktajl 12. januarja 2010, da proslavimo novo leto in začetek za nas tako pomembne Lizbonske pogodbe. Zato vse vabim 12. januarja.

Želim vam vse najboljše. Vesel božič in srečno novo leto!

PREDSEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

Simon Busuttil (PPE). – Gospa predsednica, na seznamu glasovanja skupine EPP je napaka. Kolege iz skupine EPP bi rad opozoril, da bi glasovanje o dveh ločenih glasovanjih moralo biti „plus“ na našem seznamu glasovanja – torej „plus“ za dve ločeni glasovanji, o katerih bomo glasovali zdaj.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Gospod predsednik, to je notranja zadeva skupine EPP in ne razumem, zakaj bi s tem obremenjevali Parlament.

7.2. Potrebno izboljšanje pravnega okvira o dostopu do dokumentov po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe (glasovanje)

7.3. Obramba načela subsidiarnosti (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gospa predsednica, rad bi ponovil svoje vprašanje pravilnosti postopka:

(Hrup v dvorani)

Veseli me, da lahko vedno prebudim svoje kolege poslance. To je dobro za krvni obtok.

V skladu s členom 177(4) ponovno prosim, da se glasovanje preloži in da se medtem preuči legitimnost resolucije in glasovanja.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej bi se rad osredotočil na postopkovni argument. Vse bi rad opomnil, da smo pravkar glasovali o poročilu gospoda Cashmana. To je poročilo, ki ga je Parlament pripravil med tekočim zakonodajnim postopkom. Naša pravna služba je izjavila, da to ni dovoljeno, vendar so socialisti vztrajali, da se ga predstavi. Čeprav smo razpravljali o svobodi tiska v Italiji in je pristojni komisar pojasnjeval, da Evropska unija na tem področju nima nobene pristojnosti, se je socialistom še vedno zdelo, da se spleča napadati Berlusconi. Vedno, kadar ustreza socialistom, gre za to, da ni pristojnosti. Kadar se ugovarja drugim, pristojnost je. Zato jim ne smemo popustiti.

Vendar se o drugem argumentu spleča resno razpravljati. Ali smo pristojni za Konvencijo o človekovih pravicah? Kolege poslance bi rad opomnil, da bo Evropska unija po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe postala pogodbenica Konvencije o človekovih pravicah. To pomeni, da če je zakonito, da o tem razpravlja italijanski parlament, ker je Italija pogodbenica Konvencije o človekovih pravicah, potem je zakonito tudi, da o tem razpravlja Evropski parlament, ker bo v prihodnosti pogodbenik Konvencije o človekovih pravicah.

Moj tretji in zadnji argument je povezan s tem, da nismo pravniki, smo politiki. Ta sodba vpliva na milijone ljudi in zato bi o njej morali glasovati danes.

(Aplavz)

(Glasovanje je bilo preloženo)

7.4. Belorusija (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Jacek Protasiewicz (PPE). – Gospa predsednica, razlog za to spremembo je izboljšanje ozaveščenosti o zadnjih primerih zatiranja v Belorusiji. Moja ustna sprememba zadeva samo to, da se seznamu imen, navedenih v tej spremembi, doda še eno ime – ime mladega demokratičnega aktivista, ki je bil ugrabljen 6. decembra letos.

Tako se bo glasila: po omembi Zmicerja Daškeviča bi rad dodal „in Yauhen Afnahel, ugrabljen 6. decembra 2009“. S tem se seznamu tistih, ki jih nadleguje beloruska vlada, samo doda še ena oseba.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

7.5. Nasilje v demokratični republiki Kongo (glasovanje)

8. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Gospod predsednik, sprejeta odločitev o uporabi instrumenta prilagodljivosti kaže na uspeh mednarodnega sodelovanja in ponovno daje zagotovilo, da institucije Evrope menijo, da je nujno treba financirati drugo stopnjo načrta za oživitev evropskega gospodarstva. Druga pozitivna stvar v tej resoluciji je to, da nam je v načrtu za oživitev gospodarstva uspelo najti neporabljena sredstva za energetske projekte in smo to pozneje potrdili v proračunu. Glasovala sem za resolucijo.

- Poročilo: Reimer Böge (A7-0085/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Podprla sem tudi to poročilo, sprejetje poročila, ker je bil rezultat Spravnega odbora – očitno Spravni odbor ne napreduje preveč naravnost in hitro – pozitiven: da se izvaja načrt za oživitev evropskega gospodarstva, da se izvaja določeni cilj tega načrta. Druga pozitivna stvar je, da smo

prejšnjo odločitev podprli pri poznejšem glasovanju o proračunu, da se 2,4 milijarde EUR rezervira za omenjene namene. To poročilo sem podprla.

- Poročilo: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Chris Davies (ALDE). – Gospa predsednica, Nick Griffin iz Britanske nacionalne stranke je namigoval, da na moje glasovanje vplivajo poslovni interesi. Želim pojasniti, da sem ponosen na to, da zagovarjam uporabo nizkoogljičnih tehnologij za boj proti podnebnim spremembam. Nikoli nisem zahteval ali dobil niti centa za svoje delo; to delam, ker verjamem v to. Vse delnice, kar sem jih kdaj imel, so bile vedno prijavljene v prijavi interesov in mi nikoli niso preprečile, da bi kritiziral nekatere projekte, povezane z vetrno energijo.

Odprtost in preglednost sta vedno bili odliki mojega političnega življenja in preden Nick Griffin poskuša umazati ugled poslancev tukaj, naj razloži, zakaj stranki, ki jo vodi, dvakrat ni uspelo pravočasno predložiti računovodskih izkazov britanski volilni komisiji. Njegovi računovodje pravijo, da računovodski izkazi ne dajejo resnične in poštene slike o zadevah njegove stranke. Veliko ljudi sumi, da je bil denar članov njegove stranke porabljen v osebno korist. Če gospod Griffin to zanika, potem bi morda lahko predložil sklop računovodskih izkazov, ki ga bodo odobrili njegovi revizorji.

Ashley Fox (ECR). – Gospa predsednica, če smem napačno navesti Johna Dunninga, angleškega poslanca v 18. stoletju, proračun EU se je povečeval, se povečuje in bi ga bilo treba zmanjšati.

Glasoval sem proti resoluciji o proračunu, ker presega mejo 1 % bruto domačega proizvoda. To je meja, ki je ne bi smeli preseči. Zavedati se moramo, da vsak evro, ki ga porabimo, prihaja od davkoplačevalcev. Z njihovim denarjem bi morali ravnati varčno in to ni varčen proračun.

Syed Kamall (ECR). – Gospa predsednica, tako kot kolega pred menoj sem tudi jaz glasoval proti proračunu. Zanimivo je, da pogosto govorimo o skupnih evropskih vrednotah in solidarnosti z državljani. Vendar mislim, da je v času, ko se mnoge skupnosti in družine spopadajo s sedanjimi gospodarskimi razmerami, ko se spopadajo s plačevanjem računov, ko nekatere izgubljajo delovna mesta, mnoge pa celo znižujejo plače, nezaslišano, da glasujemo za povečanje proračuna, ki ne upošteva sedanjih gospodarskih razmer.

Potrebujemo zdrave finance, pokazati moramo, da razumemo skrbi naših volivcev, in z denarjem davkoplačevalcev moramo ravnati varčno. Samo tako bomo lahko ustvarili rast, ki je tako nujno potrebna za pomoč državljanom v vseh državah Evropske unije. Zato sem glasoval proti temu proračunu.

Vsem bi rad zaželel vesel božič in srečno novo leto.

- Predlog resolucije B7-0248/2009

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospa predsednica, za resolucijo sem glasovala, ker Belorusi danes tukaj kažejo raven svojega sodelovanja z Evropsko unijo.

Kljub številnim besedam na beloruski strani so bile doslej izvedene le skromne spremembe. Pred kratkim smo od opozicije slišali, da namerava predsednik podpisati uredbo o omejitvi dostopa do prostih informacij na internetu.

EU mora vsekakor podpreti Belorusijo, da jo približa Evropi, vendar moramo predvsem sodelovati z beloruskimi prebivalci.

Zdi se, da zdaj z začasno ukinitvijo prepovedi potovanja poskušamo sodelovati z beloruskimi oblastmi, vendar prepovedi potovanja ostajajo za navadne ljudi Belorusije. 60 EUR za schengenski vizum je predrago za večino Belorusov. Obenem je cena za ruske državljane za polovico manjša. EU ne bi bila prizadeta, če bi državljani Belorusije plačali samo strošek vizuma, ki ne znaša več kot 5 EUR.

Predsednica. – Hvaležna bi bila, če bi se gospod Brok in gospod Saryusz-Wolski šla pogovarjat kam drugam. Gospod Brok, ali bi se lahko pogovorili zunaj dvorane, prosim?

Ali bi se, prosim, lahko pogovorili zunaj dvorane?

Ven!

Gospod Brok, ali bi, prosim, zapustili dvorano in se pogovorili zunaj.

Gospod Preda, če želite obrazložiti glasovanje o Belorusiji, bom zdaj poslušala. Ali želite obrazložiti glasovanje?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Želel sem obrazložiti, zakaj sem glasoval za predlog gospoda Schulza. Ker sem mislil, da takega predloga ne bo, se nisem prijavil vnaprej, vendar bi rad obrazložil svoj glas za prvi predlog gospoda Schulza v zvezi z ...

(Predsednica je prekinila govornika)

Predsednica. – Žal mi je, ni mogoče. Mislija sem, da želite govoriti o Belorusiji.

- Predlog resolucije B7-0187/2009

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospa predsednica, za to resolucijo sem glasovala, ker so razmere v Kongu grozljive. V državi je zaradi nasilja oboroženih skupin vsak mesec ubitih več deset tisoč ljudi. Kongovske oborožene sile so z občasno uporabo neomejene sile pogosto v središču takšnih zločinov, civilisti pa so običajno žrtve takega nasilja. Položaj žensk je grozen, pri čemer je spolno nasilje specifična težava v državi. Poroča se o posilstvih, za katera so odgovorne skoraj vse bojujoče se strani, vključno s kongovsko vojsko.

Pozdravljamo posredovanje EU v Kongu. Evropsko vojaško posredovanje je prispevalo k preprečitvi nastanka podobnih razmer kot v Ruandi. Še posebej pomembna je policijska misija EU, saj sta glavni težavi, s katerima se spopada Kongo, nekaznovanje in nezmožnost za kazensko pregonjanje. Vendar za znaten napredek potrebujemo večje zavzemanje mednarodne skupnosti. Zato je treba bolj ukrepati prek misije MONUC in Združenim narodom zagotoviti več sredstev.

Nirj Deva (ECR). – Gospa predsednica, medtem ko se odpravljamo na božične počitnice, tolste purane in kar koli že, kar jemo v prazničnem času, moramo misliti tudi na to, da bo v tem času v Demokratični republiki Kongo umrlo veliko ljudi.

Od leta 1999 je bilo tam ubitih skoraj pet milijonov ljudi in ocenjuje se, da je tam vsak mesec ubitih 45 000 – velikost majhnega angleškega mesta – 45 000 ljudi. Med praznovanjem božiča bi morali razmisliti o tem in se vprašati, ali še vedno živimo na istem planetu kot ti ljudje v Demokratični republiki Kongo.

Že približno dvajset let ali več si Združeni narodi močno prizadevajo, da bi se te razmere nekoliko stabilizirale, vendar samo z 20 000 vojaki. Kako naj jim sploh uspe ohraniti mir z 20 000 vojaki? Združenim narodom moramo pomagati, da bodo učinkovito opravili delo in priprli ljudi, katerih ravnanja se ne kaznuje in ki posiljujejo in ubijajo ženske in otroke. Resno moramo to končati zdaj.

- Predlog resolucije B7-0191/2009

Simon Busuttil (PPE). – Gospa predsednica, v imenu skupine EPP želim povedati, da je skupina EPP glasovala proti resoluciji, ne zato, ker ne podpira preglednosti ali dostopa do dokumentov, vsekakor v skladu z novo Pogodbo, temveč zato, ker je vložila svojo resolucijo – o kateri na koncu nismo glasovali –, ki je po našem mnenju predstavljala bolj uravnotežen pristop k tej zelo občutljivi temi.

Kadar razpravljamo o dostopu do dokumentacije in preglednosti, moramo paziti, da ne gremo predaleč in da dokumentacije in postopkov ne razkrijemo do tolikšne mere, da celoten sistem postane neizvedljiv. Če povsem odpremo tajna pogajanja in zaprta pogajanja, utegnemo spodkopati sama pogajanja in sam sistem, na katerem temeljimo.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Andrew Henry William Brons (NI), v pisni obliki. – Zelo nerad sem glasoval za to. Čeprav je šlo predvsem za prerazporeditev obstoječih sredstev, bi z uporabo instrumenta prilagodljivosti bila vključena subvencija. Vendar je bil glavni namen povrniti izdatke Bolgariji in drugim državam, ki so bile prisiljene iz delovanja izločiti jedrske reaktorje kljub temu, da so same menile drugače. EU je obljubila financiranje in to obljubo je bilo treba izpolniti.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Po usklajevalnem sestanku 18. novembra 2009 sta Parlament in Svet lahko dosegla dogovor glede uporabe instrumenta prilagodljivosti za Evropski načrt za oživitve gospodarstva in razgradnjo jedrske elektrarne Kozloduj v Bolgariji. Čeprav je oboje pomembno, menim, da je ustrezna in pravilna razgradnja te elektrarne še posebej pomembna. Zato sem se odločil, da podprem poročevalca in glasujem za to poročilo.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Predlog resolucije, o katerem se razpravlja, zadeva evropsko financiranje razgradnje jedrske elektrarne Kozloduj v Bolgariji in uporabe instrumenta prilagodljivosti v ta namen v obdobju 2010–2013, s čimer se spoštuje zaveza, ki je bila dana Bolgariji med pristopnim procesom.

Prav tako zadeva dodatno financiranje druge faze Evropskega načrta za oživitev gospodarstva na področju energetike v okviru instrumenta prilagodljivosti, saj ta načrt doslej še ni bil ustrezno financiran.

Ne zanikam tega, da je jedrska energija lahko del dobro uravnotežene evropske energetske košarice in da lahko njena uporaba zmanjša našo zunanjo odvisnost na tem področju, vendar menim, da se Evropska unija ne more izogniti temu, da bi sodelovala pri prizadevanju za zaprtje tega zastarelega jedrskega objekta, obenem pa zagotovila tudi, da si projekti za oživitev gospodarstva zaslužijo ustrezno financiranje.

Okoljska varnost zaradi razgradnje Kozloduja in večje vlaganje v energetske projekte sta dobra razloga za uporabo instrumenta prilagodljivosti.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Na usklajevalnem sestanku 18. novembra 2009 se je instrument prilagodljivosti uporabil za financiranje razgradnje jedrske elektrarne Kozloduj v znesku 75 milijonov EUR v letu 2010. Obžalujem dejstvo, da je Komisija predstavila te potrebe za financiranje le v pisnem predlogu spremembe št. 2/2010 po prvi obravnavi Parlamenta, z drugimi besedami, potem ko je Parlament določil svoje prednostne naloge.

To je povzročilo dodaten pritisk na podpostavko 1a, znatno vplivalo na dinamiko pogajanj za proračun za leto 2010 in ogrozilo politične prednostne naloge Parlamenta. Vendar je treba dane obljube izpolniti, kakor je v primeru protokola o pogojih za pristop Bolgarije k Evropski uniji, ki vsebuje zavezo EU, da bo financirala razgradnjo Kozloduja. Potrebe po dodatnem financiranju v obdobju 2011–2013, ki skupaj znašajo 225 milijonov EUR, je treba obravnavati v vmesnem pregledu večletnega finančnega okvira. Dodatno financiranje Kozloduja v letih 2011–2013 ne sme vplivati na financiranje že obstoječih večletnih programov in ukrepov. Zato sem glasoval za to poročilo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Uporaba teh sredstev temelji na logiki, ki je za energetske poglavje Evropskega načrta za oživitev gospodarstva. Glasovanja se bom vzdržal iz istih razlogov.

- Poročilo: Reimer Böge (A7-0085/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Načrt za oživitev je bil eden od odzivov Komisije na gospodarsko krizo, ki v zadnjih letih pesti Evropo. Med cilje tega načrta spadata vzpostavitev poslovanja in zaupanja potrošnikov ter zlasti zagotavljanje izvajanja posojil. Obstajala je potreba po prilagodljivosti in omogočanju, da se po potrebi prerazporedijo sredstva iz različnih proračunov. Zato moram podpreti stališča poročevalca in glasovati za predlog.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropski načrt za oživitev gospodarstva, ki mu je Parlament marca 2009 dodelil 5 milijard EUR, je razdeljen na vseevropske energetske projekte in projekte za vzpostavitev širokopasovnega interneta na podeželju. To je pomemben instrument za reševanje gospodarske krize, oživljanje gospodarstva in s tem ustvarjanje delovnih mest. Na usklajevalnem sestanku 18. novembra so Parlament, Svet in Komisija dosegli dogovor o financiranju v drugem letu (2010) Evropskega načrta za oživitev gospodarstva v znesku 2,4 milijarde EUR. Za to financiranje energetskih projektov in projektov za širokopasovni internet je potreben pregled večletnega finančnega okvira za obdobje 2007–2013.

Financiranje Evropskega načrta za oživitev gospodarstva ne sme biti delno preloženo na naslednja leta in zato pozdravljam doseženi dogovor. Poudaril bi tudi, da sedanji večletni finančni okvir ne izpolnjuje finančnih potreb Evropske unije. Zato bi Komisija morala nujno predstaviti predlog za vmesni pregled večletnega finančnega okvira. Podpiram tudi to, da je treba večletni finančni okvir za obdobje 2007–2013 podaljšati na leti 2015 in 2016. Zato sem glasoval za to poročilo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Tudi če se tukaj uporabljena sredstva nekako pozitivno porabijo, še vedno niti približno ne zadostujejo za obravnavanje potrebe podeželja po podpori. Kmetijstvo v državah Evropske unije ima številne druge potrebe in kmetje, ki obdelujejo zemljo, zahtevajo kmetijsko politiko, ki spodbuja pridelavo, ki jim zagotavlja spodobno življenje in preprečuje nenehno dezertifikacijo podeželja.

Zato ni dovolj, da samo govorimo, da spodbujamo solidarnost na področju energetskih virov in spodbujamo širokopasovne povezave na podeželju, če res želimo prispevati k oživitvi gospodarstva Evrope.

Kakor smo zagovarjali, sta potrebna temeljita revizija politik Skupnosti in znatno povečanje proračunskih sredstev.

Zaradi tega smo se vzdržali glasovanja.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Energetsko poglavje Evropskega načrta za oživitev gospodarstva vsebuje nekaj presenetljivih predlogov. Mednje spadajo ustanovitev posebnega sklada 2020, poostritev državnih zahtev glede okoljske uspešnosti proizvodov in spodbujanje gradnje energetsko učinkovitih stavb. Razgradnja jedrske elektrarne prve generacije Kozloduj v Bolgariji izpolnjuje nujno zahtevo. Prav tako presenetljivo pa je, da EU projektu, ki bi nas oddaljil od jedrske energije, ne namerava zagotoviti čisto nobene pomoči.

Čeprav gre za nujno zadevo, EU očitno ni trdno zavezana temu, da bi se odpovedala največji možni produktivnosti. Kako bi le bila, če je zavezana temu, da daje popolno prednost načelom liberalizma, ki ga povečuje ta načrt za oživitev? Zato sem se pri tem poglavju odločil, da se bom vzdržal glasovanja.

- Poročilo: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Podprl sem proračun Evropske unije za proračunsko leto 2010. Zlasti pozdravljam dogovor s Svetom, ki bo pridelovalcem mleka zagotovil dodatno pomoč v vrednosti 300 milijonov EUR. Ena od zahtev, ki jih je Parlament postavil na pogovorih o proračunu za leto 2010, je bila, da se za reševanje mlečne krize zagotovi sklad za mleko v vrednosti 300 milijonov EUR. Čeprav se je Komisija sprva strinjala s predlogom, je želela v ta sklad vložiti zgolj 280 milijonov EUR.

Ta denar bo zelo pomagal pridelovalcem mleka, ki so jih nizke cene čez poletje močno prizadele in imajo težave z likvidnostjo. Prav tako pozdravljam v proračunu zagotovljeno podporo za organizacijo posebnih olimpijskih iger ter za njihovo potrebo glede financiranja evropskih posebnih olimpijskih iger v Varšavi leta 2010 in svetovnih posebnih olimpijskih iger v Atenah leta 2011. Posebnim olimpijskim igram je bilo dodeljenih 6 milijonov EUR z določbo, da se v letu 2011 zagotovi nadaljnje financiranje.

Françoise Castex (S&D), v pisni obliki. – (FR) Za evropski proračun za proračunsko leto 2010 sem glasovala brez navdušenja, da ne bi bilo ogroženo financiranje drugega dela Evropskega načrta za oživitev gospodarstva (energetska infrastruktura in širokopasovni internet), začetek nove evropske pobude za spodbujanje mikroposojil (ki v letu 2010 znaša 25 milijonov EUR) ali nujna pomoč za mlečni sektor (dodatnih 300 milijonov EUR). Poudarila bi, da smo moji kolegi francoski socialisti in jaz že leta 2006 glasovali proti finančni perspektivi za obdobje 2007–2013. Takrat smo kritizirali cenejšo različico proračuna, ki zaradi svojih pomanjkljivosti ne bi omogočila razvoja daljnosežnih inovativnih projektov. Danes se naša analiza potrjuje: ta proračun nam ne omogoča, da bi reševali krizo, in odraža odsotnost evropskega političnega projekta. Čeprav je za gospodarsko krizo brez primere, ki jo preživlja Evropa, potreben odločen, skupen odziv Unije, sta se Svet in Evropska komisija odločila, da se državam članicam dopusti, da pripravijo svoje načrte za oživitev gospodarstva. S proračunom, kot je ta, ne bomo vzpostavili trajne rasti in se uspešno borili proti podnebnim spremembam.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – (RO) Rezultat glasovanja o proračunu za leto 2010 je pomemben korak pri pripravi osnutka in uporabi skupnih standardov in meril, ki so potrebni za ureditev področij energetike, tehnologije, kmetijstva in infrastrukture. Šteje se, da to zagotavlja ustrezno podporo v okviru, v katerem se gospodarstva držav članic soočajo s kriznimi razmerami. Pozdravljam dodelitev 300 milijonov EUR, čeprav je bilo sprva dodeljenih samo 280 milijonov EUR, kot takojšnjo pomoč, namenjeno pridelovalcem mleka, ki se spopadajo s padcem cen, ki vodi v negotovost. Menim, da bo ta ukrep odpravil vzroke, predvsem pa vplive, ki so pripeljali do tega znatnega padca cen na trgu mleka in mlečnih izdelkov v sedanji gospodarski krizi.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Pravkar je bil sprejet proračun EU za leto 2010. S tem proračunom, ki znaša 2,4 milijarde EUR, bomo lahko financirali drugo in zadnjo fazo Evropskega načrta za oživitev gospodarstva in to je dobra novica. Žal je Svet zaustavil pogajanja o financiranju evropskega programa za spodbujanje mikroposojil – še posebej koristen in potreben instrument za oživitev rasti.

Podobno je zelo obžalovanja vredno, da je Svet zavrnil spremembo Parlamenta, da se v času gospodarske in socialne krize brez primere poveča pomoč ljudem, ki jo najbolj potrebujejo, čeprav je leto 2010 razglašeno za „evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti“.

Po drugi strani je pravilno, da je Evropski svet prejšnji petek sporočil, da so EU in države članice pripravljene prispevati k financiranju in takojšnji uporabi 2,4 milijarde EUR na leto od leta 2010 do 2012, da bi državam v razvoju pomagale pri boju proti podnebnim spremembam. Vendar če želi biti Svet dosleden in odgovoren, mora sprejeti, da je nujno potreben vmesni pregled finančnega okvira za obdobje 2007–2013. Brez tega pregleda ta novica žal ne bi bila nič drugega kot promocijska poteza.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson in Åsa Westlund (S&D), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati smo se odločili, da danes glasujemo za drugi del financiranja Evropskega načrta za oživitev gospodarstva. Ta načrt je pomemben korak pri naših skupnih prizadevanjih za to, da si EU opomore od finančne in gospodarske krize. Vendar velik del načrta za oživitev gospodarstva obsega naložbe v tehnologije CCS. Podpiramo nadaljnje raziskave na tem področju, vendar menimo, da se ne smemo preveč osredotočiti na to tehnologijo, dokler se ne izdela primerjava tehnologije CCS in drugih obstoječih metod za zmanjšanje emisij ogljika. Takšna primerjava bi nam omogočila, da bi sredstva EU vložili tja, kjer bi najbolj koristila boju proti podnebnim spremembam.

Podpiramo proračunsko obveznost in smo glasovali za vse dele, razen za zahtevo, da se uvede trajna podpora za mlečni sektor, proti kateri smo glasovali.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kakor sem že povedal, menim, da moramo med našo razpravo o dodeljevanju sredstev različnim sektorjem evropskega gospodarstva upoštevati posebne razmere krize, ki jo trenutno doživljamo. Predvsem menim, da je nujno, da se sredstva dodelijo izvajanju Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, zlasti v zvezi s sprejemanjem ukrepov za spodbujanje gospodarske rasti, konkurenčnosti, kohezije in zaščite delovnih mest.

Ponovno poudarjam, da je dodeljevanje potrebnih sredstev nujno za to, da lahko mala in srednje velika podjetja, ki so med največjimi žrtvami krize, prejmejo podporo, ki jim bo pomagala preživeti to krizo, strukturni in kohezijski skladi pa so ključni za nacionalno gospodarsko rast.

Obžalujem pa, da je bilo za ustanovitev sklada za sektor mleka in mlečnih izdelkov dodeljenih le 300 milijonov EUR, kar je po mojem mnenju premalo. Resna kriza, ki jo ta sektor zdaj doživlja, bi upravičila dodelitev več sredstev, ki bi pomagala proizvajalcem premagati težave, s katerimi se zdaj spopadajo.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) To je proračun, ki bo pomagal pri boju proti brezposelnosti in zagonu gospodarstva. Parlament daje prednost Evropskemu načrtu za oživitev gospodarstva s financiranjem v višini 2,4 milijarde EUR v naslednjem letu. Pozdravljam dodelitev 300 milijonov EUR dodatne podpore sektorju mleka, vendar zagovarjam oblikovanje proračunske postavke za ustanovitev trajnega sklada za ta sektor. Prav tako menim, da je zelo pomembno, da se sedanji večletni finančni okvir za obdobje 2007–2013 revidira in podaljša na proračunski leti 2015 in 2016, kakor smo predlagali v tem proračunu. Poudaril bi, da je boj proti podnebnim spremembam prednostna naloga EU, ki je ta proračun ne obravnava v zadostni meri. Poudaril bi tudi, da je zanesljiva oskrba z energijo ključna za Unijo, in zato pozdravljam podpis projekta Nabucco. Proračuni za Parlament in druge institucije, ki so bili vloženi za drugo obravnavo, so enaki kot tisti, ki smo jih potrdili na prvi obravnavi. V razdelku 5 imamo razliko do zgornje meje v znesku 72 milijonov EUR, ki se bo prednostno uporabila za financiranje dodatnih izdatkov, ki jih je mogoče neposredno pripisati začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe. Zato sem glasoval za to poročilo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo proti temu poročilu, ki „pozdravlja splošni sporazum o proračunu 2010“, ker je to proračun Skupnosti, v katerem se že odražajo prednostne naloge, ki so v Lizbonski pogodbi določene za Evropsko unijo, ki je čedalje bolj neoliberalna in militaristična ter čedalje manj skrbi za gospodarsko in socialno kohezijo.

Sredi gospodarske in socialne krize, ki zelo slabo vpliva na zaposlovanje in življenjske razmere ljudi, je nesprejemljivo, da ima predlog proračuna Skupnosti za 11 milijard EUR manj plačil, kot je bilo predvideno v finančni perspektivi.

Pozdravljamo pa dejstvo, da je bilo sprejetih nekaj predlogov, ki smo jih vložili, namreč:

- oblikovanje proračunske postavke za ukrepe v tekstilni in obutveni industriji, da se oblikuje program Skupnosti za industrijo;

- oblikovanje druge postavke za spodbujanje preoblikovanja nestabilnih delovnih mest v delovna mesta s pravicami.

Namen teh predlogov je prvič opozoriti na resno krizo, ki jo trenutno doživlja tekstilna industrija in jo je delno povzročilo eksponentno večanje obsega uvoza iz tretjih držav, in drugič pomagati pri boju proti hitremu večanju nestabilnosti delovnih mest ter naraščanju brezposelnosti in revščine.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Gospa predsednica, zaradi usklajevalnega postopka je bil dosežen dogovor o ravni izdatkov, ki je po mnenju Parlamenta zadovoljiva in zadostuje za uresničitev najpomembnejših ciljev Unije v naslednjem letu. Še posebej pomembni so dogovori v zvezi s sredstvi za uresničitev Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, vključno s projekti na področju energetike, za katere je rezerviranih 1 980 milijonov EUR. Znesek 420 milijonov EUR bo dodeljen povečanju razpoložljivosti širokopasovnega interneta, kar bo prispevalo k uresničitvi načel lizbonske strategije. Tik pred zdajci so bile sprejete pomembne spremembe načrtovanih upravnih odhodkov v povezavi z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe.

Na proračun Unije vplivata vzpostavitev Evropskega sveta kot institucije EU ter ustanovitev funkcije predsednika Evropskega sveta in Službe za zunanje politično delovanje. Stroški, povezani z Evropskim svetom in predsednikom, so ocenjeni na 23,5 milijona EUR in bodo pokriti s prihranki iz leta 2009, medtem ko utegnejo stroški, povezani z ustanovitvijo Službe za zunanje politično delovanje, preseči celo 72 milijonov EUR, ki so zdaj v proračunski rezervi za leto 2010. Tako se razprava o izdatkih v letu 2010 ne bo končala danes. Lahko se izkaže, da sredstva v rezervi ne bodo zadostovala, in potem bo treba prilagoditi proračun. Zato je treba države članice pozvati, naj pokažejo odgovornost in zagotovijo sredstva, ki so potrebna za to, da Unija izpolni nove obveznosti, ki izhajajo iz Lizbonske pogodbe.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Za proračun za leto 2010 sem glasovala brez pravega navdušenja, saj proračun ni kos izzivom, s katerimi se moramo spopasti, ne samo v tem okviru resne gospodarske in socialne krize, temveč tudi ob upoštevanju boja proti podnebnim spremembam. Glavni namen mojega glasovanja je bil dati prednost podpori Evropskemu načrtu za oživitev gospodarstva, začetku nove pobude za mikroposojila (25 milijonov EUR v letu 2010) in nujni pomoči za mlečni sektor (300 milijonov EUR). V prihodnosti bomo morali pregledati učinkovitost proračunskega okvira EU, da se bomo opremili s skupnimi sredstvi za ukrepanje, ki so resnično v skladu z reformami.

Jörg Leichtfried (S&D), v pisni obliki. – (DE) Glasujem za poročilo o proračunu EU za leto 2010. Še posebej sem vesel, da nam je, čeprav je to zadnji proračun, o katerem so pogajanja potekala na podlagi Pogodbe iz Nice, in čeprav na tej podlagi Evropski parlament uradno ni pristojen za odločanje o izdatkih v kmetijstvu, na pogajanjih uspelo doseči dogovor o proračunski postavki v višini 300 milijonov EUR za pomoč pridelovalcem mleka.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Proračun EU za leto 2010 upošteva prejšnje zaveze, ki so bile v zvezi z Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva prevzete na evropski ravni. Čeprav smo precej težko našli potrebna sredstva za odpravljanje težav, ki jih je sprožila kriza, in za nadaljevanje razvojnih projektov, ki jih Evropska unija že ima, mislim, da proračun v veliki meri krije oboje. Na primer, ohranile so se zaveze, ki jih je predsednik Evropske komisije dal konec leta 2008, uvedeni pa so bili tudi inovativni ukrepi, kot je pripravljali ukrep – Erasmus za mlade podjetnike. Ta proračun bo Romuniji omogočil, da bo še naprej prejemala finančno pomoč iz strukturnih in kohezijskih skladov. Poleg tega se ustvarjajo dobre možnosti za obravnavanje vprašanja meja v vzhodnem delu Evropske unije ter za območje črnomske kotline, ker so bila dodeljena sredstva za pripravljali ukrep, ki je namenjen spremljanju stanja okolja v črnomorski kotlini, in za skupni evropski okvirni program za razvoj te regije. Kljub temu, da smo v težkem obdobju, smo preučili tudi možnost, da se pozornost usmeri na turizem kot vir razvoja, kakor je poudarjeno z dodelitvijo proračunskih sredstev za trajnostni in socialni turizem.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Proračun Evropske unije je odsev njenih politik: je neoliberalen in se ne meni za interes večine. Kriza v kapitalističnem sistemu in okoljska kriza – posledici fanatične obsedenosti z največjo možno produktivnostjo, ki jo povzroča nenehno pehanje za dobičkom – nanj ne bosta vplivali. EU še naprej brez premisleka uporablja neoliberalne dogme, ne da bi upoštevala dokaze o njihovi gospodarski neučinkovitosti ter škodljivosti za okolje in družbo.

Še včeraj je Parlament glasoval za pomoč v okviru Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Pri tem skladu gre zgolj in samo za to, da nesmiselne selitve velikih skupin, kot so Ford, Nokia in Dell, dobijo socialni pridih. In to je samo en primer. Kaj lahko rečemo o Evropskem načrtu za oživitev gospodarstva, ki zagovarja prosto trgovino, prilagodljivo delo in največjo možno produktivnost? Ne, ta Evropa gotovo ni rešitev, temveč težava. Glasovanje za ta proračun bi bilo v nasprotju s splošnim evropskim interesom.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Danes sprejeto poročilo je izjemno pomembno z več vidikov, predvsem, ker zagotavlja načrt za oživitev gospodarstva v vrednosti 2,5 milijarde EUR. Oдобren je bil tudi znesek 300 milijonov EUR za tekstilni sektor, kar je Parlament že dolgo zahteval. Proračun obsega tudi različne podpore, namenjene ocenjevanju stanja ključnih sektorjev gospodarstva, kot so tekstilna in obutvena industrija ter ribiški sektor, da se spodbudi obnova ribiške flote, kar so zelo pomembni sektorji za mojo državo. V tem obdobju gospodarske krize so zelo pomembni tudi pilotni projekti za zaustavitev dezertifikacije in ohranitev delovnih mest. Omeniti je treba tudi, da je bil to zadnji proračun EU v skladu s Pogodbo iz Nice. V skladu z Lizbonsko pogodbo so pristojnosti Parlamenta razširjene na celotni proračun.

Willy Meyer (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (ES) Ta proračun ne bo pomagal odpraviti gospodarskih, socialnih in okoljskih težav Evropske unije, ki jih je kriza zaostрила.

Prav tako ne upošteva povečanih socialnih in regionalnih neenakosti, brezposelnosti in revščine. Proračun Evropske unije mora biti namenjen učinkovitemu dajanju prednosti politikam zbliževanja, ki temeljijo na socialnem napredku, ohranitvi in spodbujanju potenciala vseh držav članic, trajnostni uporabi naravnih virov in varstvu okolja, da se doseže dejanska gospodarska in socialna kohezija.

Vsa moja skupina enotno zavrača zamisel, da bi se proračun Skupnosti uporabil za spodbujanje bolj militaristične in neoliberalne Evropske unije. Zato nasprotujemo povečanju vojaških izdatkov, ki so v proračunu. V povezavi s tem želimo poudariti potrebo po demokratičnem nadzoru izdatkov, povezanih s skupno zunanjo in varnostno politiko. To je sivo območje zunaj nadzora, ki velja za proračunske izdatke.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) V času gospodarske krize, ko se državljani Evrope soočajo z valovi odpuščanj in omejevanjem socialnih storitev, mora varčevati tudi Evropska unija. V težkih gospodarskih časih so seveda potrebni ukrepi za spodbujanje gospodarstva, vendar je vprašljivo, ali lahko instrumenti, kot je Evropski načrt za oživitev gospodarstva, to dosežejo. V preteklosti se je izkazalo, da so povečevani programi EU pravzaprav papirnati tigri. Poleg tega se je izkazalo, da različne subvencije EU vabijo k vsakovrstnim zlorabam. To pomeni, da je težko prisluženi denar davkoplačevalcev leta odtekel v skrivnostne kanale. Namesto nadaljnega povečevanja proračuna EU je potrebna daljnosežna ponovna nacionalizacija sistema subvencij. Zato predlog proračuna zavračam.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozdravljam odlično opravljeno delo poročevalca, ki mu je uspelo zagotoviti sredstva za Evropski načrt za oživitev gospodarstva v višini 1,98 milijarde EUR, s čimer je ta načrt postal temeljni cilj proračuna za leto 2010.

Prepričan sem, da bo novi načrt ponovno zagnal gospodarsko rast, konkurenčnost, kohezijo in zaščito delovnih mest v Evropi, obenem pa pokazal, da je proračun EU orodje, katerega namen je na prvo mesto postaviti evropske državljane in ki lahko zagotovi konkretne odzive, s katerimi bo pomagal premagati sedanjo gospodarsko krizo, ki je prizadela našo celino.

Komisija mora zdaj zagotoviti, da bodo vsi projekti, ki se bodo financirali v okviru načrta za oživitev gospodarstva, popolnoma združljivi s sedanjo okoljsko zakonodajo EU. Pozdraviti je treba tudi skupno izjavo, ki poziva k preprostejši in bolj usmerjeni porabi strukturnih skladov in kohezijskega sklada, kar bo pomagalo pri premagovanju posledic gospodarske krize.

Zelo učinkovita je tudi dodelitev 300 milijonov EUR za premagovanje krize v mlečnem sektorju. To predstavlja dodatnih 20 milijonov EUR v primerjavi s priporočilom Sveta, kar lahko le pozdravimo.

Marit Paulsen, Olle Schmidt in Cecilia Wikström (ALDE), *v pisni obliki*. – (SV) Menimo, da mora biti kmetijska politika deregulirana in tržna, če naj koristi potrošnikom in podeželskemu prebivalstvu. Zato je potrebna temeljita reforma skupne kmetijske politike.

Vse oblike izvoznih in proizvodnih subvencij za kmetijstvo je treba odpraviti čim prej in najpozneje do leta 2015. Ključna je tudi odprava subvencij EU in ZDA za kmetijstvo, če naj se borimo proti svetovni revščini in lakoti. V istem obdobju je treba postopno odpraviti vse trgovinske ovire za kmetijske pridelke in ribe, da se omogoči prosta trgovina s hrano.

Del proračuna EU za leto 2010, ki zadeva kmetijstvo, spada pod razdelek 2 – „Ohranjanje in upravljanje naravnih virov“ – in sestavlja to, kar poznamo kot sklop 3. Ta sklop vsebuje intervencijske in podporne ukrepe, ki jim nasprotujemo, vključno z različnimi ukrepi za kopičenje zalog – na primer alkohola – in obsežno podporo EU za vinski sektor. Vključuje tudi pomoč EU za mleko in sadje v šolah. To je samo po sebi pomembno, vendar smo prepričani, da bi morala biti ta zadeva obravnavana na nacionalni ravni. Obenem sklop vsebuje pomembne pobude, na primer glede dobrega počutja živali in nadzora prevoza živali, ki bi

jih načeloma pozdravili. A ker nas postopek glasovanja sili, da sprejmemo stališče o celotni skupini sprememb, smo se odločili, da se vzdržimo glasovanja o sklopu 3.

Paulo Rangel (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Ker se Parlament zaveda želje evropskih državljanov po varni Evropi, pozdravlja povečanje sredstev za podrazdelek 3a o svobodi, varnosti in pravici v primerjavi s proračunom za leto 2009. Poudarja, da je treba v proračunu EU predvideti dodatna sredstva za upravljanje zakonitega priseljevanja in vključevanja državljanov tretjih držav, hkrati pa obravnavati nezakonito priseljevanje.

Poudarja, da je treba te politike vedno izvajati na podlagi upoštevanja Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Enako pomembno je povečanje sredstev za varovanje meja, kar vključuje Evropski sklad za vračanje in Evropski sklad za begunce, da se izboljša solidarnost med državami članicami. Zaveda se, da se vse države v Uniji soočajo s čedalje večjimi izzivi v povezavi s politikami, ki se financirajo iz tega razdelka, in države članice poziva, naj izkoristijo povečanje sredstev za svobodo, varnost in pravico v primerjavi s proračunom za leto 2009, tako da se bodo lahko skupaj spopadle s temi in vsemi novimi izzivi, ki se utegnejo pojaviti, s spodbujanjem skupne politike priseljevanja, ki je čim bolj vključujoča, vendar temelji na popolnem spoštovanju človekovih pravic.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *v pisni obliki*. – Pozdravljam rezultat tega glasovanja o proračunu za leto 2010. Zagotovil bo, da bodo sredstva usmerjena v različne pomembne projekte, in zagotovil bo zelo potrebno pomoč, zlasti glede na gospodarske težave, s katerimi se Evropska unija še vedno spoprijema. Posebej pomembnih je 300 milijonov EUR, ki bodo po tej krizi dodeljeni mlečnemu sektorju. Svet je potem, ko je sprva zagovarjal 280 milijonov EUR, končno privolil v zahtevo Evropskega parlamenta glede tega zneska. Znatna sredstva so dodeljena tudi drugi stopnji načrta za oživitev gospodarstva – 2,4 milijarde EUR –, kar vključuje ključno podporo za energetske projekte (vključno s projekti, povezanimi z obnovljivo energijo) in infrastrukturo, ter 420 milijonov EUR, da se zagotovi širokopasovni dostop na podeželju. Proračun bo zato omogočil znaten razvoj na področjih energije, infrastrukture in tehnologije ter zagotovil ključno pomoč v sedanjih gospodarskih razmerah.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovanje o proračunu Evropske unije je vsakoletna institucionalna prelomnica, ki potrdi zavezanost programom Skupnosti in poudari vlogo Parlamenta. Pozdravljam dokončanje druge faze financiranja Evropskega načrta za oživitev gospodarstva za leti 2009 in 2010, saj je oživitev gospodarstva in zaposlovanja glavna skrb Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) v sedanji krizi. Potrditev novega programa za mikrofinančni instrument kaže na dajanje prednosti ciljem lizbonske strategije in pomembni vlogi, ki jo imajo mala in srednje velika podjetja pri ustvarjanju delovnih mest. Izraziti moram svojo zaskrbljenost zaradi zmanjšanja odobrenih proračunskih sredstev za strukturne in kohezijske sklade, ki so nujni za oživitev gospodarstva in teritorialno kohezijo, zlasti v najbolj oddaljenih regijah, kot je Madeira.

Mislim, da mora kohezijska politika postati še bolj prilagodljiva, da se povišajo trenutno nizke ravni izvajanja programov, ki se financirajo iz skladov Skupnosti. Poleg tega je treba še naprej spodbujati projekte, ki imajo strateške cilje, zagotavljajo dodano vrednost in dolgoročno spodbujajo konkurenčnost. Zaradi vseh teh razlogov sem glasoval za to poročilo, ki je vrhunec tehnično zapletenega postopka, o katerem je bilo na pogajanjih težko doseči dogovor.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Glasovala sem za predlog splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2010, kakor ga je spremenil Svet (vsi oddelki), in za pisne predloge sprememb k predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2010. Proračun EU za leto 2010 zagotavlja znatne zneske za obveznosti, ki izhajajo iz Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, kot so energetska omrežja (1 175 milijonov EUR), evropsko omrežje vetrnih elektrarn na morju (208 milijonov EUR) ter zajemanje in geološko shranjevanje ogljika (523,2 milijona EUR). Evropskemu parlamentu je uspelo dodati tudi zneske, dodeljene varnosti prevoza, Skupnemu podjetju SESAR, dejavnostim za podpiranje evropskih politik na področjih prevoza in pravic potnikov, programu Inteligentna energija – Evropa, ki je del Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost, ter Skupnemu podjetju „Čisto nebo“. Poleg tega zneski, dodeljeni kmetijstvu, vključujejo povečanje sredstev v višini 14 milijard EUR za spodbujanje razvoja podeželja in 300 milijonov EUR za podporo pridelovalcem mleka, ki jih je gospodarska in finančna kriza zelo močno prizadela. Zaradi gospodarske in finančne krize evropske državljanke danes najbolj skrbi, da bodo izgubili delo. Menim, da bi bilo treba v letu 2010 posebno pozornost nameniti programom za usposabljanje in podpiranje mladih podjetnikov pri ustanavljanju lastnih podjetij.

Artur Zasada (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Danes smo sprejeli proračun Evropske unije za leto 2010 v višini skoraj 123 milijard EUR. Vsak proračun je nekakšen kompromis. Morda se mnogi zavedamo njegovih

pomanjkljivosti, vendar se splača poudariti to, kar povprečen državljani EU pridobi z danes sprejetim dokumentom. Evropska unija predvsem krepi zanesljivo oskrbo z energijo in se zanaša na razvoj podjetij in zlasti mikropodjetij. Vesel sem, da je 20 milijonov EUR rezerviranih za strategijo za Baltsko morje. Res je, da bodo sredstva iz rezerve sproščena šele, ko bo Evropska komisija predložila pisne predloge za njihovo uporabo. Mislim pa, da se bo to zgodilo, kakor hitro bo mogoče. Še posebej sem vesel, ker so bili v proračun vključeni trije projekti, ki so pomembni za mojo državo. Mislim na podporo posebnim olimpijskim igram, ki bodo potekale v Varšavi in Atenah, štipendije za mlade iz držav, ki so vključene v program evropske sosedске politike, in ustanovitev katedre za evropsko civilizacijo Bronisław Geremek na Evropski akademiji v Natolinu.

- Predlog resolucije B7-0191/2009

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Odprtost evropskih institucij in preglednost njihovih postopkov zagotavljata, da civilna družba in javno mnenje v državah članicah nista samo obveščena, temveč da sta tudi sestavni in obveščeni del postopkov odločanja teh institucij. Čeprav imajo ljudje občutek, da so nekoliko oddaljeni od Evrope, ne najmanj zaradi tega, ker je bil postopek, ki je pripeljal do začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, težaven, ker ni bil vedno jassen in je bil pogosto izpostavljen kritikam, morajo evropske institucije vztrajati in se iskreno zavezati, da bodo pravočasno dale na razpolago čim večje število dokumentov, s čimer bodo pomagale zapolniti vrzel.

Obžalovati pa moram, da je levica v Parlamentu potrebno izboljšanje pravnega okvira o dostopu do dokumentov po začetku veljavnosti Pogodbe izkoristila za to, da je na populističen način zavrnila pravo potrebo po zaupnosti na nekaterih področjih evropskega delovanja in se skušala izpostaviti kot edina zagovornica preglednosti.

Tako občutljive zadeve ne potrebujejo umetnih in populističnih delitev; zaslužijo si, da jih jemljemo resno, s čutom za odgovornost in čim širšim soglasjem. Obžalujem, da to ni bilo mogoče.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) V celoti sem podprla resolucijo, ki jo je vložil moj kolega gospod Cashman, da se Komisija in Svet pozoveta k pregledu pravil o dostopu do dokumentov evropskih institucij v skladu s klavzulami o preglednosti iz Lizbonske pogodbe. To vprašanje je ključno za zagotavljanje demokratičnega in odgovornega delovanja naših institucij in mora prispevati k ponovni vzpostavitvi zaupanja evropskih državljanov v Evropo.

Elisabeth Köstinger, Hella Ranner, Richard Seeber in Ernst Strasser (PPE), v pisni obliki. – (DE) Na glasovanju v četrtek, 17. decembra 2009, sem glasoval(a) proti resoluciji B7-0194/2009 gospoda Cashmana o potrebnem izboljšanju pravnega okvira o dostopu do dokumentov po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe (Uredba (ES) št. 1049/2001) iz naslednjih razlogov: ta resolucija se nanaša na dejstva, ki nimajo nič skupnega s temo preglednosti, in poziva k spremembam, katerih posledice ne bi konstruktivno prispevale k izboljšanju preglednosti.

Rad(a) bi poudaril(a), da zelo podpiram preglednost in javni dostop do dokumentov. Vendar ti pomembni cilji ne bodo doseženi z izpolnitvijo zahtev gospoda Cashmana, temveč samo z odgovornim obravnavanjem teme, kakor je poudarjeno v resoluciji Renate Sommer, Simona Busuttila in Manfreda Webra iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) o tej temi.

Véronique Mathieu (PPE), v pisni obliki. – (FR) Nad vse pomembno je, da se izboljša preglednost evropskega delovanja in omogoči čim širši dostop do dokumentov evropskih institucij, da bodo evropski državljani bolje razumeli, kako deluje Unija. Vendar moramo biti pri tem pazljivi in se moramo izogniti vsakršni demagogiji. Zaradi učinkovitosti evropskega delovanja je treba omejiti to nedotakljivo načelo preglednosti. Pri tem, da dopustimo največjo možno preglednost, tvegamo, da bodo naše razprave jalove, saj se bodo poslanci Evropskega parlamenta bali odprto govoriti o občutljivih vprašanjih. Za pogajanja je po definiciji potrebno diskretno okolje. Brez tega bodo te razprave potekale neuradno in daleč stran od uradnih sestankov, končni rezultat pa bo nasproten od tega, kar si prizadevamo doseči. Zato podpiram večjo preglednost in v povezavi s tem pozdravljam začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe. Pogodba bo omogočila te spremembe, vendar do tega ne sme priti na račun dobrega evropskega odločanja.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe je treba izboljšati pravni okvir o ureditvi dostopa do dokumentov. Tako izboljšanje mora ščititi pravice vseh državljanov Unije. Ker je unija območje svobode, varnosti in pravice, kakor je določeno v preambuli Listine o temeljnih pravicah, je dobrodošlo vsako prizadevanje, ki vodi do večje preglednosti dostopa do dokumentov institucij EU. Nad vse

pomembno pa je tudi, da se oceni, do kakšne mere je lahko popolna svoboda dostopa do vseh dokumentov škodljiva za pravilno delovanje institucij. Zato je treba najti ravnesje pri tej temi.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Odločno sem glasovala za ambiciozno resolucijo Evropskega parlamenta o dostopu državljanov do dokumentov. Tako sem glasovala, ker je vedno pomembno, da se ljudje opomnijo, da je preglednost ključna za demokracijo, ker je pot za dostop do informacij Evropske unije še vedno prepogosto polna pasti za povprečnega državljana in tudi ker začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe 1. decembra precej spreminja položaj. Pravica državljanov do dostopa do dokumentov evropskih institucij v vseh oblikah je zdaj določena v členu 42 Listine o temeljnih pravicah. Poleg tega se pravice državljanov razširijo na pravna mnenja Sveta, po drugi strani pa so obveznosti razširjene na vse evropske institucije.

S tem glasovanjem se je tudi zelo uspešno končalo vse delo, ki ga je opravila moja politična skupina, ki je bila vedno na čelu tega boja. O tej temi je Parlament pred devetimi meseci sprejemal poročilo gospoda Cappata in pozival, naj bodo dejavnosti Sveta preglednejše ter bolj odprte in demokratične. Dejansko ima ta institucija moralno obveznost, da objavi svoje odločitve in razprave; to je čisto preprosto demokratična zahteva, ki jo je ta institucija dolžna izpolniti za državljane.

Axel Voss (PPE), v pisni obliki. – (DE) Preglednost je pomembna in njen pomen v dobi globalizacije narašča. Zato podpiram prizadevanja, da se na ravni EU uvede več preglednosti. Vendar moramo ohraniti ravnesje. Resolucija, ki nam je bila predložena, daleč presega preglednost, ki jo potrebujejo državljani, zato sem glasoval proti njej. Ta predlog resolucije ne najde ravnesja med potrebno preglednostjo in razumno dejavnostjo uprave in poslancev Parlamenta na ravni EU. V sedanji različici ni več mogoče zagotoviti zaupnosti pisane besede, med zastavljanjem vprašanj ni več mogoče zagotoviti zasebnosti državljanov, vprašljivo je varstvo podatkov in ni mogoče napovedati posledic za našo varnost in politiko finančnega trga Evropske centralne banke. Poleg tega bi to povzročilo raven birokracije za upravo in poslance Parlamenta, ki bi bila popolnoma nesorazmerna s ciljem.

- Predlog resolucije B7-0273/2009

Louis Grech (S&D), v pisni obliki. – Malteška delegacija v skupini S&D bo glasovala za predlog resolucije o načelu subsidiarnosti, kakor so ga predložili gospod Mauro, gospod Busuttil in gospod Weber. Vendar delegacija meni, da bi širše soglasje in večja večina v podporo predlogu poslala jasnejše sporočilo Evropi. Zato bi v zvezi s tem bilo koristneje podpreti predlog o preložitvi – znotraj določenega časovnega okvira –, saj bi tako lahko bilo več možnosti, da se doseže širše soglasje.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Dolžnost vseh evropskih institucij – tako nacionalnih institucij kot institucij Skupnosti – je, da zastopajo vse evropske državljane brez razlikovanja. Sekularizem je edino načelo, po katerem lahko institucije vsem državljanom omogočijo dostop do javnih storitev v skladu z njihovim prepričanjem. Sekularizem je naša skupna filozofska dediščina in zagotovilo za načelo državljanskega miru, okoli katerega je bila zgrajena EU.

Zato je skrajno nujno, da Italija izvrši sodbo v primeru Lautsi proti Italiji, ki jo je izdalo Evropsko sodišče za človekove pravice. Kakor poudarja Sodišče, je treba izobešanje verskih simbolov prepovedati v vseh javnih stavbah znotraj EU. Skrajni čas je, da se križi, ki so bili vsiljeni v učilnice pod Mussolinijem, odstranijo iz državnih šol.

Edward Scicluna (S&D), v pisni obliki. – Malteška delegacija v skupini S&D bo glasovala za predlog resolucije o načelu subsidiarnosti, kakor so ga predložili gospod Mauro, gospod Busuttil in gospod Weber. Vendar delegacija meni, da bi širše soglasje in večja večina v podporo predlogu poslala jasnejše sporočilo Evropi. Zato bi v zvezi s tem bilo koristneje podpreti predlog o preložitvi – znotraj določenega časovnega okvira –, saj bi tako lahko bilo več možnosti, da se doseže širše soglasje.

- Predlog resolucije B7-0248/2009

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Belorusija je zaslužno dobila nelaskav vzdevek zadnja sovjetska republika v Evropi. Kljub napredku, ki je bil dosežen v nekaterih vidikih političnega, socialnega in gospodarskega življenja te države, je jasno, da nobena od reform, ki se izvajajo tam, še ne more upravičiti zavrnitve te žalostne oznake.

V Belorusiji volitve niso svobodne, ni svobode izražanja, združevanja ali demonstriranja, zatiranje s strani organov oblasti pa narašča.

Evropska unija je v nevarnosti, da se bo kot v primeru Kube nagnila k popuščanju tej diktaturi. Mislim, da bo narobe, če bo popuščala in ne bo pojasnila, da se o vrednotah demokracije in svobode ni mogoče pogajati in da teh vrednot ni mogoče ločiti od nobenega sporazuma z Belorusijo. Zato mora Evropska unija ohraniti in okrepiti stike z demokratično opozicijo v Belorusiji, da ostane zvesta tistim, ki jim je Parlament podelil nagrado Saharova za njihov boj za demokratizacijo te države.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropska unija ne more biti območje, ki se ukvarja samo z zadevami držav, ki jih obsega. Biti mora tudi gonilna sila za demokratizacijo držav, ki so nastale po razpadu nekdanje Sovjetske zveze. Vsi ukrepi, ki so namenjeni izboljšanju pogojev v teh državah, so zelo pomembni. To je okvir duha tega predloga resolucije, ki poziva k sprejetju ukrepov za podporo Belorusiji, ki jih morajo spremljati jasni znaki demokratičnih reform te države ter spoštovanje človekovih pravic in načela pravne države. Sodelovanje Belorusije v vzhodnem partnerstvu je pomemben korak v tej smeri, vendar je treba v zvezi s svoboščinami in jamstvi v Belorusiji še vedno izboljšati veliko vidikov.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za skupno resolucijo o Belorusiji, ker ta resolucija uravnoteženo predstavlja razmere in poudarja tako pozitivne vidike in doseženi napredek kot demokratični primanjkljaj na mnogih področjih. Zame je še posebej pomembno, da vlada Belorusije čim prej zagotovi svobodo izražanja ter svobodo združevanja in zbiranja, kar bo omogočilo učinkovito delovanje opozicijskih strank.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Resolucija o Belorusiji je pomembno sporočilo Evropske unije in Evrope. Tako demokratični opoziciji kot beloruskim oblastem bi morali pokazati, in ne samo s takimi resolucijami, da se ne strinjamo s kršitvami človekovih pravic ali prepovedjo registracije političnih strank, nevladnih organizacij in neodvisnih medijev.

Evropski parlament se ne more strinjati z uporabo smrtne kazni in Belorusija je edina država v Evropi, ki uporablja tovrstno kazen. Sankcij proti Belorusiji ne moremo omiliti, če ni opaznega napredka v smeri demokratizacije države. Evropska unija si ne sme zatiskati oči pred očitnim omejevanjem svobode govora, spoštovanja človekovih in državljanskih pravic ter nevladnih organizacij. Evropski parlament, v katerem so poslanci iz 27 držav članic, je izraz demokracije in sodelovanja.

Edini ukrepi, ki jih lahko podpremo in jih bomo podprli, so demokratični ukrepi, ker so temelj Evropske unije. Nikakor ne moremo privoliti v druge ukrepe. Upam, da je resolucija o Belorusiji eden od številnih ukrepov, ki jih bomo sprejeli. To od nas pričakujejo Belorusi in tudi vsa Evropa.

Justas Vincas Paleckis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Za resolucijo o Belorusiji sem glasoval z nekaj pomisleki, ker se dokumenti o Belorusiji v Evropskem parlamentu sprejemajo prepogosto in so zato razvrednoteni. Po drugi strani ta resolucija, čeprav ohranja kritični ton do režima v Minsku, bolj jasno kot prejšnje poudarja določene pozitivne spremembe v odnosih med EU in Belorusijo. Da bi se odnosi med Evropsko unijo, njenimi državami članicami in Belorusijo temeljito izboljšali, si mora Belorusija prizadevati za reforme in demokratizacijo. Takšen obrat bi olajšal razvoj vsakovrstnih vezi s to državo. V Litvi 39 mest in regij produktivno sodeluje z beloruskimi mesti in regijami z izmenjavo izkušenj in sodelovanjem v skupnih projektih. S to resolucijo se strinjam tudi zato, ker poziva EU, naj se bolj posveti konkretnim projektom, ki so v skladu z interesi partnerskih držav. V resoluciji smo čestitali Belorusiji, Ukrajini in Litvi, ki so postale prve države, ki so Evropski komisiji in državam članicam EU predložile tristranske projekte za program vzhodnega partnerstva. To je seznam konkretnih projektov na področjih mejnega nadzora, prevoza, tranzita, kulturne in zgodovinske dediščine ter socialne in energetske varnosti.

- Predlog resolucije B7-0187/2009

Anne Delvaux (PPE), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam glasovanje o tej resoluciji. Kljub konferenci v Gomi o miru, stabilnosti in razvoju ter kljub sklenitvi sporazuma o prekinitvi ognja iz januarja 2008 se danes nadaljuje nasilno bojevanje na vzhodu Demokratične republike Kongo, kar vodi do najhujših možnih grozodejstev nad civilnim prebivalstvom, zlasti nad ženskami, otroki in starejšimi. To spolno nasilje se razširja in ga danes ne izvajajo samo vojskujoče se strani, temveč tudi civilisti. Nujno je treba narediti vse, da se zagotovi zaščita prebivalstva v času, ko zaradi števila tam prisotnih vojakov misije MONUC ni vedno mogoče obrzdati tega povečanja nasilja. Kongovske oblasti so nedavno pokazale svojo odločnost, da končajo nekaznovanje. Vendar mora biti ta politika nične tolerance ambiciozna – čisto vsak storilec grozodejstev brez izjeme bo moral odgovarjati za svoja dejanja – in treba jo je uporabiti tudi v praksi. Kot poslanci Evropskega parlamenta smo dolžni poudariti, da je treba spoštovati te mednarodne obveznosti, kot so

človekove pravice in enakost spolov, tako da se ohranita dostojanstvo žensk in nedolžnost nešteto kongovskih otrok.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Vse od padca kleptokratskega režima Mobutuja Sese Seka je Demokratična republika Kongo (nekdanji Belgijski Kongo in nekdanji Zair) pogreznjena v nemire in najbolj okrutno nasilje, ki je že povzročilo več milijonov smrtnih žrtev.

Ta nadloga, ki ne pozna meja in ki je postala veliko bolj etnična kot nacionalna, je še posebej hudo prizadela vzhod države. Najhujša grozodejstva se vrstijo tako hitro, da jih je nemogoče spremljati, mednarodna skupnost, zlasti sile Združenih narodov, pa ni pokazala, da je sposobna opraviti z njimi kljub vsem dosedanjim civilnim in vojaškim prizadevanjem.

To, da nekaterim afriškim državam ni mogoče vladati in da so centralne vlade izgubile nadzor nad deli svojih ozemelj, so žal pojavi, ki še niso odpravljeni. Ti pojavi so pogosto povezani z nezakonitim izkoriščanjem in plenjenjem surovin bodisi s strani uporniških sil bodisi s strani rednih vojaških enot in njihovih vodij. Tudi če ti pojavi izvirajo iz procesa odpravljanja evropskega kolonializma in tega, kako so bile začrtane meje, to afriških voditeljev in nosilcev odločanja ne more odvezati odgovornosti ali tega, da bi civilno družbo v teh državah pozvali, naj prevzame odločen nadzor nad lastno usodo.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za resolucijo, ki obsoja resno etnično nasilje, ki ga je nedavno doživel Kongo in zaradi katerega je bilo razseljenih skoraj 44 000 zapuščenih in popolnoma neobglenih ljudi. Zaskrbljena sem predvsem zaradi vprašanja spolnega nasilja, ki se uporablja kot orožje v vojni. To je nesprejemljiv zločin, ki ne sme ostati nekaznovan in proti kateremu mora nastopiti Evropska unija. Zagotoviti moramo, da se pripadniki kongovske vojske, ki so odgovorni za te kršitve človekovih pravic, dejansko privedejo pred sodišče.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropska unija ne sme stati ob strani pri različnih oboroženih spopadih, ki se do neke mere pojavljajo po vsem svetu. Nasilje v Demokratični republiki Kongo je spor, ki traja že več let in zaradi katerega je umrlo, bilo razseljenih ali izgubilo svoje domove več milijonov ljudi. Zato je zelo pomembno, da se vse strani v tem sporu pozovejo k prekinitvi sovražnosti, tako da bodo ljudje iz teh regij lahko ponovno živeli v miru. Nujno moramo še naprej podpirati misije Združenih narodov na terenu, da se ublaži trpljenje celotnega prebivalstva, zlasti starejših, žensk in otrok.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Oboroženi spopad na območju je mogoče rešiti le s politično rešitvijo. Zato je treba končati vsa posredovanja sosednjih in drugih držav. Za končanje spopada v Demokratični republiki Kongo je potrebna diplomatska rešitev, dosežena na pogajanjih med stranmi. Taka rešitev mora biti popolnoma v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov in Splošno deklaracijo o človekovih pravicah.

Varnostni svet Združenih narodov mora pregledati mandat misije MONUC. Mandat v skladu s poglavjem VII je treba odpraviti, da se prepreči krepitev kongovskih oboroženih sil, kar ogroža mirovno misijo Združenih narodov. Pozivamo h končanju misij EUPOL in EUSEC v Demokratični republiki Kongo. Ti misiji sta negativno prispevali k stopnjevanju nasilja in poslabšanju razmer v državi, ker sta usposabljali varnostne sile, ki so potem zakrivile zločine nad lastnim civilnim prebivalstvom.

Treba je izvajati resolucije Združenih narodov o embargu na orožje za Demokratično republiko Kongo. Želimo sporočiti, da več držav članic Evropske unije krši ta embargo. Skupna resolucija, ki so jo vložile druge politične skupine, ne omenja teh temeljnih točk, zato sem glasoval proti njej.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Ta skupni predlog resolucije o Demokratični republiki Kongo odseva zapletene razmere v tej afriški državi. Kljub obsežnim človeškim virom in sredstvom, ki jih zagotavlja mednarodna skupnost, do zdaj na območju še ni bilo mogoče vzpostaviti miru in stabilnosti. Nasprotno, vojaki Združenih narodov so obtoženi, da se opredeljujejo za eno od strani in da pomagajo stopnjevati razmere. Pomembno je, da se ta zadeva reši.

Visoke stroške za misijo Združenih narodov, vključno s človekoljubno pomočjo, ki presegajo 7 milijard EUR, je mogoče upravičiti le, če je jasno, kako natanko so bila ta sredstva porabljena. Ker resolucija izrecno ne poziva k pojasnitvi tega, sem se vzdržal glasovanja.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Ob pokolih, zločinih proti človeštvu, novačenju otrok vojakov in spolnem nasilju nad ženskami in dekleti, ki se nadaljujejo v Demokratični republiki Kongo, ne moremo ostati neprizadeti. Za prenehanje dejavnosti tujih oboroženih skupin na vzhodu Demokratične republike

Kongo so potrebna nadaljnja prizadevanja. Mednarodna skupnost ne more nemočno opazovati. Zagotoviti mora, da se bodo sporazumi o prekinitvi ognja iz marca 2009 spoštovali učinkovito in v dobri veri. Dve nedavni poročili visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice kažeta, da se humanitarne razmere precej poslabšujejo.

Misija MONUC ima ključno vlogo, vendar je treba njen mandat in pravila delovanja izvajati odločno in trajno, tako da se učinkoviteje zagotovi varnost prebivalstva. Prisotnost misije MONUC je še naprej nujna. Narediti je treba vse, da se misiji omogoči popolno izvajanje njenega mandata, tako da se zaščitijo ogroženi prebivalci. Svet mora imeti vodilno vlogo in zagotoviti, da Varnostni svet Združenih narodov podpre misijo MONUC z okrepitvijo njenih operativnih zmogljivosti in boljšo opredelitvijo njenih prednostnih nalog, ki jih je zdaj 41.

9. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 12.40 in se je nadaljevala ob 15.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD WIELAND

podpredsednik

10. Sprejetje zapisnika predhodne seje

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – *(PT)* Gospod predsednik, imam vprašanje pravilnosti postopka. Danes dopoldne smo tukaj glasovali, da bi upravičili pogajanja, ki so potekala med Evropsko unijo in Marokom. Ker je bil pravkar objavljen dokument Komisije, ki je označen z današnjim datumom in v katerem je navedeno, da pogajanja med EU in Marokom o kmetijsko-živilskem in ribiškem sektorju napredujejo, bi rada vedela, ali je predsednik Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu danes dopoldne mislil na ta pogajanja, ko je pogajanja uporabil kot argument, da se z današnjega dnevnega reda črta tema o Aminatou Haidar, saharski borki, ki je gladovno stavkala 32 dni in je v tem trenutku v življenjsko nevarnem stanju. To je potem točka, ki jo je treba ustrezno pojasniti, ker je to, kar se je danes dopoldne zgodilo tukaj, nesprejemljivo.

Predsednik. – Hvala, gospa Figueiredo. Na žalost vam ne morem odgovoriti, ker se ne morem več spomniti, kaj je predsednik skupine rekel danes opoldne.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – *(ES)* Gospod predsednik, danes dopoldne sta bili z dnevnega reda umaknjeni dve točki. Rada bi povprašala po resoluciji, ki je bila dogovorjena med parlamentarnimi skupinami. Ali bi, prosim, lahko pojasnili, v skladu s katerim členom Poslovnika je bilo zastavljeno vprašanje in se je nemudoma glasovalo o umiku točke dnevnega reda, o kateri naj bi razpravljali danes popoldne?

Menim, da je to pomembno vprašanje in da je treba danes prisotne poslance Parlamenta nujno ustrezno obvestiti.

Predsednik. – Gospa Bilbao Barandica, šlo je za vprašanje pravilnosti postopka v skladu s členom 140 Poslovnika, ki omogoča spremembo dnevnega reda. Obžalujem, da lahko zdaj dovolim le vprašanja pravilnosti postopka. Te razprave ne bomo ponovno načeli. Rad bi poudaril, da bom takoj prekinil vsakega govornika, ki bo poskušal ponovno načeti to razpravo.

Willy Meyer (GUE/NGL). – *(ES)* Gospod predsednik, v skladu s členom 177 Poslovnika lahko skupina ali najmanj 40 poslancev dejansko predlaga, da se razprava preloži. To se je zgodilo danes dopoldne na zelo nenavaden način. Pravzaprav je v Poslovniku navedeno, da je treba o zahtevi za preložitev obvestiti predsednika Parlamenta 24 ur vnaprej. Predsednik mora potem nemudoma obvestiti Parlament.

Rad bi izvedel, ali se je ta postopek upošteval, ker smo v precej nenavadnem položaju: to je prvič, da je bilo Evropskemu parlamentu onemogočeno razpravljati o resoluciji, o kateri so se dogovorile vse parlamentarne skupine, zaradi izredno resnega položaja, kot je primer gospe Haidar. Zato bi rad vedel, ali se je upošteval ta postopek. Če se ni, bi bilo treba o resoluciji nemudoma razpravljati. Resolucijo, o kateri so se dogovorile vse parlamentarne skupine, je treba vrniti na dnevni red in o njej glasovati.

Predsednik. – Ali je še kakšno vprašanje pravilnosti postopka?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Želel sem samo povedati, da je medtem v dvorano prišel gospod Schulz in da bi bili veseli, če bi lahko odgovoril na vprašanje, ki ga je zastavila naša kolegica poslanka na začetku, ko je bil odsoten.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospod Preda, to je bilo zelo kratko vprašanje, vendar ni bilo vprašanje pravilnosti postopka.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Gospod predsednik, tudi mi se želimo sklicevati na člen 177 Poslovnika. Ob upoštevanju tega člena ne moremo razumeti, kako je mogoče z dnevnega reda umakniti točko, če se tega ne naredi pred ustrezno razpravo ali glasovanjem.

Zato tudi menimo, da je bil Poslovnik uporabljen nepravilno. Zaradi tega predsednika pozivamo, naj reši zadevo.

Predsednik. – Ker se vprašanja nanašajo na to točko, vam z veseljem odgovorim. V skladu s členom 140(2) Poslovnika je dnevni red mogoče spremeniti pod določenimi pogoji, med drugim „na predlog predsednika“. Predsednik skupine je zastavil vprašanje pravilnosti postopka in predsednik je privolil v glasovanje o tem. To je v skladu s Poslovnikom.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, o vprašanju pravilnosti postopka, glede moje prošnje v imenu moje skupine, skupine ECR, da se glasovanje, h kateremu je pozval gospod Schulz, preloži do 15.00, da bi imeli dovolj časa, da bi razumeli, za kaj sploh gre. To dejansko ni bilo predloženo Parlamentu. Predsednik je Parlamentu predložil samo predlog gospoda Schulza, ni pa predložil moje prošnje za predlog, da bi glasovanje preložili, da bi imeli dve ali tri ure časa, da se umirimo in ugotovimo dejstva. Nasprotujem temu, da to dejansko ni bilo predloženo Parlamentu.

Predsednik. – Gospod Tannock, vprašanje pravilnosti postopka, ki ga je zastavil gospod Schulz, je tekoče vprašanje pravilnosti postopka. Zato je vaše vprašanje pravilnosti postopka brezpredmetno.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Gospod predsednik, rad bi poudaril to, kar je povedal gospod Meyer. Zelo kratek bom. Veliko število poslancev, velik delež prisotnih v tem parlamentu, je zelo presenetil razvoj dogodkov okoli predloga, ki je bil predložen danes dopoldne. Ta predlog je bil izglasovan precej nepričakovano in na način, ki kaže na to, da predlog ni v skladu z duhom veljavnih določb in jih ne upošteva.

Predsednik. – Razložil sem vam, kako razumem Poslovnik. Zato je postopek v skladu s Poslovnikom. Drugih, novih vprašanj pravilnosti postopka ne morem priznati. Rad bi vas prosil za obzirnost. Imamo še dve pomembni točki. Gospod Salafranca, če imate vprašanje pravilnosti postopka, prosim, začnite. Vendar vam moram povedati, da vas bom v nasprotnem primeru prekinil.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, to je dejansko vprašanje pravilnosti postopka. Danes dopoldne je predsednik Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu prosil, da se z dnevnega reda umakne predlog skupne resolucije. To je odločitev, ki nima primere, in v njeno podporo so bili navedeni močni argumenti, namreč, da bi bilo ogroženo življenje gospe Haidar.

Ob upoštevanju tega in tudi mnenj, ki jih je izrazil gospod Schulz, moja skupina ni želela ogroziti položaja.

Vendar kakor razumem, ni razloga, zakaj bi izjava tega parlamenta ogrozila življenje gospe Haidar. Predvsem ne morem razumeti, zakaj bi bilo treba ravnati v nasprotju s Poslovnikom.

Gospod predsednik, v členu 177 je jasno navedeno, da je treba to predložiti 24 ur vnaprej in pred razpravo.

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Gospod Salafranca, zelo mi je žal, vendar ne moremo več preučevati motivov, ki so danes dopoldne vodili poslance Parlamenta. Vprašanje, katere informacije so bile prejete danes popoldne, ni več predmet današnjega dnevnega reda. Zato se bom vrnil k dnevnemu redu.

(Sprejet je bil zapisnik predhodne seje)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, menim, da člena 140 ni mogoče uporabiti za nujni postopek, zato bi vas prosil, da poskrbite, da to preveri Odbor za Poslovnik, ker bi to lahko predstavljalo nevaren precedens.

Predsednik. – Z veseljem bom sprejel ta predlog, vendar tudi to ni bilo vprašanje pravilnosti postopka.

11. Časovni raspored delnih zasedanj: gl. zapisnik

12. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države

12.1. Uganda: osnutek zakonodaje proti homoseksualnosti

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucije o osnutku zakonodaje proti homoseksualnosti v Ugandi⁽¹⁾.

Michael Cashman, avtor. – Gospod predsednik, Parlament prosim za prizanesljivost, da se oddaljimo od vprašanj pravilnosti postopka in se posvetimo vprašanju diskriminacije.

Trenutno je ugandskemu parlamentu predložen predlog zakona in nekateri se sprašujejo, kaj ima to opraviti z nami. Kršitve mednarodnih obveznosti, sporazuma iz Cotonouja in kršitve človekovih pravic imajo – kakor smo vedno pokazali – še kako opraviti z nami.

Določbe tega predloga zakona so krute in med njimi, naj seznanim Parlament, so: vsem osebam, ki so domnevno istospolno usmerjene, bi grozil dosmrtni zapor ali v nekaterih okoliščinah smrtna kazen; vsem staršem, ki organom ne bi prijavili svoje lezbične hčere ali gejevskega sina, bi bile naložene denarne kazni in verjetno tri leta zavora; vsem učiteljem, ki organov v 24 urah ne bi obvestili o lezbični učenki ali gejevskem učencu, bi bile naložene enake kazni; vsem najemodajalcem ali najemodajalkam, ki bi stanovanje slučajno oddajali „osumljenemu“ homoseksualcu, bi grozilo sedem let zavora.

Predlog zakona podobno grozi s kaznovanjem ali uničenjem ugleda vseh, ki delajo z gejevskimi ali lezbičnimi prebivalci, kot so zdravniki, ki zdravijo aids in virus HIV, voditelji civilne družbe, ki so dejavni na področjih spolnega in reproduktivnega zdravja, s čimer še bolj spodkopava prizadevanja za javno zdravje pri omejevanju širjenja virusa HIV.

Pomembno je, da danes popoldne v tem parlamentu pozabimo na naše predsodke in stopimo v bran tistim, ki nimajo nikogar več, ki bi jih branil. Zato toplo pozdravljam izjavo komisarja za razvoj in humanitarno pomoč, komisarja De Guchta, izjave britanske, francoske in švedske vlade, predsednika Obame ter predsednika in podpredsednika odbora za zunanje zadeve predstavniškega doma ZDA. Parlament pozivam, naj temu pripiše zaslužen velik pomen in naj odkrito spregovori v imenu tistih v Ugandi, ki se jih zdaj ne sliši.

Marietje Schaake, avtorica. – Gospod predsednik, septembra je poslanec ugandskega parlamenta predložil „predlog zakona proti istospolno usmerjenim“. Ta predlog zakona bi kriminaliziral homoseksualnost, ki bi se tako kaznovala z zaporom in celo smrtno kaznijo. To ne bi veljalo samo za te domnevne zločince, temveč tudi za tiste, ki ne bi prijavili teh tako imenovanih kaznivih dejanj ali ki bi podpirali človekove pravice in drugo delo v Ugandi.

Skrbi nas, da bi to kršilo svobodo spolne usmerjenosti in svobodo izražanja, ki sta človekovi pravici: to nista samo evropski vrednoti, temveč univerzalni vrednoti.

Prav tako v celoti zavračamo smrtno kazen in se želimo pridružiti mednarodni skupnosti pri njeni zaskrbljenosti za nevladne organizacije, ki bodo morda morale prekiniti svoje dejavnosti pri delu v Ugandi.

Zato se pridružujemo predsedniku Obami in drugim v mednarodni skupnosti, ki so pozvali k temu, da se ta predlog zakona ne sprejme in da se revidirajo vsi zakoni, ki bi kriminalizirali homoseksualnost v Ugandi.

Charles Tannock, avtor. – Gospod predsednik, Uganda je zelo krščanska država, v kateri prevladujejo tradicionalne vrednote. Homoseksualnost je nezakonita tako v Ugandi kot v mnogih afriških državah. Seveda moramo biti obzirni pri vsiljevanju svojih liberalnejših in strpnejših vrednot drugim, ker je to včasih lahko kontraproduktivno.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Vendar se ne smemo bati odkrito nasprotovati temu nezaslišanemu predlogu zakona, ker je to očitno kruta in skrajno nesorazmerna zakonodaja. Ta zakonodaja ne bi samo resno škodovala varnosti in svobodi istospolno usmerjenih v Ugandi, temveč bi tudi okrnila ugled Ugande po vsem svetu in jo izobčila.

Uganda je v preteklih dveh desetletjih zelo napredovala in jo je v nekaterih pogledih mogoče šteti za vzor razvoja Afrike. Zakaj bi se poslanci Ugande odločili zavreči vso to naklonjenost? Zakaj bi se trudili svojo državo postaviti ob bok okrutnemu Iranu, ki redno izvaja usmrtitve homoseksualcev v javnosti?

Upajmo, da lahko s skupnim ogorčenjem – v tem parlamentu in mnogih drugih parlamentih po vsem svetu – nad to okrutno zakonodajo ugandskega predsednika prepričamo, da bo vložil veto nanjo.

Ulrike Lunacek, *avtorica*. – (DE) Gospod predsednik, nekateri govorniki pred menoj so navedli podrobnosti te zakonodaje, ki je zdaj predložena ugandskemu parlamentu. Rada bi vam povedala kratko zgodbo. Pred štirimi ali petimi leti sem bila v Kampali in nekega večera sem v piceriji, katere lastnik je dovoljeval takšna srečanja, srečala skupino lezbijk, gejev in transseksualcev. Istega večera je vladni minister povedal, da bodo v prihodnosti potekale racije na vseh mestih, kjer se zbirajo lezbijke, geji in transseksualci. Ta večer sem bila tako kot ugandske lezbijke in geji precej zaskrbljena. Na srečo se ni zgodilo nič, je pa bil to začetek naraščajoče homofobije v Ugandi. Zdaj je bila predložena predlagana zakonodaja, v skladu s katero homoseksualnost ne bo samo opredeljena kot kaznivo dejanje, kakor je že opredeljena, temveč bo zanj veljala tudi smrtna kazen.

Tako veliko afriških voditeljev držav, vključno z Musevenijem, je veliko naredilo za svoje države, vendar je preprosto narobe na podlagi tega reči, da je homoseksualnost neafriška. Homoseksualnost je obstajala v vseh kulturah na vseh celinah v vseh zgodovinskih obdobjih in bo obstajala še naprej, ne glede na to, kakšna zakonodaja se sprejme. Vesela sem, da nam je uspelo predložiti skupno resolucijo, ki jo podpirajo skoraj vse skupine, ker je pomembno, da izrazimo svoje nasprotovanje zakonodaji in podpremo lezbijke, geje in transseksualce v Ugandi. Ne smemo dopustiti, da bi bili podvrženi sovražnim zakonom, in stati ob strani in molčati.

V Evropski uniji smo dolžni podpirati človekove pravice po vsem svetu in poslance ugandskega parlamenta opomniti, da je na primer v sporazumu iz Cotonouja navedeno, da človekovo dostojanstvo in človekove pravice veljajo za vse in da jih morajo zagovarjati vsi. Upam tudi, da bo resolucija, ki smo jo predložili, v celoti sprejeta, ker je pomembno, da imajo organizacije, ki zagovarjajo pravice lezbijk, gejev in transseksualcev v Ugandi, podporo, tudi podporo Evropske unije.

Michèle Striffler, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, na vprašanje, zakaj naj bi se Evropski parlament ukvarjal s to zadevo, bi odgovorila, da zakonodaja proti istospolno usmerjenim, ki je bila predložena ugandskemu parlamentu, popolnoma prezira temeljne svoboščine in nikakor ne sme biti sprejeta.

Veljavna ugandska zakonodaja že kriminalizira homoseksualnost. Že leta nevladne organizacije opozarjajo na nasilje nad temi skupinami. Novi zakon bo, če bo januarja 2010 sprejet, poslabšal položaj in homoseksualna dejanja se bodo kaznovala z dosmrtnim zaporom ali smrtno kaznijo za homoseksualce, ki so HIV pozitivni.

Ta zakon bi bil tudi velika ovira za boj proti aidsu. V Afriki obstajajo drugi zakoni proti homoseksualcem. Vendar je ta izjemen, ker državljane sili, kakor je povedal gospod Cashman, da v 24 urah prijavijo homoseksualna dejanja. Če ste zdravnik, starš ali učitelj istospolno usmerjene osebe, morate to osebo prijaviti policiji ali pa vam grozi zaporna kazen.

Poleg tega ta predlog zakona kriminalizira zakonito delo nevladnih organizacij, mednarodnih donatorjev in človekoljubnih združenj, ki si prizadevajo zagovarjati in spodbujati človekove pravice v Ugandi.

Čim je bil ta predlog zakona predložen vladi v Kampali, so ga ostro obsodili zagovorniki človekovih pravic po vsem svetu, več držav, vključno s Francijo, Združenimi državami ...

(Predsednik je prekinil govornico)

in evropski komisar za razvoj gospod De Gucht. Uganda mora spoštovati svoje obveznosti v skladu z mednarodnim humanitarnim pravom in sporazumom iz Cotonouja.

Če se bodo razmere nadaljevale, mora Evropska unija nujno ugovarjati pri ugandskih organih in premisliti o svojem sodelovanju z Ugando.

Predsednik. – Gospa Striffler, imeli ste še 12 sekund. Lahko bi brali nekoliko počasneje, tako da bi več vaših kolegov poslancev lahko uživalo v še boljšem prevodu. Poslancem, ki berejo svoje govore, svetujem, da govore pred tem posredujejo tolmačem, saj se s tem izboljša kakovost tolmačenja.

Filip Kaczmarek, v imenu skupine PPE. – (PL) Gospod predsednik, nekateri menijo, da se ne bi smeli ukvarjati s tem, ker je zagovarjanje pravic homoseksualcev neupravičena razširitev človekovih pravic. To je nesporazum.

Splošna deklaracija o človekovih pravicah je priznala, da človekove pravice vključujejo vse ljudi in da nihče ne sme biti izključen. Prepoved diskriminacije zaradi spolne usmerjenosti ni nič novega. Težava je v tem, da vsi ne želijo priznati, da je tovrstna diskriminacija kršitev človekovih pravic.

V Ugandi in nekaterih drugih afriških državah se govori, da je naše zanimanje za to temo izraz neokolonializma ali da se vmešavamo v zadeve, ki se nas ne tičejo. Tudi to je nesporazum. Govorimo namreč o splošnih, univerzalnih pravicah. To ni samo kaprica. Spoštujemo neodvisnost Ugande in drugih držav, vendar ne moremo molčati, ko se diskriminacija namesto, da bi se omejila, poskuša razširiti.

Kader Arif, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vesel sem, da imamo danes priložnost govoriti o osnutku zakonodaje proti homoseksualnosti, ki je bil 25. septembra predložen ugandskemu parlamentu.

V času, ko smo priča naraščanju števila kršitev človekovih pravic, menim, da je nujno, da Evropski parlament ob tej zakonodaji proti svobodi preseže nesoglasja, ki ločujejo njegove politične družine, in čim strožje obsodi ta predlog zakona ter ugandski parlament pozove k zavrnitvi predloga zakona in reviziji nacionalne zakonodaje, da bo dekriminaliziral homoseksualnost.

Kakor je pravkar poudaril gospod Cashman, čisto vse nevladne organizacije so se izrekle proti temu predlogu zakona, poleg tega pa menijo, da ta predlog zakona resno ovira boj proti aidsu. Komisija, prek komisarja De Guchta, je tako kot velika večina držav članic – ki so se pridružile izjavam predsednika Obame – že obsodila to pobudo.

Zato Komisijo pozivam, naj ponovno razmisli o našem sodelovanju z Ugando, če bo ta predlog zakona sprejet. Država, ki bi s tem kršila ne samo mednarodno pravo, temveč tudi temeljna načela sporazumov iz Cotonouja, ne bi več smela prejemati podpore Evropske unije.

Za konec, gospe in gospodje, rad bi poudaril, da mora imeti vsakdo pravico do svobode spolne usmerjenosti brez strahu pred zaporom ali smrtjo. O tem načelu ni mogoče razpravljati.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, to razpravo bi si želel začeti z govorom o primeru Aminatou Haidar. Vendar je zaradi razlogov, ki jih že poznamo, ne morem. Kakor koli že, našo pozornost si zasluži tudi vprašanje uveljavljanja pravic v Ugandi in to nas opominja, da moramo ponovno sprejeti novo besedilo, ki obsoja homofobijo.

V preteklosti smo sprejeli več resolucij o tej težavi, vključno z zaščito manjšin in protidiskriminacijskimi politikami. Danes moramo že sprejetim besedilom dodati novo besedilo. Že samo poskus ugandskega poslanca, da vloži predlog zakona proti istospolno usmerjenim, si zasluži politični odziv.

Ta predlagana zakonodaja vključuje določbe o kaznovanju domnevnih lezbijk, gejev ali biseksualcev z dosmrtnim zaporom in celo smrtno kaznijo. V osnutku je vključena tudi določba, ki bi lahko pomenila zapor do treh let za vse ljudi, tudi heteroseksualce, ki v 24 urah ne bi sporočili imen vseh, za katere vedo, da so lezbijke, geji, biseksualci ali transseksualci ali da podpirajo človekove pravice ljudi, ki to so. To pomeni, da bi tudi kogar koli od nas lahko privedli pred sodišče zaradi tega.

Evropsko unijo in mednarodno organizacijo moramo opomniti, da vprašanje spolne usmerjenosti spada pod osebno pravico do zasebnosti, ki jo zagotavlja mednarodno pravo o človekovih pravicah, po katerem je treba spodbujati enakost in nediskriminacijo ter zagotavljati svobodo izražanja. Mednarodne donatorje, tako vladne kot nevladne, pozivamo, naj prenehajo opravljati svoje dejavnosti na nekaterih področjih, če bo predlog zakona sprejet.

Odločno zavračam vsak korak za uvedbo uporabe smrtne kazni. Če ugandski organi ne bodo izpolnili teh zahtev, bomo morali Svet in Komisijo pozvati, naj v primeru sprejetja omenjenega zakona in kršitev mednarodnega prava o človekovih pravicah premisli o svojem sodelovanju z Ugando. Zaradi tega želim ugandsko vlado opomniti na njene obveznosti iz mednarodnega prava in sporazuma iz Cotonouja, ki zahtevata spoštovanje univerzalnih pravic.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Evropa mora posredovati pri tej zadevi z vsemi orodji, ki so ji na voljo, zlasti v okviru sporazuma iz Cotonouja. Zahtevati moramo takojšen umik tega krutega predloga zakona; sicer bodo posledice za gospodarsko in politično sodelovanje z Ugando.

Ko sem zvedela za vsebino te predlagane zakonodaje in slišala poročila o žalostni usodi homoseksualcev v Ugandi, Sudanu, Iranu in Nigeriji, če omenim samo nekaj primerov, sem spoznala, da je homofobija še vedno žalostno globoko zakoreninjena v mnogih kulturah ob očitnem kršenju obveznosti teh držav na področju človekovih pravic. Vloga skrajno desničarskih evangeličanskih kristjanov v Združenih državah Amerike pri spodbujanju in financiranju več tovrstnih pobud v Afriki je šokantna.

Evropa in njene institucije morajo na terenu v zadevnih državah narediti vse, kar je v njihovi moči, za nevtralizacijo in boj proti zlemu, nazadnjaškemu vplivu teh zastopnikov nestrpnosti, ki spodbujajo nov val zločinov iz sovraštva v Afriki.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Gospod predsednik, v povezavi z ugandskim predlogom zakona, ki je izzval tako ogorčenje med nami, zelo toplo pozdravljam dejstvo, da so poslanci različnih parlamentarnih skupin v Parlamentu, ki so govorili o tej temi, nastopili enotno. Menim, da to kaže na soglasnost v dvorani. Za besedo sem prosil samo zato, da se jim pridružim, preden ustrezno glasujem.

Podpiram gospoda Cashmana, avtorje in govornike skupin. Moji razlogi so, da moramo biti zaradi boja proti nestrpnosti, diskriminaciji in v tem primeru tudi homofobiji in smrtni kazni zelo odločni in k odločnosti pozvati tudi Komisijo in Svet. Vztrajati moramo, dokler nam ne uspe doseči umika tega krivičnega predloga zakona. Sprejetje predloga zakona bi bilo isto kot vrnitev Ugande v kolonialne razmere.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Tudi jaz želim povedati, da sem zgrožen nad načinom, na katerega je bila predložena zakonodaja, o kateri razpravljamo. Ni treba posebej poudariti, da v Evropi ne moremo sprejeti kazni, ki se naložijo nekomu zaradi njegove spolne usmerjenosti in zaradi tega, ker ni sporočil informacij o spolni usmerjenosti neke osebe.

Rad bi poudaril tudi, da naša razprava poteka v okviru, v katerem se razpravlja o drugi reviziji sporazuma iz Cotonouja. Uganda je podpisnica tega in ta sporazum zelo jasno določa, da je treba spoštovati človekove pravice. Ta ponedeljek sem v okviru Odbora za razvoj glasoval tudi za poročilo gospe Jolie o tej temi sporazuma iz Cotonouja.

Menim, da nas je današnja razprava, čeprav bi lahko potekala že prejšnji mesec, postavila v ta položaj, ko očitno ne moremo narediti nič drugega, kot da zavrnemo dogajanje v Ugandi.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Gospod predsednik, k tej razpravi bi rada prispevala s tem, da vse opomnim, da bo maja naslednje leto v Kampali v Ugandi potekala konferenca o reviziji statuta Mednarodnega kazenskega sodišča. Zdaj pravzaprav mineva 10 let od ustanovitve tega pomembnega kazenskega sodišča in upam, da bo ugandska vlada preučila svojo zakonodajo z vseh zornih kotov, da bo zagotovila, da je zakonodaja v skladu z mednarodnimi sporazumi in bo v skladu z načelom nediskriminacije.

Paweł Samecki, član Komisije. – Gospod predsednik, Komisija je zelo zaskrbljena zaradi osnutka predloga zakona proti istospolno usmerjenim, ki je bil nedavno predložen v ugandskem parlamentu. Predlog zakona bo, če bo sprejet, odprl resna vprašanja človekovih pravic, ki so za Komisijo zelo pomembne.

Komisija meni, da bi bilo kaznovanje homoseksualnosti, kakor ga predvideva predlog zakona, v nasprotju s konvencijami Združenih narodov o človekovih pravicah. Uganda je te konvencije ratificirala. Zato ima pravno obveznost, da jih spoštuje brez razlikovanja ali diskriminacije. Domača zakonodaja mora biti v skladu z mednarodnimi obvezami na področju človekovih pravic. Predlog zakona bi bil tudi v nasprotju z deklaracijo Združenih narodov o spolni usmerjenosti in spolni identiteti z dne 18. decembra 2008, ki jo podpira EU, kar zadeva dekriminalizacijo homoseksualnosti.

Komisar De Gucht je v pismu predsedniku Museveniju novembra osebno omenil te pomisleke. Poudaril je, da je spoštovanje človekovih pravic za Komisijo in Evropski parlament nadvse pomembno. Vendar pa je predsedniku izrazil svoje prepričanje, da pod njegovim vodenjem taka nazadnjaška zakonodaja ne bo dovoljena.

Tudi predsedstvo in vodje misije v Ugandi so večkrat zastavili to vprašanje ugandski vladi, na srečanjih s predsednikom vlade in ministrom za pravosodje, na srečanjih v skladu s členom 8, in ugandski komisiji za človekove pravice. Predsedstvo EU in lokalna trojka sta se ob izročitvi svoje najnovejše demarše 3. decembra srečala z namestnikom ministra za zunanje zadeve, ki sta mu ponovno izrazila te resne pomisleke, potrdila,

da podpirata temeljne svoboščine, in Ugando opozorila na njene mednarodne obveznosti. Minister se je, čeprav je omenil tradicionalne vrednote in kulturne tradicije, za spremembo katerih je potreben čas, in navedel dokaze o usklajenih kampanjah za izkoriščanje revnih ljudi in njihovo novačenje za homoseksualnost, seznanil s stališči EU in se zavezal, da bo o njih osebno poročal kabinetu in parlamentu, tako da bosta kabinet in parlament lahko sprejela odločitev na podlagi tega.

Komisija upa, da bodo v smislu in duhu trajnega partnerstva EU in Ugande te demarše skupaj z demaršami drugih vodile do revizije predlagane zakonodaje, tako da bo zakonodaja skladna z mednarodnimi načeli nediskriminacije na podlagi spolne usmerjenosti.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

12.2. Azerbajdžan: svoboda izražanja

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o sedmih predlogih resolucije o svobodi izražanja v Azerbajdžanu.

Fiorello Provera, avtor. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropa se je lotila zanimivega projekta vzhodnega partnerstva, ki ga podpira in pri katerem spodbudno sodeluje šest držav: Armenija, Belorusija, Gruzija, Moldavija, Ukrajina in Azerbajdžan.

Ta operacija izboljšuje odnose med Evropsko unijo in temi državami in lahko pripelje do demokratičnega in gospodarskega razvoja območja, čeprav v različni meri, odvisno od preteklosti posamezne države. Ob upoštevanju te pametne politične strategije menim, da ni primerno, da poteka ta nujna razprava o dveh mladih piscih spletnih dnevnikov, ki sta bila obsojena po dogodkih, za katere postopki še tečejo, medtem ko se ne menimo za druge razmere, ki so resnično tragične, kot je nedavni pokol 57 ljudi, ki so se zbrali v podporo kandidatu na predsedniških volitvah na Filipinih.

Vse parlamentarne skupine, razen naše, podpirajo predlog resolucije o Azerbajdžanu, ki je strog in ni v skladu s pobudami partnerstva, ki smo se jih lotili. Prepričan sem, da lahko ostra stališča v resoluciji, o kateri bomo glasovali danes, pripeljejo do tega, da bo azerbajdžanska vlada zaostрила odnose z Evropo, in da lahko tudi kontraproduktivno vplivajo na primer teh dveh mladeničev, saj bi ta resolucija lahko ogrozila odobritev pomilostitve.

V zvezi s tem bi vas rad opozoril na odločitev, ki je bila sprejeta včeraj na plenarnem zasedanju, s katero smo zavrnilo resolucijo o primeru Aminatou Haidar, da ne bi ogrozili diplomatskih pogajanj, ki potekajo. Mislim, da je tudi protislovno, da se na istem zasedanju glasuje o dveh resolucijah, eni o Belorusiji in eni o Azerbajdžanu, ki se po tonu močno razlikujeta, če pa sta ti dve državi del istega vzhodnega partnerstva.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, avtorica. – (PL) Ko je 11. novembra letos Evropa praznovala obletnico konca prve svetovne vojne, so bili v Azerbajdžanu nekateri novinarji, ki so si drznili pisati o obsežni korupciji in brezposelnosti v državi, obsojeni na več let zapora. Novinarji so bili uradno obtoženi širjenja huliganstva in terorizma.

Na lestvici, ki jo pripravlja Freedom House, ima Azerbajdžan status nesvobodne države. Novinarji brez meja pravijo, da je med 175 državami, v katerih se raziskuje svoboda govora, Azerbajdžan na 146. mestu. Zaskrbljujoči znaki prihajajo tudi iz analiz oddelka Economist Intelligence Unit, ki je ocenjeval vprašanje političnih svoboščin v Azerbajdžanu. V tem okviru nikogar ne bi smelo presenetiti, da so oblasti v Azerbajdžanu lani zavrnilo podelitev koncesij tujim medijem, kot sta BBC in Radio Free Europe.

Mislim, da je prišel čas, da Evropska unija revidira svoj pristop do Azerbajdžana in da izkoristi sodelovanje Bakuja v evropski sosedski in partnerski politiki za to, da začne bolj pritiskati na tamkajšnje oblasti. Poleg tega bi se rada pridružila pozivu moje politične skupine k brezpogojni izpustitvi zaprtih novinarjev in ustrezni reviziji azerbajdžanskega prava.

Marietje Schaake, avtorica. – Gospod predsednik, Azerbajdžan je podpisnik številnih partnerstev z EU. Dejaven je tako v sosedski politiki kot v vzhodnem partnerstvu. To se ne nanaša samo na trgovino. Azerbajdžan je podpisal tudi, da bo spoštoval demokracijo, človekove pravice in načelo pravne države. Vendar je vse to trenutno resno ogroženo zaradi sedanjega režima.

Danes poudarjamo primer Emina Milija in Adnana Hadžizadeja, ki predstavlja zatiranje svobodnih medijev, svobodnega izražanja in civilne družbe, ki je veliko globlje in obsežnejše od primera zgolj dveh piscev spletnih dnevnikov, kakor sta bila poimenovana. Res sta za svoje delo v mladinski organizaciji uporabljala nove medije, kot sta Facebook in Twitter, vendar je tudi res, da niti ne vemo, zakaj sta zaprta, ker dokazi za obrambo njunega primera na sojenju niso bili dovoljeni in sojenje ni bilo v skladu z mednarodnimi standardi – in se dejansko zdi potvorjeno.

Če se ne moremo zanesti na to, da bo azerbajdžanska vlada izpolnjevala svojo zavezo demokraciji, človekovim pravicam in načelu pravne države prek različnih sporazumov z EU, ki jih je sama podpisala, potem Evropa Azerbajdžana sploh ne more šteti za verodostojnega partnerja; to velja tudi za trgovinske odnose.

Ta resolucija poziva azerbajdžansko vlado, naj izpolni svoje obljube in začne vzpostavljati svojo legitimnost v mednarodni skupnosti s spoštovanjem svojih državljanov in s tem, da državljanom zagotovi demokratične in človekove pravice ter omogoči spoštovanje načela pravne države.

Včeraj smo v tem parlamentu Evropejcev podelili nagrado Saharova in videli smo zelo impresiven govor nagrajenca gospoda Kovaljeva, ki je rekel, da se je s strahom mogoče spopasti le s svobodo misli in da je svobodo misli mogoče izraziti le, ko je dejansko zagotovljena svoboda izražanja in ko prisluhnemo ljudem, ki zgolj govorijo o vprašanjih, kot je nasprotovanje svoji vladi, kar moramo mi kot Evropejci zagotoviti v partnerstvu z Azerbajdžanom na vseh področjih.

Ulrike Lunacek, avtorica. – (DE) Gospod predsednik, govornica pred menoj je že omenila nekatere podrobnosti te resolucije. Resolucijo je med drugim spodbudil incident julija 2009, ko sta bila v restavraciji napadena dva mlada pisca spletnih dnevnikov Emin Mili in Adnan Hadžizade, ki sta nato odšla na policijo, da bi prijavila incident, in bila potem sama aretirana.

Bila sta kazensko preganjana in po besedah vseh mednarodnih opazovalcev, vključno z Amnesty International, sojenje še zdaleč ni bilo pošteno. Na primer, ni bil predvajan videoposnetek, ki naj bi nastal v restavraciji in ki jasno prikazuje, kdo je bil napaden in da so bili napadalci drugi ljudje in ne ta dva pisca spletnih dnevnikov.

Zato je jasno, da sodba ni v skladu z merili, ki jih zahteva pravna država. Močno upam, da bodo morali biti na drugem sojenju, če bo potekalo, predloženi vsi dokazi.

Vesela sem, da nam je uspelo predložiti resolucijo, ki jo podpirajo skoraj vse skupine. Obžalujem, da se nam skupina gospoda Provera ne pridruži in da namesto tega poudarja, da naj počakamo, da se primer reši sam od sebe, in da naj uporabimo diplomatske poti.

Gospod Provera, menim, da je nujno, da se Parlament, ki je v partnerstvu s parlamentom Azerbajdžana, jasno izrazi. Človekove pravice so temeljno vprašanje. Gospa Schaake je včeraj omenila nagrado Saharova. Odkrito se moramo zavzeti za svobodo misli povsod po svetu in zagotoviti njeno zaščito.

Predsednik Alijev je večkrat povedal, kako pomembne so pravice vsakega novinarja in da jih mora zagovarjati država. Naša naloga je, da na to opomnimo vse, in močno upam, da bo v prihodnosti še ena resolucija o partnerstvu med parlamentom Azerbajdžana in Evropskim parlamentom, saj se to pred dvema tednoma na žalost ni uresničilo.

Joe Higgins, avtor. – Gospod predsednik, pozdravljam pozornost, ki jo je pritegnilo grozljivo in dosledno teptanje človekovih pravic v Azerbajdžanu: nobene svobode medijev, na ducate zaprtih novinarjev, nekateri so bili pretepeni, v zadnjih letih pa nekateri celo ubiti. Vendar moramo vprašati, zakaj režim gospoda Alijeva uporablja tako grozljive represivne ukrepe. Razlog je seveda, da se skuša prikriti režim obsežne korupcije, ki obstaja v tej državi. Vladajoča elita je bajno bogatela, zlasti v naftni in plinski industriji, medtem ko 90 % prebivalstva Azerbajdžana živi v akutni revščini in nima nobenih koristi od naravnih virov svoje države.

Zahodne vlade in multinacionalne družbe v zvezi s tem kot ponavadi ukrepajo zelo hinavsko. Rutinsko opravijo z režimom, da se olajša poslovanje, družbe pa kujejo ogromne dobičke z izkoriščanjem naravnih virov, ki v resnici pripadajo prebivalcem Azerbajdžana. Zahodne vlade je treba vprašati, zakaj ne zahtevajo, da se naftni vrelec namesto za podpiranje tega režima ne uporabi za preoblikovanje življenja prebivalcev.

Poslanci Evropskega parlamenta imajo povsem prav, da so strogi pri obsodbi teptanja pravice do drugačnega mnenja in svobodnega demonstriranja v Azerbajdžanu, in ne smem zamuditi te priložnosti, da obsodim tudi dansko policijo, ki je v zadnjih dneh sramotno zatrla proteste v Københavnu in aretirala do 1 000 povsem miroljubnih protestnikov, jih vklenila in pustila več ur ležati na mrazu.

Ko sem protestiral in zahteval izpustitev nekaterih kolegov iz odbora CWI, so mi policisti sami povedali, da je bila to preventivna aretacija, preventivno pridržanje. Kar velja za Azerbajdžan, bi gotovo moralo veljati tudi za državo članico Evropske unije.

Ryszard Antoni Legutko, *avtor*. – (PL) Gospod predsednik, v Azerbajdžanu sta zaradi precej blage in obzirne kritike vlade dva človeka odšla v zapor, potem ko jima je bila naložena stroga kazen. Kaj to pomeni?

Prvič, da država nima dobrih pravnih institucij, in ni videti, da se bodo take institucije vzpostavile. Drugič, da ima Azerbajdžan avtoritaren sistem, ki prevzema nadzor nad čedalje več področji političnega življenja. Vsako odstopanje se kaznuje. Kaj lahko storimo v teh razmerah?

Vsekakor bi morali posredovati v vsakem posameznem primeru kršitve pravice, kakor počnemo v tej razpravi. Taka posredovanja so bila pogosto uspešna. Znatno težje je doseči institucionalne spremembe. Do danes so bila prizadevanja EU na tem področju nezadovoljiva, deloma zato, ker smo še vedno popustljivi do nekaterih tiranov in zelo glasni pri kritiziranju drugih. Predstavniki Memoriala so to večkrat omenili v tem parlamentu.

Težave imamo deloma tudi zato, ker je proces izvijanja izpod avtoritarnega režima zelo težak, naporen in dolgotrajen. To je zelo pesimističen sklep, vendar bom končal s to mislijo: kljub vsemu ne smemo opustiti naših prizadevanj in moramo dosledno izvajati pritisk.

Tunne Kelam, *avtor*. – Gospod predsednik, na začetku tega leta je Evropska unija podala izjavo o svobodi in medijih v Azerbajdžanu. Obžalujem, da, potem ko je bila na rednem srečanju z azerbajdžanskimi poslanci izražena zaskrbljenost zaradi razmer v zvezi s svobodo medijev, ni bilo nobenega odziva. Evropski parlament mora zato sprejeti stališče. Mimogrede, to bo zadnja resolucija, ki jo bomo sprejeli v letu 2009.

Skupina EPP je zaskrbljena predvsem zaradi poslabšanja razmer v zvezi s svobodo medijev v tej državi in vesel sem, da so vse frakcije zaskrbljene zaradi tega. Zelo razširjeno nadlegovanje, pregon in obsodbe opozicijskih novinarjev so zaskrbljujoči. Azerbajdžanske oblasti pozivamo, naj nemudoma izpustijo zaprte novinarje. To zadeva tudi oba mlada pisca spletnih dnevnikov.

Druga težava je nedavna odločitev azerbajdžanskih oblasti, da več mednarodnim radijskim postajam, kot so Radio Free Europe, Voice of America, BBC World Service in druge, ukine licence za oddajanje na radijskih frekvencah FM ter tako poslušalce v tej državi prikrajša za dragocene in neodvisne vire informacij. Tukaj kolege pozivam, naj se strinjajo z ustno spremembo odstavka 7 resolucije: namreč da se ne izrazi samo obžalovanje položaja, temveč da se azerbajdžanska vlada tudi pozove, naj prekliče svojo odločitev in omenjenim radijskim postajam podaljša licence za oddajanje na radijskih frekvencah FM.

Raznolikost, svoboda in neodvisnost informacij so ključne za močno civilno družbo, kakor nam je včeraj v tej dvorani povedal Sergej Kovaljev. To v celoti velja tudi za odnose EU z Azerbajdžanom.

Laima Liucija Andrikiienė, *v imenu skupine PPE*. – Gospod predsednik, Azerbajdžan je pomemben partner Evropske unije. Vsekakor je ključni partner pri prizadevanjih, da se zagotovi zanesljiva oskrba Evrope z energijo.

Vendar nafta in plin, ne glede na to, kako pomembna sta, nista vse. Azerbajdžan se je zavezal prizadevanjem za demokratično in pluralistično družbo, kakor je opredeljeno v sporazumu o partnerstvu in sodelovanju ter politiki vzhodnega partnerstva, v kateri namerava Azerbajdžan v celoti sodelovati. Pozdraviti moramo ukrepe predsednika Alijeva v pravi smeri, na primer pomilostitev 119 zapornikov, med drugim petih novinarjev, konec leta 2007.

Vendar se razmere v zvezi s svobodo medijev samo poslabšujejo. To trditev lahko potrdimo s številnimi primeri, kot so položaj piscev spletnih dnevnikov, licence postaj BBC, Radio Free Europe itd. Ne smemo se izogibati temu, da Azerbajdžan opozorimo na to, da morajo ljudje imeti pravico do svobodnega izražanja, pa čeprav to pomeni, da imajo kritično mnenje o svojih vladah. To je temeljno načelo demokratične družbe in demokratični Azerbajdžan mora biti tako pomemben cilj kot ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Vilija Blinkevičiūtė, *v imenu skupine S&D*. – (LT) Svoboda izražanja je temeljna človekova pravica in temelj demokracije. Azerbajdžan je ratificiral Evropsko konvencijo o človekovih pravicah in se zavezal, da bo spoštoval določbe člena 10 te konvencije, ki je namenjen svobodi izražanja in obveščanja. Ta člen določa, da ima vsakdo pravico, da svobodno izraža svoje mnenje ter sprejema in sporoča informacije brez dovoljenja ali oviranja institucij oblasti. Azerbajdžan se je s sodelovanjem pri izvajanju evropske sosedske politike in

pobude za vzhodno partnerstvo zavezal tudi, da ne bo zanemarjal človekovih pravic in da ne bo kršil osebnih svoboščin ter da bo varoval načela demokracije v svoji državi. Vendar je v zadnjem času v Azerbajdžanu pravica do svobode izražanja in svobode združevanja čedalje bolj ogrožena, dejavnosti medijev pa so omejene. Čedalje več je nasilja nad novinarji in aktivisti civilne družbe. Azerbajdžan bi rada pozvala, naj upošteva predloge in spodbudo Evropskega parlamenta, da izboljša sistem varstva človekovih pravic in zagotovi spoštovanje svoboščin medijev.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, Azerbajdžan je spet na dnevnem redu Evropskega parlamenta. O Azerbajdžanu smo govorili v prejšnjem parlamentarnem mandatu, ko smo sprejeli tri resolucije, med drugim resolucijo o svobodi medijev v tej državi. Govorili smo tudi o Južnem Kavkazu, med drugim spet o Azerbajdžanu.

Azerbajdžan nas zanima in tej državi smo precej naklonjeni. Ta država poskuša najti svojo pot korak za korakom in se dejansko približuje zahodnemu svetu, ne pa vzhodnemu. To moramo ceniti. Menim, da na Azerbajdžan in tudi na tamkajšnje oblasti gledamo z veliko mero naklonjenosti. Vendar nam ta naklonjenost ne sme preprečiti, da bi odkrito govorili o stvareh, ki nam niso všeč. Vsekakor se ne sme dogajati, da sta dva pisca spletnih dnevnikov zaprta, ker govorita o oblasteh tisto, kar si mislita.

Podpreti moramo proevropske težnje azerbajdžanskih oblasti, ker tam stalno poteka politična razprava o tem, ali bi bili bližje Evropski uniji ali Rusiji. S tem moramo podpreti vse, ki želijo biti bližje zahodnemu svetu. Vendar moramo pri tem, ko jih podpiramo, govoriti o vrednotah, ki sestavljajo ta svet – svoboda tiska in svoboda izražanja sta temeljna vrednota in to moramo povedati povsem jasno.

Azerbajdžan gotovo ni v lahkem položaju, saj Rusija poskuša ponovno vzpostaviti svoje območje političnega in gospodarskega vpliva, vendar moramo pri tem, ko azerbajdžanskim oblastem pomagamo, da se približajo EU, odkrito spregovoriti o nepravilnostih države.

Jaroslav Paška, v imenu skupine EFD. – (SK) Svoboda izražanja je zelo pomemben vidik demokratične družbe. Zato je prav, da EU zelo pozorno spremlja vse ukrepe, ki so namenjeni zastraševanju tistih, ki odkrito kritizirajo napake vladnih uradnikov.

S tega zornega kota razumem izziv Evropskega parlamenta, da azerbajdžanskemu uradu izrazi zaskrbljenost zaradi rezultatov policijske preiskave mladih ljudi, ki satirično opozarjajo na vidne pomanjkljivosti v političnem življenju države. Strinjam se, da ne moremo spregledati očitno neugodnih signalov iz Azerbajdžana, in nimam pomislekov glede kritik političnega okolja v Azerbajdžanu, vendar prav tako menim, da Evropski parlament ni odločno kritiziral sedanjih dogodkov na Filipinih, kjer je bilo umorjenih 57 političnih talcev. Menim, da bi morali obravnavati vsa vprašanja, ki pretresajo demokratični svet.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, po prvih evropskih volitvah leta 1979 sem imel čast sodelovati z Ottom von Habsburgom, ki je zdaj hudo bolan, pri vzpostavitvi tradicije človekovih pravic v Evropskem parlamentu, vključno s temi aktualnimi in nujnimi razpravami ob četrtkih popoldne. V Evropski parlament sem bil izvoljen leta 1994 in imel sem čast sodelovati z gospodom Schulzem in drugimi pri nadaljnjem razvoju te tradicije človekovih pravic, na katero smo upravičeno ponosni. Zaradi tega sem osupnil, ko je gospod Provera ob sklicevanju na gospoda Schulza, ki si tega ni zaslužil, rekel, da tega primera ne bi smeli obravnavati, in skorajda ponovil grožnje, s katerimi azerbajdžanski režim grozi borcem za državljanske pravice v tej državi, ko je rekel, da se bodo pač morali sprijazniti s tem.

Nagrada za človekove pravice je bila danes že omenjena. Dobro se spominjam, da so ljudje, ko smo izrazili podporo Andreju Saharovu, Vytautasu Landsbergisu in drugim borcem za državljanske pravice, rekli: „Prosim, ne vmešavajte se. Uporabili bomo diplomatske poti, vi pa delate več škode kot koristi.“ Zdaj vemo, da je bilo za te ljudi odločilno, da je Parlament odkrito in jasno spregovoril v njihovem imenu. Zato, gospod Schulz, gospe in gospodje, nadaljujmo našo tradicijo neodvisnosti ob četrtkih popoldne. Predsednike skupin bi rad prosil, naj nam dajo nekaj svobode delovanja.

To nima nič opraviti s strankarsko politiko. Na zadnjem zasedanju je eden od poslancev rekel, da zato, ker bodo kmalu potekala srečanja s Kitajsko, ne smemo govoriti o Kitajski. Danes je bila druga tema, Zahodna Sahara. Morda je to v posameznih primerih upravičeno, vendar sem zelo zaskrbljen zaradi našega dela na področju človekovih pravic. Gospe in gospodje, primer Azerbajdžana dokazuje, kako pomembno je pri tem razlikovati. To je bila sovjetska satelitska država. Vzpostavile so se monokulture, država je propadla in postala žrtev okrutnega režima. Zdaj se počasi začne demokratizirati. Kot članica Sveta Evrope se je zavezala človekovim pravicam in pomagati ji moramo, da nadaljuje v tej smeri.

(Aplavz)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Tudi jaz podpiram to, kar je prej povedal gospod Posselt. Obenem bi azerbajdžansko vlado pozval, naj spoštuje pravico vsakega državljana do svobode izražanja in naj nemudoma umakne obtožnice proti dvema mladeničema, obtoženima na podlagi potvorjenih dokazov, kakor je prej omenila gospa Lunacek. Menim, da je treba nujno sprejeti ta ukrep, ker so se razmere v zvezi s svobodo tiska v tej državi močno poslabšale, kar je navedeno tudi v zadnjih poročilih Sveta Evrope in OVSE.

Prav tako menim, da mora azerbajdžanska vlada nujno sprejeti ta ukrep, ker mora spoštovati zaveze, ki izhajajo tako iz evropske sosedске politike kot iz vzhodnega partnerstva.

Za konec bom povedal, da sem tudi jaz osupnil ob današnjem nepričakovanem razvoju dogodkov v zvezi z gospo Haidar, še toliko bolj, ker bi bilo njeno trpljenje mogoče preprečiti z dobrim sodelovanjem maroških in španskih oblasti.

Menim, da naša resolucija ne bi naredila nobene škode, temveč dejansko veliko dobrega.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Gospod predsednik, rad bi navedel iz člena 47 ustave Azerbajdžana: „Vsakdo ima pravico do svobode misli in govora.“ Na žalost so to le prazne besede, saj se ustave ne spoštuje.

Že več kot pet let sem član odborov za parlamentarno sodelovanje med EU in Južnim Kavkazom. Azerbajdžan sem obiskal med vsakim skupnim parlamentarnim zasedanjem. V enem od dokumentov je točka o kršenju načel svobode govora in o tem, da novinarji in izdajatelji končajo v zaporu, pogosto na podlagi potvorjenih obtožnic, in da ne dobijo zdravniške pomoči, ko so bolni. Imamo primer novinarja, ki je umrl, ker ni dobil zdravniške pomoči.

Imel sem priložnost obiskati azerbajdžanske zapore. Tamkajšnji standardi se močno razlikujejo od standardov, ki smo jih vajeni v Evropi. Zato je dobro, da še naprej opominjamo na to, da je treba v Azerbajdžanu spoštovati načela, ki so zapisana v ustavi.

Paweł Samecki, član Komisije. – Gospod predsednik, Azerbajdžan je za Evropsko unijo pomemben kot proizvajalec energije in tranzitna država, pa tudi kot država, ki prispeva k regionalni stabilnosti na Južnem Kavkazu. Azerbajdžan je ena od šestih partnerskih držav v okviru vzhodnega partnerstva in spoštovanju skupnih vrednot, ki krepijo ta odnos, pripisujemo velik pomen.

Sporazum o partnerstvu in sodelovanju velja že 10 let. Vendar je Azerbajdžan izrazil svoje zanimanje za vzpostavitev tesnejših odnosov z Evropsko unijo s sklenitvijo pridružitvenega sporazuma, ki ga bo nadomestil.

Potem ko so ministri EU za zunanje zadeve septembra sklenili, da se začnejo priprave za sklenitev takih sporazumov z državami Južnega Kavkaza, zdaj potekajo razprave o pogajalskih smernicah, med drugim za Azerbajdžan.

V skladu s sklepom Sveta bo začetek pogajanj za vse države Južnega Kavkaza odvisen od zadostnega napredka pri izpolnjevanju potrebnih političnih pogojev, namreč načela pravne države in spoštovanja človekovih pravic, načel tržnega gospodarstva ter trajnostnega razvoja in dobrega upravljanja.

Vsako leto pripravimo poglobljeno in uravnoteženo oceno, ki opredeli doseženi napredek vsake partnerske države pri izvajanju njenega akcijskega načrta v okviru evropske sosedске politike. Pravkar smo začeli s pripravljanim delom za poročilo za leto 2009.

Ne želim prehitevati našega poročila, temveč bi rad dal nekaj pripomb, zlasti o razmerah v zvezi s temeljnimi svoboščinami in človekovimi pravicami. V našem poročilu za leto 2008 smo navedli, da je Azerbajdžan dobro napredoval pri gospodarskem razvoju, vendar človekovih pravic in temeljnih svoboščin, demokracije in načela pravne države še vedno ne spoštuje v zadostni meri.

Od takrat smo na žalost bili priča nekoliko negativnemu razvoju, med drugim spremembam ustave, odpravi omejitev mandata voditelja države ter pridržanju in naknadni obsodbi dveh piscev spletnih dnevnikov.

Negativni razvoj poleg nadaljnega poslabšanja razmer v zvezi s svobodo medijev vključuje tudi nenehno preganjanje zagovornikov človekovih pravic, opozicijskih aktivistov in novinarjev.

Evropska unija se je prek svojih različnih stikov lotila teh vprašanj z organi na vseh ravneh in bo s tem nadaljevala. Obenem Komisija uporablja raznovrstna orodja, da Azerbajdžanu pomaga pri spopadanju z izzivi novega sporazuma.

Uporabljamo pomoč v okviru Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva. Zagotavljamo usmerjeno podporo v okviru celovitega programa vzpostavljanja institucij. Ta program bo imel pomembne elemente, povezane s pravno državo in neodvisnostjo sodstva.

Azerbajdžan bo upravičen tudi do pomoči v okviru Evropske pobude za demokracijo in človekove pravice.

Za konec, v okviru obstoječega sporazuma o partnerstvu in sodelovanju predlagamo ustanovitev pododbora, ki se bo posvečal pravici, svobodi in varnosti ter človekovim pravicam in demokraciji. Ta pododbor bo pomemben in dodaten forum za posredovanje naših sporočil.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

13. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

13.1. Uganda: osnutek zakonodaje proti homoseksualnosti (glasovanje)

13.2. Azerbajdžan: svoboda izražanja (glasovanje)

- Pred glasovanjem o odstavku 7:

Laima Liucija Andrikiienė, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, v imenu skupine PPE predlagam naslednjo ustno spremembo odstavka 7: besede „obžaluje odločitev azerbajdžanskih oblasti, da [...] ne bodo podaljšale“ se nadomestijo z besedami „poziva azerbajdžanske oblasti, da [...] podaljšajo“. Besedilo se glasi: „poziva azerbajdžanske oblasti, da številnim mednarodnim postajam [...] podaljšajo licence za oddajanje na radijskih frekvencah FM ...“ in tako naprej.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

14. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

15. Zahteva za odvzem poslanske imunitete: gl. zapisnik

16. Preverjanje veljavnosti mandatov poslancev: glej zapisnik

17. Sestava odborov in delegacij: gl. zapisnik

18. Izvedbeni ukrepi (člen 88 Poslovnika): gl. zapisnik

19. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

20. Pisne izjave, zabeležene v registru (člen 123 Poslovnika): gl. zapisnik

21. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

22. Časovni raspored prihodnjih sej: glej zapisnik

23. Prekinitev zasedanja

Predsednik. – Gospe in gospodje, prišli smo do konca zadnje letošnje seje. Vesel sem, da so se novi poslanci v zadnjih nekaj mesecih tako dobro vključili. Želim vam vesel božič in uspešen začetek leta 2010. Upam, da boste konec leta 2010 lahko rekli, da je bilo to dobro leto.

Razgllašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je zaključila ob 16.10)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA KOMISIJI

Vprašanje št. 20 predložil Nikolaos Chountis (H-0432/09)

Zadeva: Pregled nacionalnega strateškega referenčnega okvira za prilagoditev na krizne razmere

Svetovna kriza je ustvarila nove potrebe in nove prednostne naloge, tako v proračunski politiki kot pri načrtovanju politik za rast držav članic.

Več držav članic mora zato preoblikovati programe in ukrepe, pa tudi sistem financiranja svojih nacionalnih strateških referenčnih okvirov.

Ali lahko Komisija odgovori na naslednja vprašanja:

S katerimi predlogi namerava državam članicam, ki želijo posodobiti programe, sofinancirane s strani Evropske unije, olajšati to opravilo? Ali namerava spremeniti finančni okvir nacionalnih strateških referenčnih okvirov ter tako zmanjšati breme za države članice, ki se zaradi krize povečini soočajo z ogromnimi proračunskimi težavami?

Odgovor

Da bi se odzvali na gospodarsko krizo, je Komisija novembra 2008 sprejela globalno strategijo,⁽²⁾ ki poudarja pomembnost usmerjanja ukrepov za oživitev gospodarstva vnaprej določenih prednostnih nalog za spodbujanje rasti in ciljev, povezanih z zaposlovanjem. Ti cilji za vlaganje v ljudi, posle, raziskave in infrastrukturo so v veliki meri skupni prednostnim nalogam kohezijske politike in s tem povezanimi razvojnimi programi posameznih držav članic.

Zato odziv kohezijske politike na nove potrebe in prednostne naloge krize s prevladujočim ciljem za pospešitev izvajanja teh programov, pospeševanje financiranja upravičencev in preprosto z uporabo teh pravil temelji na dveh stebrih.

Prvič, spremembe so bile predstavljene v zakonodajnem okviru za strukturne sklade za pospeševanje naložb in poenostavitev izvajanja. Te spremembe so omogočile več kot 6 milijard EUR dodatnih predplačil državam članicam v letu 2009 in se tako pomembno spopadle s proračunskimi omejitvami, ki jih je povzročila kriza. Prav tako so v veliki meri poenostavile pravila, ki se uporabljajo, olajšale dostop do strukturnih skladov in omogočile nove ciljno usmerjene naložbe. Dodatni predlogi Komisije za nadaljnje prilagajanje pravil na vplive krize in finančnim potrebam držav članic so trenutno v zakonodajnem postopku za sprejetje v začetku leta 2010.

Drugič, Komisija je podala nezakonodajne predloge in priporočila državam članicam za pospeševanje izvajanja. Značilnosti, ki jih vključuje zakonodajni okvir, uporabljen za strukturne sklade, omogočajo, da prilagoditve razvojnih (operativnih) programov ali uradne spremembe v tem okviru odražajo spremenjene okoliščine in se nanje odzivajo.

V okviru tega je Komisija povabila države članice, da raziščejo možne spremembe v prednostnih nalogah in ciljih, da bi usmerile porabo v področja rasti, kot je opredeljeno v evropski strategiji za oživitev gospodarstva. Strateški pristop in širok obseg obstoječih programov že zagotavljata veliko prožnosti za prilagajanje obstoječih operativnih programov za reševanje posebnih potreb. Operativni programi držav članic v okviru strukturnih skladov so v veliki meri že usmerjeni v prednostna področja prenovljene lizbonske strategije za rast in delovna mesta: ljudje, posli; raziskave in inovacije; bolj zeleno gospodarstvo. Daleč od tega, da bi v času finančne krize izginili, so cilji, da so te prednostne naloge namenjene reševanju, postali zdaj še bolj pomembni. Z vzdrževanjem strateške usmerjenosti v dogovorjene prednostne naloge bodo države članice imele boljši položaj za okrepljeno reševanje iz sedanje krize.

Kohezijska politika lahko zagotovi ključno podporo in stabilno financiranje javnih institucij ter strategij za oživitev gospodarstva na lokalnih in regionalnih ravneh. V bistvu lahko upravljavci programov prilagodijo primeren tempo porabe in izvajanja znotraj različnih prednostnih nalog in kategorij upravičencev ali zamenjajo sheme z dopolnitvenimi ukrepi, prilagojenimi tako, da zadovoljujejo takojšnje potrebe. Obseg

⁽²⁾ Evropski načrt za oživitev gospodarstva, COM (2008) 800 konč.

prilagodljivosti v pravnem okviru bi moral biti izkoriščen v celoti, da bi zagotovili, da so vsa sredstva kohezijske politike v celoti mobilizirana za podporo države članice in prizadevanja na področju regionalne oživitve gospodarstva.

Dalje, sedanjí gospodarski okvir bi se lahko uporabljal kot argument za spreminjanje operativnih programov. Komisija sodeluje z državami članicami pri preučevanju vseh predhodnih sprememb operativnih programov, ki so bile nujne za izpolnjevanje novih potreb, poenostavljanje dobave in pospešitev izvajanja določenih prednostnih nalog. V takšnem primeru obstoječa zakonodaja zahteva uradni pregled programa po členu 33 Uredbe (ES) št. 1083/2006. Zato v skladu s to določbo sleherná sprememba v besedilu operativnega programa ali v odločbi Komisije glede operativnih programov zahteva uradno spremembo odločbe, ki začne veljati potem, ko je bila sprejeta. Vendar, če sprememba zadeva novo porabo, se jo uporablja z retroaktivnim učinkom od dneva predložitve zahteve po pregledu operativnega programa Komisiji.

Poleg tega je treba v skladu s sedanjim členom 48 Uredbe (ES) št. 1083/2006 spremembo operativnega programa izvesti s pomočjo ocene, ki bo zagotovila dokaz, da je treba pregledati operativni program. Vendar pa je ta sestavina predmet predloga Komisije za spremembo Uredbe (ES) št. 1083/2006. Predlagane spremembe člena 48 pojasnjujejo, da bi namesto ocene zadostovali drugi viri informacij, ki bi upravičili pregled operativnega programa. Za pregled je v Uredbi določen trimesečni rok, v katerem mora Komisija sprejeti odločitev.

Nazadnje, ker pregled operativnih programov ne sme zahtevati pregleda odločitve Komisije glede nacionalnih strateških referenčnih okvirov po določbah člena 33(3) Uredbe (ES) št. 1083/2006, ne obstaja nobena potreba po spreminjanju teh strategij.

Vendar pa morajo biti vse večje spremembe v strategiji, po katerih se ravnaajo države članice, vključene v njihovih strateških poročilih po določbah člena 29 Uredbe (ES) št. 1083/2006.

*
* *

Vprašanje št. 21 predložil Georgios Papanikolaou (H-0429/09)

Zadeva: Lizbonska pogodba in komunikacijska politika EU

Lizbonska pogodba ne bo korenito spremenila zgolj strukture EU in načina njenega delovanja, pač pa tudi življenja njenih državljanov. Zagotoviti ustrezno obveščenost državljanov je nedvomno težavna naloga. Zlahka je mogoče razumeti korist tega početja, kajti večkrat je slišati zaskrbljenost nad tem, da državljani niso dovolj obveščeni o evropskih zadevah. Tako se ob odsotnosti ustreznih informacij zdi, da državljani EU niso dovolj poučeni o določbah nove pogodbe in niso povsem doumeli posledic, ki jih bo ta imela v njihovem vsakdanjem življenju.

Ali lahko Komisija potrdi, da smo, kar zadeva komunikacijo, uspeli v zadovoljivi meri vključiti državljane EU v spremembo, do katere bo prišlo v strukturi EU? In nenazadnje, ali meni, da so državljani EU ustrezno obveščeni o tej zadevi in če so, s katerimi podatki je to podkrepljeno? Če niso, ali so potrebni dodatni ukrepi in kakšni so ti ukrepi, ki jih je treba sprejeti?

Odgovor

Komisija se strinja s poslancem o širokem vplivu Lizbonske pogodbe. Da bi zagotovila dejanske in jasne informacije o novi Pogodbi, je Komisija na portalu Europa⁽³⁾ objavila vprašanja in odgovore, pa tudi uradno prečiščeno besedilo nove Pogodbe. Poleg tega je Komisija izdelala povzetek za državljane o novi Pogodbi z naslovom „Vaš vodnik po Lizbonski pogodbi“, ki na preprost in dejanski način razlaga, kaj se spremeni po Lizbonski pogodbi. Vodnik je na voljo v 23 uradnih jezikih Evropske unije in je bil razdeljen v vseh državah članicah. Poleg tega center za stike EUROPE DIRECT vsak dan odgovarja na vprašanja državljanov o posledicah Lizbonske pogodbe in načinih, kako se lahko državljani vključijo v proces. Na primer, odgovoril je na 2 814 vprašanj državljanov, povezanih z Lizbonsko pogodbo od njenega podpisa decembra 2007.

Z veljavno Lizbonsko pogodbo se moramo sedaj osredotočiti na vprašanje, kako bo Lizbonska pogodba delala v prid državljanom. In ravno to predstavlja eno od medinstitucionalnih prednostnih nalog na področju komuniciranja za leto 2010, o kateri smo razpravljali in se na splošno strinjali v medinstitucionalni skupini za informiranje (24. novembra 2009). Neodvisno od zgoraj omenjenega materiala za komuniciranje pripravljaj

(3) http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm

Komisija nov sveženj večpredstavnostnih izdelkov, vključno z modularno avdiovizualno dokumentarno oddajo, didaktičnim materialom za učitelje in študente, pa tudi orodje za obveščevalce ter spremljevalno novo medijsko kampanjo. Osnovni proizvodi EU na področju komunikacije za sporočanje delovanja EU in njenih politik bodo prav tako posodobljeni tako, da bodo odražali spremembe, ki jih je prinesla Lizbonska pogodba.

Komisija nadaljuje s prizadevanji za učinkovito vključevanje državljanov v izvajanje Pogodbe. Ena od konkretnih priložnosti je javno posvetovanje o državljanski pobudi, ki bo omogočila, da bo lahko milijon državljanov Komisijo zaprosilo za predstavitev določenega političnega predloga. Trenutno imajo državljani priložnost podati svoja stališča o tem, kako naj bi državljanska pobuda delovala v praksi. Komisija bo te predloge upoštevala, ko bo predložila Uredbo o državljanski pobudi, ki jo bosta sprejela Evropski parlament in Svet.

*
* *

Vprašanje št. 22 predložil Gay Mitchell (H-0437/09)

Zadeva: Informacije za državljane o podpori Evropske komisije

Volivci me pogosto sprašujejo, ali lahko Evropska komisija zagotovi finančno ali logistično podporo njim ali projektu, v katerega so vključeni. Čeprav je na spletnem mestu Komisije državljanom na voljo veliko dobrih informacij, je težko natančno ugotoviti, kako bi jih v tem smislu Komisija lahko podprla.

S katerimi ukrepi bi lahko komisar izboljšal komunikacijo z evropskimi državljani na tem področju? Ali sta predvidena oblikovanje spletnega mesta in zagotovitev osebja za obravnavanje tovrstnih vprašanj, kar bi državljanom olajšalo in poenostavilo iskanje podpore Komisije?

Odgovor

Evropska unija zagotavlja sredstva in nepovratna sredstva za široko paleto projektov in programov. Vprašanja in odgovori, kako zaprositi za nepovratna sredstva, pa tudi informacije o možnostih financiranja s strani EU, so javno dostopni na portalu EUROPA:

http://europa.eu/policies-activities/funding-grants/index_en.htm

Državljan EU lahko zaprosijo za nepovratna sredstva v skladu z uradnim postopkom, za katerega bi morda želeli poiskati pomoč pri predstavi Evropske komisije v svoji državi. Informacije o nepovratnih sredstvih, ki so trenutno na voljo, so objavljene na spletni strani predstavništva Evropske komisije v državah članicah:

http://ec.europa.eu/represent_en.htm

*
* *

Vprašanje št. 23 predložil Hans-Peter Martin (H-0456/09)

Zadeva: Informacijske kampanje in odnosi z javnostmi

Evropski komisarki Margot Wallström se bo kmalu iztekel mandat. Kaj komisarka na podlagi svojih bogatih izkušenj meni o naslednjih vprašanjih:

Pred katerimi napakami bi komisarka posvarila svojo naslednico oz. naslednika?

Na katerih področjih je treba po njenem mnenju v naslednjih letih storiti največ?

Na katerih področjih bi danes ravnala drugače in ali je bila lizbonska kampanja na Irskem njen največji uspeh?

Odgovor

Poslanca vljudo vabimo, da odgovore na vprašanja poišče v nedavni objavi „Vključevanje državljanov – pet let kot evropski komisar za institucionalne odnose in komunikacijsko strategijo“, v kateri lahko glavne dejavnosti povzamemo kot sledi: da bolje prisluhnemo stališčem in skrbem državljanov, da bolje pojasnimo, kako odločitve in pobude, ki jih sprejemamo, vplivajo na njihova vsakdanja življenja in da obiščemo njihove kraje in se bolje povežemo z ljudmi tako, da jih nagovorimo v njihovem lokalnem okolju.

http://ec.europa.eu/commission_barroso/wallstrom/pdf/engaging-citizens_en.pdf

*
* *

Vprašanje št. 24 predložil Bernd Posselt (H-0426/09)

Zadeva: Energetska odvisnost od Rusije

Kako Komisija ocenjuje rezultate prizadevanj Evropske unije, da bi zmanjšala svojo energetske odvisnost od Rusije, ter kakšni so konkretni obeti v bližnji prihodnosti?

Odgovor

Plinska kriza, ki so jo povzročile prekinitve pretoka iz Rusije prek Ukrajine januarja 2009, je pokazala, v kolikšni meri je Evropska unija na splošno ranljiva, zlasti pa nekatere države članice, glede energetske varnosti in energetske odvisnosti od zunanje oskrbe. Od takrat dalje je bil dosežen napredek glede razvoja energetskih infrastruktur in medsebojne povezanosti, pa tudi kriznih mehanizmov. Komisija je pozvala zadevne akterje k nujni zadevi izvajanja potrebnih nadaljnjih ukrepov.

16. novembra 2009 sta Evropska unija in Rusija podpisali soglasje o mehanizmu zgodnjega opozarjanja v energetske sektorju, ki predvideva predhodno oceno možnih tveganj in težav, povezanih z dobavo in povpraševanjem po zemeljskem plinu, nafti in električni energiji in o preprečevanju in hitremu odzivanju v primeru izrednih razmer ali nevarnosti le-teh. V zvezi s tem je treba mehanizem zgodnjega opozarjanja izvajati tako, da se izognemo ponovitvam plinske krize, ki se je pojavila januarja 2009, in sicer s prizadevanji za preprečevanje in reševanje izrednih razmer, skupaj z morebitno vključitvijo tretjih strani. Poleg tega Komisija meni, da je zelo pomembno, da je za odnose med EU in Rusijo na področju energije na voljo pregleden in predvidljiv pravni dvostranski okvir, in si zato zastavlja cilj, da bo vključila zanesljive določbe v zvezi s tem v novi sporazum, o katerem potekajo pogajanja.

Komisija še naprej pozorno spremlja razvoj odnosov med Rusijo in Ukrajino glede plačil za plin. Glede infrastrukture Komisija opaža določen napredek pri izvajanju skupne izjave, ki je bila sprejeta na mednarodni investicijski konferenci o posodobitvi ukrajinskega tranzitnega plinskega sistema marca 2009. Komisija je imela z ukrajinskimi oblastmi številne sestanke in mednarodne finančne ustanove trenutno preučujejo podrobnosti prednostnih projektov, ki so opredeljeni v glavnem načrtu ukrajinskega tranzitnega plinskega sistema. Istočasno pa Komisija tesno sodeluje z ukrajinskimi oblastmi, da bi zagotovila izvedbo nujnih reform, ki so bile izpostavljene v skupni izjavi na konferenci in ki bodo omogočile zagotavljanje potrebne finančne podpore s strani mednarodnih finančnih ustanov.

V zvezi z infrastrukturo sodi med pomemben razvoj dogodkov v preteklih mesecih naslednje:

Podpis Memoranduma o soglasju glede Načrta o medsebojnem povezovanju za baltski energetski trg junija 2009 s strani Komisije in 8 baltskih držav članic, ki predstavlja velik korak k izboljšanju povezav med območjem Baltiškega morja in preostalo EU.

Podpis medvladnega sporazuma za plinovod Nabucco julija 2009, ki predstavlja pomemben korak k bolj raznovrstni dobavi plina iz kaspijske regije prek južnega koridorja.

Nenehno izvajanje Uredbe za vzpostavitev programa, ki bo pripomogel k oživitvi gospodarstva s pomočjo zagotavljanja finančne pomoči Skupnosti za projekte na področju energije, ki namenja skoraj 4 milijarde EUR posebnim projektom v sektorjih medsebojnih povezav na področju plina in električne energije, vetrne energije iz elektrarn na morju, zajemanja in shranjevanja ogljika. Komisija upa, da bo prve sporazume o dodelitvi sredstev lahko podpisala konec leta 2010.

Delo v zvezi z uresničevanjem sredozemskega elektroenergetskega obroča (Medring) je napredovalo, konkretne pobude pa bodo izvedene leta 2010.

Julija 2009 je Komisija podala predlog za Uredbo o varnosti oskrbe s plinom, v kateri so prizadevanja usmerjena v zagotavljanje učinkovitega zakonodajnega okvira za krizne razmere. O tem predlogu je potekala razprava na nedavni seji Sveta za energijo in Komisija upa, da bo dosegla politični sporazum o predlogu v okviru naslednjega španskega predsedstva EU.

Evropska unija krepi odnose s ključnimi energetske partnerji. Na primer, pred kratkim je bil na ministrski ravni ustanovljen evropsko-ameriški Svet za energijo in Komisija upa, da bo z Irakom še pred koncem tega leta podpisala Memorandum o soglasju glede energije, ki bo vključeval pomembne infrastrukturne elemente.

Jasno, energetska varnost bo ostala visoko na agendi in bo še naprej predstavljala ključni izziv tudi za naslednjo Komisijo.

*
* *

Vprašanje št. 25 predložila Marian Harkin (H-0428/09)

Zadeva: Cilji EU za obnovljivo energijo

Evropska zakonodaja o uporabi energije iz obnovljivih virov je pomemben ukrep EU, ki zagotavlja, da bodo države članice pripravile stabilen politični okvir za uporabo obnovljive energije. Iz zadnjih poročil Komisije o napredku je razvidno, da bodo nekatere države članice s težavo dosegle cilj 5,75-odstotnega deleža obnovljive energije v prometnem sektorju do leta 2010. Ali Komisija lahko predstavi ukrepe, ki jih je sprejela za povečanje proizvodnje trajnostnih biogoriv v EU? Kako bo Komisija ukrepala, da bo zagotovila, da bodo države kot Irska, ki trenutno zaostajajo pri doseganju 5,75-odstotnega cilja, uvedle nove spodbude za proizvodnjo biogoriv, ki bi bile ekonomsko dovolj privlačne za vključevanje malih podjetij in kmetijskega sektorja?

Odgovor

Komisija lahko potrdi, da okvirni cilj 5,75-odstotnega deleža obnovljive energije v prometnem sektorju, določen z Direktivo 2003/30/ES o spodbujanju rabe biogoriv in drugih obnovljivih goriv v transportu, najverjetneje ne bo dosežen na ravni EU. In to kljub dejstvu, da poraba biogoriv v EU skokovito narašča in je dosegla okoli 3,3 % leta 2008 v primerjavi z 0,5% leta 2003. Vendar pa trenutni pravni okvir Evropski komisiji ne daje dovolj močnih orodij za zagotavljanje, da bodo države članice dosegle svoj cilj. Komisija je od leta 2005 proti državam članicam sprožila 62 postopkov za ugotavljanje kršitev zaradi neskladnosti z Direktivo, vendar pa je večina teh postopkov nastala zaradi neizpolnjevanja obveznosti poročanja ali določanja nacionalnih ciljev, ki niso skladni z referenčnimi vrednostmi Direktive.

To je bil eden izmed razlogov, zakaj je Komisija Svetu in Parlamentu podala predlog za sprejetje nove Direktive o spodbujanju obnovljivih virov energije, ki bo določala pravno zavezujoče cilje za obnovljivo energijo in za obnovljivo energijo v prometnem sektorju. Ta nova Direktiva 2009/28/ES tako zagotavlja močnejši pravni okvir za spodbujanje rabe obnovljivih virov v prometu, tako da spreminja značaj cilja, iz okvirnega v zavezujoč cilj, da razširja svoj obseg biogoriv na vso obnovljivo energijo, vključno z električno energijo, in da zvišuje raven cilja na 10 % leta 2020.

Direktiva prav tako vzpostavlja trajnostna merila za biogoriva. Te je treba izpolnjevati tako, da se bodo biogoriva prištevala k obveznemu cilju in da se bodo izpolnjeni pogoji za sheme podpor. Trajnostna merila zajemajo: minimalne obvezne ravni zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, ki bodo dosežene z biogorivi; zaščito zemljišč z visoko vrednostjo glede na biotsko raznovrstnost; preprečevanje krčenja gozdov, itd.

Komisija je seznanjena z dejstvom, da mnoge države članice zaostajajo pri doseganju 5,75-odstotnega cilja. Vendar pa je še vedno odgovornost držav članic, da uvedejo potrebne pobude, da bi spodbudile proizvodnjo ali rabo obnovljive energije. V interesu držav članic je uvedba ustreznih podpornih ukrepov na nacionalni ravni, da bi tlakovale pot k doseganju 10-odstotnega cilja za obnovljivo energijo v prometu do leta 2020.

Novo Direktivo za obnovljivo energijo bodo morale države članice prenesti do decembra 2010. Vendar pa bodo morale države članice že do 30. junija naslednjega leta Komisiji predložiti nacionalne akcijske načrte za obnovljivo energijo, v katerih bo podrobno pojasnjeno, kako nameravajo države članice izpolniti svoj cilj, vključno z 10-odstotnim ciljem za obnovljivo energijo v prometu. Komisija bo ocenila te načrte in sprejela ustrezne ukrepe, vključno s sprožitvijo postopkov za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki načrtov ne bodo predložile v skladu z zahtevami Direktive.

*
* *

Vprašanje št. 26 predložila Silvia-Adriana Țicău (H-0441/09)

Zadeva: Napredek pri izvajanju svežnja ukrepov za podnebne spremembe in energijo

V skladu s svežnjem ukrepov za podnebne spremembe in energijo, ki je bil sprejet decembra 2008, morajo države članice do leta 2020 zmanjšati emisije onesnaževal za 20% oz. za 30%, če bo po izteku kjotskega protokola sprejet nov sporazum. Do leta 2020 mora 20% porabljene energije prihajati iz obnovljivih virov. Za uresničitev teh ciljev se morajo zmanjšati emisije onesnaževal v energetske intenzivnih industrijskih

sektorjih, pa tudi v prometnem sektorju in gradbeništvu. Cilji svežnja ukrepov za podnebne spremembe in energijo zajemajo posodobitev evropskih podjetij ter večjo energetske učinkovitost v prometnem sektorju in gradbeništvu, kakor tudi geološko shranjevanje ogljika.

Ali lahko Komisija pojasni, kako napreduje izvajanje svežnja ukrepov za podnebne spremembe in energijo? Ali je bila ugotovljena zamuda glede na prvotni časovni razpored?

Odgovor

Direktivo o obnovljivih virih energije,⁽⁴⁾ ki je del energetske-podnebnega svežnja je treba prenesti do 5. decembra 2010. Člen 4 zahteva, da vsaka država članica sprejme nacionalni akcijski načrt in ga posreduje Komisiji do 30. junija 2010. Ti nacionalni akcijski načrti za obnovljivo energijo morajo biti pripravljeni po predlogi, ki jo je Komisija sprejela 30. junija 2009, kot to določata Člen 4(1) in Priloga VI Direktive. Da bi državam članicam pomagali pri pripravi njihovih nacionalnih akcijskih načrtov za obnovljivo energijo, Direktiva prav tako zahteva, da država članica do 31. decembra 2009 objavi in posreduje Komisiji dokument o nameravani rabi mehanizma sodelovanja v skladu z Direktivo. Komisija ne predvideva nobene oddaljitve od tega datuma. Poleg tega so v pripravi številni izvedbeni ukrepi za sheme o trajnosti biogoriv.

Revidirana Direktiva o trgovanju z emisijami⁽⁵⁾ predvideva sprejetje številnih izvedbenih ukrepov, pri čemer so mnogi izmed njih predmet regulativnih postopkov s pregledom. Komisija se je začela ukvarjati z izvajanjem takoj po sprejetju podnebnega in energetskega svežnja decembra 2008. Prvi ukrep, namreč sklep glede seznama sektorjev in podsektorjev, za katere se domneva, da so izpostavljeni znatnemu tveganju selitve virov CO₂, bo po programu sprejet konec decembra 2009. Pripravljalno delo za druge sklepe, ki jih prenaša Komisija, poteka.

S sklepom o skupnih prizadevanjih⁽⁶⁾ je predvideno sprejetje štirih izvedbenih ukrepov, ki so vsi predmet regulativnih postopkov s pregledom. Komisija se je začela ukvarjati z izvajanjem takoj po sprejetju podnebnega in energetskega svežnja decembra 2008 in pripravljalno delo poteka.

Direktiva o CCS⁽⁷⁾ ne vsebuje nobenih izvedbenih ukrepov, a Komisijo vabi, da pripravi smernice v zvezi s tremi vprašanji. Priprava smernic poteka.

Kar zadeva cilj energetske učinkovitosti „svežnja ukrepov za podnebne spremembe in energijo“, so bile izvedene ali se izvajajo Direktiva o energetske učinkovitosti stavb⁽⁸⁾, Direktiva o energetskih storitvah⁽⁹⁾, Direktiva o spodbujanju soproizvodnje toplote in električne energije⁽¹⁰⁾ in (izvedbeni ukrepi za) Direktivo o okoljsko primerni zasnovi izdelkov⁽¹¹⁾ in Direktiva o energetskem označevanju⁽¹²⁾. Vse te direktive od držav članic zahtevajo, da objavijo in posredujejo Komisiji svojo ustrezno zakonodajo v skladu z datumi, določenimi za prenos. Komisija ne predvideva nobene oddaljitve od tega datuma. Poleg tega, kot nadaljnji ukrep politike vključevanja energetskih ciljev in podnebnih sprememb po načelu 20/20/20⁽¹³⁾, je z drugim

(4) Direktiva 2009/28/ES o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov OJ L 140/16 z dne 5.6.2009

(5) Direktiva 2009/29/ES o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov, UL L 140, 5.6.2009.

(6) Sklep št. 406/2009/ES o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, UL L 140, 5.6.2009

(7) Direktiva 2009/31/ES o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006, UL L 140, 5.6.2009

(8) Direktiva 2002/91/ES o energetske učinkovitosti stavb, UL L 1 z dne 4.1.2003

(9) Direktiva 2006/32/ES o učinkovitosti rabe končne energije in o energetskih storitvah, UL L 114 z dne 27.4.2006

(10) Direktiva 2004/8/ES o spodbujanju soproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo, UL L 52 z dne 21.2.2004

(11) Direktiva 2009/125/ES o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo, UL L 285 z dne 31.10.2009

(12) Direktiva 92/75/EGS o navajanju porabe energije in drugih virov gospodinjskih aparatov s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku, UL L 297 z dne 13.10.1992, str. 16–19

(13) Sporočilo Komisije – Energetska politika za Evropo COM(2007) 1 konč., objavljeno dne 10.1.2007

strateškim pregledom energetske politike⁽¹⁴⁾ predstavljen sveženj novih pobud Komisije o energetske učinkovitosti, kot so denimo predlagana prenovitev Direktive o energetske učinkovitosti stavb ter predlog o označevanju pnevmatik. Predlog za prenovo Direktive o energetske učinkovitosti stavb je bil podan za eno leto v primerjavi z napovedmi Komisije v akcijskem načrtu za energetske učinkovitost za leto 2008⁽¹⁵⁾, da bi zagotovili pravočasno doseganje cilja „energetsko-podnebnega“ svežnja. Nedavni politični dogovori o dveh prenovljenih direktivah in sprejetje Uredbe o označevanju pnevmatik predstavljajo dejanski dosežek in kažejo, da obstaja močna politična volja za velikopotezno politiko energetske učinkovitosti.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložil Brian Crowley (H-0464/09)

Zadeva: Obnovljiva energija

Za katere pobude si namerava Komisija prizadevati na področju obnovljivih energij, da bodo doseženi evropski cilji v boju proti podnebnim spremembam ter da bodo ustvarjena nova delovna mesta v bolj premišljenem in okolju prijaznem gospodarstvu?

Odgovor

Direktivo o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov⁽¹⁶⁾, ki je del energetsko-podnebnega svežnja, ki je bil sprejet v začetku leta 2009, morajo države članice prenesti do 5. decembra 2010. Po sprejetju Direktive pa poudarek zdaj leži na celovitem in ustreznem izvajanju s strani držav članic. V ta namen, člen 4(1) Direktive zahteva, da vsaka država članica do 30. junija 2010 Komisiji predloži nacionalni akcijski načrt za obnovljivo energijo. 30. junija 2009 je Komisija sprejela zavezujočo predlogo⁽¹⁷⁾, ki ga morajo države članice upoštevati pri pripravi svojega načrta. Ko bodo nacionalni akcijski načrti predloženi, jih bo Komisija ocenila in preverila njihovo skladnost z nacionalnimi in evropskimi cilji, ki jih določa Direktiva.

Da bi podprli energetske tehnološke napredek, ki je nujno potreben za doseganje ciljev za leto 2020 in za usmerjenost v splošna evropska prizadevanja, je ta isti energetsko-podnebni sveženj pozival k izvajanju strateškega načrta za energetske tehnologije (SET)⁽¹⁸⁾. Eden izmed glavnih dosežkov te dejavnosti je bila priprava skupaj z industrijo in državami članicami evropske industrijske pobude za nizkoogljične tehnologije (vključno z vetrno in sončno energijo, bioenergijo in inteligentnimi mrežami) z opredeljenimi cilji, dejavnostmi, potrebnimi sredstvi, točno določenim časovnim okvirom do leta 2020 v obliki tehnoloških načrtov. V letu 2010 bodo te pobude sprožene, začelo pa se jih bo izvajati v praksi. V svojem predlogu o „Vlaganju v razvoj tehnologij z nizkimi emisijami ogljika“⁽¹⁹⁾ Komisija ocenjuje, da bo v naslednjih desetih letih potrebno v raziskave energetske tehnologije nameniti 50 milijard EUR. To pomeni skoraj potrojitev letne naložbe / letnega vlaganja v Evropski uniji, s 3 na 8 milijard EUR.

Prednostne naloge raziskovalne teme, ki je bila financirana v okviru Sedmega okvirnega programa (2007–2013), s celotnim proračunom v višini 2 350 milijonov EUR, se usklajujejo s cilji in načrti industrijskih pobud strateškega načrta za energetske tehnologije.

⁽¹⁴⁾ Sporočilo Komisije – Drugi strateški pregled energetske politike: Akcijski načrt za varnost preskrbe in solidarnost pri preskrbi z energijo, SEC(2008) 2870, SEC(2008) 2871, SEC(2008) 2872 in COM/2008/0781 konč., objavljeno dne 13.11.2008

⁽¹⁵⁾ Sporočilo Komisije – Akcijski načrt za energetske učinkovitost: Uresničevanje možnosti SEC(2006) 1173, SEC(2006) 1174, SEC(2006) 1175 in COM/2006/0545 konč., objavljeno dne 19.10.2006

⁽¹⁶⁾ Direktiva 2009/28/ES – UL L 140/16 z dne 5.6.2009

⁽¹⁷⁾ Décision de la Commission du 30 juin 2009 établissant un modèle pour les plans d'action nationaux en matière d'énergies renouvelables conformément à la directive 2009/28/CE du Parlement européen et du Conseil [notifiée sous le numéro C(2009) 5174]- UL L 182 z dne 15.7.2009

⁽¹⁸⁾ Evropski strateški načrt za energetske tehnologije (SET) – pot k nizkoogljični prihodnosti COM (2007) 723

⁽¹⁹⁾ COM(2009) 519 konč.

Program Inteligentna energija – Evropa⁽²⁰⁾ podpira razvoj trajnostne energije in je usmerjen v odstranitev tržnih ovir ter v ustvarjanje ugodnejšega poslovnega okolja za trge obnovljivih energij. Program pokriva široko paleto dejavnosti, vključno s projekti za spodbujanje in razširjanje. V tem okviru Konvencije županov je vključena tudi velikopotezna pobuda Evropske komisije za mobilizacijo lokalnih oblasti in njihovih prebivalcev, da bi se skupaj borili proti globalnemu segrevanju.

Poleg tega bi Komisija poslanca rada opozorila na svoj prejšnji odgovor na vprašanje H-0208/09⁽²¹⁾ o zelenih delovnih mestih.

*
* *

Vprašanje št. 28 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0465/09)

Zadeva: Učinek britanskih tarif za čezmejni pretok električne energije na Irsko

Britanski sistem obračunavanja tarif za čezmejni pretok ovira trgovanje z energijo, zlasti med Združenim kraljestvom in Irsko, saj se povečujejo transportni stroški za izvoz iz Irske in cenovno tveganje za uvoz cenejše energije pozimi. Ta metodologija obračunavanja tarif ovira povečanje gospodarskega potenciala obnovljivih virov energije na Irskem in lahko povzroči pogostejše izklapljanje nizkocenovnih obnovljivih obratov za proizvodnjo energije, s čimer se poveča odvisnost od podpornih mehanizmov, ki jih financirajo potrošniki.

Se Komisija strinja, da britanska metodologija obračunavanja tarif za čezmejni pretok povzroča precejšnje izkrivljanje trgovine med Irsko in Združenim kraljestvom? Ali po mnenju Komisije britanska metodologija obračunavanja tarif za čezmejni pretok upošteva določbe uredbe o električni energiji (ES) št. 714/2009⁽²²⁾? Katere konkretne ukrepe lahko uvede Komisija, da bi preprečila take trgovinske ovire?

Odgovor

Uredba 714/2009 je bila sprejeta kot del tretjega svežnja za energetske trg in se jo bo uporabljalo od 3. marca 2011 dalje. Do takrat se še naprej uporablja Uredba 1228/2003⁽²³⁾. Seveda pa med tema dvema uredbama ni bistvenih razlik, pomembnih za to vprašanje.

Vsak uporabnik omrežja mora plačati upravljavce prenosnih sistemov, na katerih sistem je priključen. Te tarife, ki jih vnaprej odobrijo nacionalni regulativni organi, odražajo stroške delovanja prenosnega sistema. Tarif se ne sme zaračunavati uporabnikom, ki izvažajo ali uvažajo električno energijo večkrat (manjkrat) kot uporabniki, ki električno energijo kupujejo pri proizvajalcih znotraj države članice.

Znotraj držav članic se lahko določijo omrežne tarife za spodbujanje nameščanja generatorjev tam, kjer so stroški za uvedbo celovitih prenosnih omrežij nižji. Takšne tako imenovane lokalne tarife so posebej odobrene v Uredbi o električni energiji. Združeno kraljestvo uporablja takšno shemo. Komisija nima razloga, da bi verjela, da tarife po teh sistemih ne odražajo stroškov.

Uredba 1228/2003 (in 714/2009) prav tako zagotavlja vzpostavitev mehanizma nadomestil med upravljavci prenosnih omrežij (ITC) za stroške, nastale zaradi gostovanja čezmejnih pretokov električne energije. Vsa plačila ITC so namenjena in izvršena s strani upravljavcev prenosnih omrežij in so potem vključena v tarife za prenos za uporabnike sistema v državah članicah.

Do zdaj so mehanizmi ITC delovali na prostovoljni osnovi. Komisija namerava predloge za zavezujoče smernice glede ITC sprejeti v okviru komitološkega postopka. Predlogi bodo vključevali tudi smernice za usklajevanje tarif za prenos za proizvajalce električne energije. To bo temeljilo na podlagi osnutka smernic, ki jih je razvila Skupina evropskih regulatorjev za električno energijo in plin leta 2005.

⁽²⁰⁾ Sklep št. 1639/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o ustanovitvi Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (2007–2013)

⁽²¹⁾ Na voljo na <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽²²⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 15.

⁽²³⁾ Uredba (ES) št. 1228/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejno izmenjavo električne energije, OJ L 176, 15.7.2003.

*
* *

Vprašanje št. 29 predložila Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0430/09)

Zadeva: Ustavitev postopka pritožbe zoper projekt preskrbe združenja za prekope reke Taibilla z vodo iz zaježitvenega jezera Cenajo

S kakšno pravno utemeljitvijo in na podlagi katerih meril je Komisija zaustavila pravni postopek (SG/CDC(2008)A/822, v katerem se je Isidoro Ruiz Gabaldón v imenu združenj uporabnikov ter namakalnih skupnosti reke Segura in severnega dela njene ravnine pritožil zoper osnovni projekt sistema preskrbe združenja za prekope Taibille z vodo iz zaježitvenega jezera Cenajo? Pritožbi so se pridružile mestne uprave Cieze, Blance, Abarána, namakalne skupnosti ter državljani z 11.000 podpisi.

Kot je razvidno iz pritožbe, bi speljava reke pod zemljo povzročila neposredno uničenje reke in njenih bregov ter poslabšanje vodnega telesa, kar je kršitev Direktive 2000/60/ES⁽²⁴⁾. Projekt, v katerem niso prikazane drugačne možnosti, tudi ne vsebuje celovite presoje vplivov na okolje ali izravnalnih ukrepov za poravnavo učinkov tega posega. Javni razpis je bil objavljen, še preden bi bile take rešitve predvidene. Poleg tega bi navedeni projekt povzročil izumrtje zaščitene vrste živali, kot je na primer vidra (*Lutra lutra*).

Odgovor

Cilj tega projekta je zagotavljanje preskrbe z vodo za prebivalstvo, ki šteje več kot 700 000 stanovalcev (ki se lahko poleti povzpne na več kot milijon) v regiji Murcia v Španiji. Sedanja preskrba ne izpolnjuje nekaterih zahtev v Direktivi za pitno vodo⁽²⁵⁾ zaradi visokih ravni sulfatov in magnezija. Projekt, ki ga preko kohezijskih skladov sofinancira EU, nadomešča predhodnega („Conexión Embalse de la Fuensanta-río Taibilla“), ki bil zaradi velikega vpliva na okolje opuščen.

Komisija je leta 2005 prejela pritožbo v zvezi s tem projektom in je načela številna vprašanja, ki zadevajo možne kršitve okoljske zakonodaje ES, zlasti Direktiv o presoji vplivov na okolje⁽²⁶⁾ in varstvu narave⁽²⁷⁾⁽²⁸⁾. Ta pritožba je bila ustavljena oktobra 2005, saj temeljita preiskava zadeve ni pokazala nikakršne kršitve okoljske zakonodaje EU.

8. januarja 2008 je bila – s strani drugega pritožnika – Komisiji predložena nova pritožba in vnesena v sistem EU PILOT. Zadeva je bila predmet celovite ocene in potekale so izmenjave informacij o projektu med španskimi oblastmi in službami Komisije.

Službe Komisije so pritožnika obvestile o svojih sklepih, ki so izključili kršitev, s pismom z dne 29. junija 2009 (in naslednjim potrdilnim pismom z dne 13. oktobra 2009).

Če povzamemo, je ustavitev zadeve temeljila na naslednjih razlogih:

mnoga vprašanja, ki so bila načeta, so zadevala možne kršitve nacionalnih postopkov, kjer Komisija ni pooblaščenca za posredovanje.

Postopek je v času, ko je potekala presoja vplivov na okolje, vodil pristojni okoljski organ. Navedbe med drugim preučenih alternativ ter vprašanj varstva narave in voda so v presoji.

Ker je zgornji postopek najustreznejši instrument za prepoznavanje možnih vplivov na okolje, projekt pa še ni bil odobren, ni bila ugotovljena nobena kršitev okoljske zakonodaje EU.

Medtem ko objava javnega razpisa še preden je bila presoja vplivov na okolje zaključena ni primer najboljše prakse, Direktiva o presoji vplivov na okolje glede tega ne vključuje posebnih zahtev. Edina obveznost, ki jo Direktiva določa, je ta, da se odobritev projekta ne more zagotoviti, dokler ni zaključen postopek presoje.

⁽²⁴⁾ UL L 327, 22.6.2000, str. 1.

⁽²⁵⁾ Direktiva Sveta 98/83/ES o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi, UL L 330, 5.12.1998

⁽²⁶⁾ Direktiva Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kot je bila spremenjena; UL L 175, 5.7.1985

⁽²⁷⁾ Direktiva Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic; UL L 103, 25.4.1979

⁽²⁸⁾ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst; UL L 206, 22.7.1992

*
* *

Vprašanje št. 30 predložil Frank Vanhecke (H-0433/09)**Zadeva: Turčija in Sudan**

Sudanski predsednik Omar al Bašir naj bi se udeležil zasedanja Organizacije islamske konference, ki je potekalo 9. novembra 2009 v Istanbulu. Mednarodno kazensko sodišče je zanj izdalo mednarodni zaporni nalog na podlagi obtožb vojnih zločinov in zločinov proti človečnosti v Darfurju.

Varnostni svet Združenih narodov, katerega nestalna članica v obdobju od 2009 do 2011 je tudi Turčija, je v svoji resoluciji 1593 vse države pozval k sodelovanju z Mednarodnim kazenskim sodiščem. Turčija ni pogodbenica Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča, vse države članice Evropske unije pa so.

Kako Komisija ocenjuje turško politiko glede na cilje zunanje politike Evropske unije na področju človekovih pravic, če je bil Omar al Bašir dejansko v Istanbulu in ni bil aretiran? Kakšne bodo posledice tega za pristopna pogajanja?

Odgovor

Sudanski predsednik Omar al Bašir se v Turčiji ni udeležil zasedanja Stalnega odbora za gospodarsko in trgovinsko sodelovanje Organizacije islamske konference.

*
* *

Vprašanje št. 31 predložil Seán Kelly (H-0435/09)**Zadeva: Direktiva o blagovnih znamkah (2008/95/ES) in Googlovem oglaševalskem programu Adwords**

Generalni pravobranilec Póiaras Ní Dhomhnaigh je v nedavnem mnenju za Sodišče Evropskih skupnosti o zadevi Googlovega oglaševalnega programa Adwords zagovarjal stališče, da se na podlagi člena 5 direktive o blagovnih znamkah (2008/95/ES)⁽²⁹⁾ podjetjem dovoli nakup ključnih besed (Adwords), ki so zaščitene blagovne znamke drugih podjetij.

Blagovna znamka je bistvena za varstvo pravic intelektualne lastnine in temelji na ugledu, ki si ga je podjetje pridobilo, za kar je včasih potrebno več let. To velja za mala in srednje velika podjetja, pa tudi za večja podjetja. Če podjetje kupi blagovno znamko drugega podjetja, je očitno nepošteno.

Ali je Komisija glede na povedano pripravljena v primernem času predlagati spremembe za posodobitev direktive o blagovnih znamkah, če bo Sodišče Evropskih skupnosti odločilo v prid Googla?

Odgovor

Komisija se zaveda pomembnosti zaščite pravic, ki jih podeljuje blagovna znamka and različne razlage člena 5 Direktive 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami, ki nadomešča predhodno Prvo direktivo Sveta 89/104/EGS⁽³⁰⁾ z dne 21. decembra 1988. Mnenje generalnega pravobranilca Póiarasa Ní Dhomhnaigha, posredovano 22. septembra 2009, je povezano s skupnimi zadevami C-236/08, C-237/08 in C-238/08, ki vse vključujejo Google. Dokler Sodišče Evropskih skupnosti v teh primerih ne izreče svoje sodbe, bi bilo prenačljeno, če bi Komisija razmišljala o ukrepih za spremembo Direktive.

*
* *

⁽²⁹⁾ UL L 299, 8.11.2008, str. 25.

⁽³⁰⁾ UL L 40, 11.02.1989

Vprašanje št. 32 predložila Eleni Theocharous (H-0438/09)**Zadeva: Uničenje kulturne dediščine**

Vprašanje uničenja kulturne dediščine na okupiranem severnem delu Cipra je zelo pomembno za celotno Evropo. S tem, ko sta bila 2 milijona EUR od skupno 259 milijonov EUR pomoči za okupirana ozemlja predvidena za cerkev matere Božje Odigitrije v Bekistanu, je bil storjen korak v pravo smer. Ali se bo Komisija, glede na to, da je na okupiranem delu Cipra veliko pravoslavnih in drugih krščanskih cerkva ter ostalih spomenikov, ki se bodo brez takojšnje obnove zrušili in ostali za vedno izgubljeni, razjasnila o tem, ali namerava še naprej zagotavljati sredstva iz 259 milijonov EUR vrednega proračuna in pospešiti postopek, saj gre vendar za evropsko in svetovno kulturno dediščino.

Odgovor

Komisija se povsem strinja s poslancem glede pomembnosti ohranjanja kulturne dediščine na Cipru kot celote. Sredstva EU so bila za to namenjena vse od leta 2001, še zlasti za paradne projekte v Nikoziji, mestu, obdanim z obzidjem, v okviru dvoskupnostnega nikozijskega glavnega urbanističnega načrta. Dva velika projekta, ki ju je financirala EU, obnova kopališča Omeriye Baths in tržnice Bedesten, ki sta oba prejela evropsko nagrado za kulturno dediščino „Europa Nostra“. Drugi projekti, ki jih je sponzorirala EU, so se zaključili v Famagusti, mestu obdanim z obzidjem.

Poleg tega se na željo Parlamenta v letu 2010 načrtuje izvajanje študije o kulturni dediščini, vredni 800 000 EUR. Ta študija bo med drugim zagotovila podroben opis vsakega spomenika pomembne kulturne vrednosti (ki ga bodo dopolnjevale fotografije in skice), zapisnik o škodi, ki se je pojavila, in seznam popravil, ki so nujno potrebna, da bi ohranili prvotno stanje prizadetih kulturnih spomenikov. Ko bo študija pripravljena, bo služila kot osnova, da se nadaljnja sredstva EU usmerijo v projekte obnove.

*
* *

Vprašanje št. 33 predložil Ernst Strasser (H-0439/09)**Zadeva: Zaznavanje vse večjega obsega gospodarskega kriminala zaradi širitve Evropske unije na vzhod**

Glede na zadnjo izdajo letnega indeksa vodilnih menedžerjev Top Manager Index, študije, ki jo skupaj izvedeta družba za svetovanje AT Kearney in Dunajska univerza za ekonomijo in poslovno administracijo, 88% avstrijskih podjetij, vključenih v raziskavo, meni, da obstaja velika možnost, da se bo gospodarski kriminal zaradi širitve Evropske unije na vzhod povečal.

Od leta 2003 je odstotek podjetij, ki zaznavajo tako tveganje, ostal skorajda nespremenjen (leta 2008: 87%).

Ali je zgoraj navedeno zaznavanje avstrijskih podjetij enako kot zaznavanje Komisije oz. njeno poznavanje tega pojava in – če je tako – ali si bo Komisija prizadevala pripraviti predlog, kako se boriti proti temu pojavu in osnovnim vzrokom zanj?

Odgovor

Komisija nima podatkov, s katerimi bi potrdila ali ovrgla stališča, ki so jih izrazili vodilni menedžerji avstrijskih podjetij v raziskavi, ki jo omenja poslanec. Komisija tudi ni seznanjena z metodologijo, ki je bila uporabljena za merjenje mnenja v tej raziskavi.

Europolovo poročilo o Oceni nevarnosti organiziranega kriminala ter drugi viri pregona poudarjajo naraščanje dejavnosti organiziranih kriminalnih skupin v vzhodni Evropi, vključno z gospodarskim kriminalom. Vendar pa majhno število statističnih podatkov, ki so na voljo, ne zadostuje, da bi lahko vzpostavili povezavo med širitvijo Unije in naraščanju dejavnosti na področju gospodarskega kriminala. Ta ista raziskava, ki jo je citiral poslanec, kaže, da je mnenje avstrijskih menedžerjev ostalo nespremenjeno od leta 2003 (tj. preden so se države iz vzhodne Evrope pridružile Uniji).

Komisija je že zelo aktivna na področju preprečevanja in boja proti gospodarskemu in finančnemu kriminalu v Uniji in je predlagala, da v prihodnosti obstoječe dejavnosti okrepi v okviru Stockholmskega programa, ki bo določil prednostne naloge Unije v naslednjih petih letih. Cilj najpomembnejših predvidenih dejavnosti je predložitev kazenskih ukrepov glede ponarejanja na področju pravic intelektualne lastnine, širitev možnosti za zaseg izkupičkov organiziranega kriminala s spremembo obstoječega pravnega okvira in krepitev orodij

za sledenje kriminalnih sredstev, boljše preprečevanje in boj proti korupciji ter krepitev zmogljivosti držav članic pri izvajanju finančnih preiskav.

V zvezi z državami, ki niso članice EU, predstavlja krepitev zmogljivosti organov pregona pomemben del predpristopnih priprav v državah širitve. Organizirane hudodelske združbe so v teh državah izkoristile nezadostno zmogljivost državnih institucij za preprečevanje kriminalnih dejavnosti, za nadzor svojih meja in za sodelovanje s svojimi kolegi v drugih državah v regiji in EU. Ocenio nevarnosti organiziranega kriminala je za regijo južne Evrope v okviru pobude za sodelovanje jugovzhodne Evrope izvedel Regionalni center za boj proti čezmejnemu kriminalu v sodelovanju z Europolom. Nekatere države so sklenile sporazume o sodelovanju z Europolom in takšni sporazumi so v pripravi za druge države. Komisija s finančno pomočjo tako na regionalnih kot na nacionalnih ravneh podpira izboljšave zmogljivosti organov pregona v državah širitve, da bi se učinkoviteje borila proti organiziranemu kriminalu.

*

* *

Vprašanje št. 34 predložil Jürgen Klute (H-0442/09)

Zadeva: Začasna ustavev sodelovanja ES z Nikaragvo

Čeprav je Nikaragva ena najrevnejših držav na svetu, je Evropska komisija sklenila, da bo zaradi domnevnih nepravilnosti na lokalnih volitvah preločila izplačilo zneska 60 milijonov EUR za obdobje 2008–2009. Ta sredstva so bila predvidena za izobraževalne in zdravstvene programe, diverzifikacijo proizvodnje in druge namene. Ukrep, za katerega se je odločila Komisija, je torej hudo prizadel prav najrevnejše skupine prebivalstva v Nikaragvi.

Komisija je bila nedavno že pripravljena sprostiti 10 milijonov EUR od omenjenega zneska, vendar si je zaradi odločitve nikaragovskega vrhovnega sodišča o ponovni izvolitvi predsednika in županov premislila in sklenila, da sankcije proti Nikaragvi nadaljuje.

Zakaj je Komisija uvedla takšne ukrepe proti Nikaragvi, ne pa tudi proti vladama Kolumbije in Kostarike, kjer so bile sprejete podobne odločitve?

Ali namerava Komisija odpraviti sankcije proti Nikaragvi in njeni demokratično izvoljeni vladi?

Ali je Komisija ocenila posledice teh ukrepov za najrevnejše skupine prebivalstva v Nikaragvi?

Odgovor

Komisija je v Nikaragvi aktivno vključena že vrsto let. Za razvojno sodelovanje ES ni določenih nobenih pogojev. Vendar pa spoštovanje demokracije, pravne države in dobrega upravljanja predstavljajo osnovne pogoje, ki so vključeni v vse konvencije o financiranju, ki so jih podpisale oblasti te države.

Po prikrojenih lokalnih volitvah novembra 2008 se je Komisija po posvetovanju s Svetom odločila, da proračunska podpora ni bila ustrezen način za razvojno sodelovanje z Nikaragvo.

Od takrat dalje je Komisija vključena v dialog z Nikaragvo o volilnih vprašanjih in vprašanjih upravljanja, ki je privedel k delni obnovi proračunske podpore v prid izobraževanju.

Komisija bo nadaljevala s tem kritičnim dialogom in upa, da bo lahko izvedla še nadaljnja izplačila, ko bodo izpolnjeni nujno potrebni pogoji.

Komisija pozorno usklajuje njeno sodelovanje z državami članicami EU, pa tudi z drugimi donatorji in se je seznanila z resolucijami, ki jih je sprejel Evropski parlament 18. decembra 2008 in nedavno 26. novembra 2009.

Komisija je zavezana, da bo na splošno ohranjala raven pomoči Nikaragvi, če je potrebno s preusmeritvijo programov sodelovanja.

Nenazadnje je vredno omeniti, da so bili ohranjeni vsi drugi načini dobave pomoči, razen proračunske podpore, in da je sodelovanje, vključno z odobritvijo novih projektov in vmesnih pregledov pomoči državi, v letu 2009 normalno napredovalo.

*

* *

Vprašanje št. 35 predložila Anna Hedh (H-0443/09)**Zadeva: Oglaševanje alkohola**

Letošnjo pomlad je skupina Science group po naročilu foruma Alcohol and Health Forum predstavila poročilo o vplivu oglaševanja na količino in navade uživanja alkoholnih pijač, zlasti pri mladih (The impact of marketing communication on the volume and patterns of consumption of alcoholic beverages, especially by young people).

Po navedbah poročila dvanajst od trinajstih preverjenih študij kaže, da oglaševanje alkohola vpliva na starost, ko mladi začnejo uživati alkohol, ter na količino pitja pri mladih, ki že uživajo alkohol. Študije kažejo tudi, da obstaja neposredna povezava med številom reklam, ki so jim mladi izpostavljeni, in stopnjo povečanja uživanja alkohola. Poleg tega je iz nekega drugega poročila, ki ga je pripravila Komisija, razvidno, da samoregulacija pri oglaševanju alkohola, za katerega se zavzema industrija alkoholnih pijač, ne kaže dobrih rezultatov. Stroga zakonska ureditev je učinkovitejša.

Obstoječi predpisi, po katerih oglaševanje alkohola ne sme ciljati neposredno na mlade, so praktično brez učinka. Popolna prepoved oglaševanja alkohola je najboljši način za zmanjšanje pitja med mladimi, kar potrjuje študija, objavljena v znanstveni reviji The Lancet.

Ali Komisija glede na navedeno meni, da bi lahko prepovedali oglaševanje alkohola iz zdravstvenih razlogov po vzoru prepovedi oglaševanja tobaka?

Odgovor

Poslanka je načela pomembno in ustrezno vprašanje.

Sedanje švedsko predsedstvo je storilo ogromno, da bi obdržalo vprašanja, ki zadevajo alkohol, visoko na evropski agendi. V sklepih Sveta, ki so bili ta mesec sprejeti prej, je Svet pozval države članice in tudi Komisijo, da ukrenejo več za zaščito otrok pred vplivi oglaševanja in trženja.

Kot določa prva strategija EU o alkoholu, Komisija podpira boljšo ureditev za alkoholne pijače na dva ključna načina. Prvič, s pomočjo Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah⁽³¹⁾, ki zagotavlja okvir za minimalne standardne za avdiovizualna komercialna sporočila za alkoholne pijače, ki so prisotna pri razširjanju televizijskih programov in avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo. Navaja, da avdiovizualna komercialna sporočila za alkoholne pijače ne smejo posebej ciljati na mladoletnike in da v televizijskem oglaševanju ne smejo biti prikazovani mladoletniki, ki uživajo te pijače.

Drugič, s pomočjo dveh novih struktur, vzpostavljenih za podporo izvajanja strategije EU o alkoholu. Prva od njiju je Odbor za nacionalno politiko o alkoholu in ukrepe, kjer lahko države članice izmenjujejo in primerjajo pristope na nacionalni ravni.

Druga pa je evropski forum Alcohol and health Forum, ki združuje različne zainteresirane strani vseh delov družbe, ki se posvečajo razvijanju prostovoljnih pristopov, da bi zmanjšali škodo, povezano z alkoholom. Vsi deli alkoholne vrednostne verige so zastopani na tem forumu (od proizvajalcev, a tudi do trgovcev na drobno in gostinskega sektorja).

Tema oglaševanja alkohola je za forum pomembna in določena je projektna skupina za oglaševanje, da bi raziskala številna vprašanja in podprla razvoj skupnega dogovora.

V prihodnjih letih bo pomembno, da pregedamo te dejavnosti in ocenimo, ali, gledano skupno, so dovolj za zaščito otrok in mladih. Predvsem, ali obstoječa zakonodajna okvira na ravni EU in nacionalni ravni ter v kombinaciji s prostovoljnimi dejavnostmi zainteresiranih strani delujeta ali pa je treba to „mešanico“ uravnovežiti. Šele takrat bomo lahko preučili, ali je potrebna močnejša dejavnost na ravni EU glede oglaševanja alkohola.

Vendar pa je po stališču Komisije zaenkrat pomembno nadaljevati v smeri, ki je bila določena ob sprejetju strategije EU o alkoholu in glede katere obstaja obsežno soglasje.

(31) Direktiva 2007/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov. Besedilo velja za EGP, UL L 332, 18.12.2007.

*
* *

Vprašanje št. 36 predložil Jim Higgins (H-0444/09)

Zadeva: Kopanje šote in fosilna goriva - proizvodnja energije

Ali bi bila Komisija glede na člen 6(3) in (4) direktive o habitatih „Ocenjevanje načrtov in projektov, ki bodo občutno vplivali na območja Natura 2000“ pripravljena preučiti možnost, da bi odobrila nadaljnje kopanje šote na visokih barjih na Irskem, za katera se sedanje dovoljenje izteče 31. decembra 2010?

Irsko gospodarstvo je skoraj v celoti odvisno od fosilnih goriv, ki povzročajo emisije ogljika in so izjemno draga. Ali bi bila Komisija pripravljena preučiti možnost, da bi za določen čas podaljšala izvzetje, zlasti glede na to, da irskemu državnemu podjetju Bord Na Mona ni prepovedana proizvodnja šote, prav tako ni prepovedana uporaba šote za proizvodnjo električne energije v dveh velikih obratih v osrednji Irski, njuno obratovanje pa dovoljuje tudi EU?

Odgovor

Po Direktivi Sveta 92/43/EGS o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst⁽³²⁾, so države članice pravno zavezane k zaščiti habitatnih tipov, ki so v interesu Skupnosti, vključno z visokimi in nizkimi barji, za katera so aktivne oblike osrednjega interesa v okviru Direktive. To bo načeloma doseženo z vzpostavitvijo, zaščito in upravljanjem posebnih ohranitvenih območij. Irska nosi znotraj EU posebno odgovornost za zaščito teh habitatnih tipov.

Ustrezne oblasti na Irskem so odgovorne za uvedbo nujnih zaščitvenih ukrepov. Kateri koli načrt ali projekt, ki bi lahko negativno vplival na območja Natura 2000, se lahko začne le, če je popolnoma v skladu s pogoji, določenimi v členih 6(3) in (4) Direktive o habitatih. To zahteva ustrezno oceno dejavnosti, ki jih je treba odobriti ob upoštevanju ohranitvenih ciljev območja. Če se ugotovi, da bo negativno vplival na celovitost območja, potem se načrt ali projekt lahko začne le, če ni na voljo alternativnih rešitev, če prevlada javni interes in kjer je škoda območja mogoče docela poravnati s kompenzacijskimi ukrepi. Ker visoka in nizka barja predstavljajo prednostne habitatne tipe, bi bilo za to potrebno uradno mnenje Komisije v povezavi z nujnimi razlogi za prevlado javnega interesa.

Območja Natura 2000 pokrivajo zgolj del irskih šotišč. Irska nekatera šotišča v okviru nacionalne zakonodaje varuje tudi kot območja naravne dediščine. Še vedno se veliko območij šotišč nahaja zunaj teh območij, kjer na kopanje šote ne vplivajo zaščitni ukrepi, uporabljeni za ta območja. Kolikor je Komisija seznanjena, podjetje Bord na Mona ne koplje ali pridobiva šote na območjih Natura 2000 ali drugih zaščitnih območjih, in zato nadaljnje obratovanje njegovih obratov za proizvodnjo električne energije s pomočjo šote ne more predstavljati pretveze za neizpolnjevanje ukrepov za zaščito imenovanih šotišč.

Zadnja ocena ohranitvenega stanja, ki so jo objavile irske oblasti, je še posebno zaskrbljujoča, zlasti kar zadeva visoka barja. Neokrnjeno visoko barje je sedaj na Irskem izjemno redko in se je na območju v zadnjih desetih letih zmanjšalo za več kot 35 %⁽³³⁾. Nenehna poslabšanja hidroloških pogojev habitata po trenutnih stopnjah, ki jih je povzročilo kopanje šote, gozdarstvo in sežiganje naj bi močno ogrozila vitalnost habitata na večini mest.

Komisija je svoje stališče poslancu že pojasnila v svojem odgovoru na vprašanje za pisni odgovor E-3449/08⁽³⁴⁾, in sicer da obstoja nujna potreba po uvedbi učinkovitih ukrepov upravljanja in zaščitnih ukrepov za irska šotišča območja Natura 2000, vključno s prepovedjo kopanja šote tam, kjer to ni združljivo z ohranitvijo območij.

Komisija bi rada poslancu pojasnila, da za omenjeno obdobje Komisija ni izdala „dovoljenja“ za nadaljnje škodljivo kopanje šote znotraj območij Natura 2000.

*
* *

⁽³²⁾ UL L 206, 22.7.1992

⁽³³⁾ <http://www.npws.ie/en/PublicationsLiterature/HabitatsDirectiveReport07/>

⁽³⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp?language=fr>

Vprašanje št. 37 predložil François Alfonsi (H-0446/09)

Zadeva: Pobuda, da bi Mednarodna pomorska organizacija Bonifacijev preliv, ki se „uporablja za mednarodno plovbo“, uvrstila v drugo kategorijo

Območje Bonifacijevga preliva, naravne ožine med Korziko in Sardinijo, je za pomorsko plovbo nevarno.

Francija in Italija sta leta 1993 prepovedali prehod ladij, ki plujejo pod njunima zastavama in prevažajo škodljive ali za okolje obremenjujoče proizvode, čez to območje. Zaradi tega je danes promet skozi ožino redek in z ekonomskega vidika zanemarljiv. Dovolj pa bi bil le en brodolom ladje, ki ne bi bila ne francoska ne italijanska in bi prevažala nevaren tovor, kot sta bili denimo Erika (malteška zastava) ali Prestige (bahamska zastava).

Bonifacijev preliv namreč spada med „ožine, ki se uporabljajo za mednarodno plovbo“ in se zato zanj uporablja pravilo prostega tranzita tovornih ladij brez omejitev. S tem se ohranjajo razmere, ki so potencialno zelo nevarne in nimajo prave ekonomske protivrednosti. Ta status ni upravičen in je v nasprotju z načrtovano zaščito obsežnega morskega območja – mednarodnega sardinsko-korziškega morskega parka.

Ali bi se Komisija pridružila pobudam, ki sta jih sprožili Francija in Italija, da bi Mednarodna pomorska organizacija Bonifacijev preliv uvrstila v drugo kategorijo?

Odgovor

Komisija še ni bila obveščena o nobeni pobudi s strani Francije in Italije v Mednarodni pomorski organizaciji, katere cilj bi bil preklic razvrstitve Bonifacijevga preliva kot „ožine, ki se uporabljajo za mednarodno plovbo“. Brez podrobnosti o predvideni dejavnosti s strani dveh držav članic, Komisija ne more zavzeti stališča glede te zadeve.

Vendar pa bi Komisija rada poudarila, da opis ožin, ki se uporablja za mednarodno plovbo in režim, ki se uporablja na teh območjih, izvira iz Konvencije Združenih narodov o mednarodnem pomorskem pravu (UNCLOS).

Glede zaskrbljenosti, ki jo je spoštovani poslanec izrazil v zvezi s preprečevanjem pomorskih nesreč in onesnaževanjem, ki ga povzročajo ladje, bi Komisija rada poudarila pomembna prizadevanja Evropske unije v zadevah pomorske varnosti v zadnjih desetih letih, vključno s sprejetjem treh pomorskih svežnjev, med katerimi je zadnji, po dogovoru med Parlamentom in Svetom aprila 2009, vseboval osem zakonodajnih ukrepov. S tem veljavnim pravnim redom je Evropska unija nedvomno okrepila svoje zmogljivosti glede boja proti podstandardnemu ladijskemu prevozu, zagotovila varnost v plovbi in preprečila onesnaževanje, ki ga povzročajo ladje v evropskih vodah.

*

* *

Vprašanje št. 38 predložila Gesine Meissner (H-0448/09)

Zadeva: Trgovinski sporazum med EU in Venezuelo

Osnutek novega venezuelskega zakona o družbeni lastnini bi vladi omogočil, da "za pravično nadomestilo odredi prisilni odvzem" premoženja, "katerega proizvodne dejavnosti ne ustrezajo nacionalnim interesom in družbenemu proizvodnemu modelu".

Ali Komisija meni, da bi izvrševanje tega zakona oviralo odnose med EU in Venezuelo? Če ne, zakaj?

Vprašanje št. 39 predložil José Manuel García-Margallo y Marfil (H-0452/09)

Zadeva: Trgovinski sporazum med EU in Venezuelo

Ali je Komisija preučila določbe predlaganega venezuelskega zakona o družbeni lastnini in ugotovila, ali so skladne z načeli proste in pravične trgovine, na katerih bo moral temeljiti vsak prihodnji trgovinski sporazum med EU in Venezuelo? Če ne, zakaj?

Skupni odgovor

EU z Venezuelo nima sklenjenega nobenega trgovinskega sporazuma, niti ni trenutno noben tak sporazum predložen. Ker je ta zakon še vedno v obliki osnutka in ker še ni bil sprejet ali se ga ne izvaja, Komisija zato nima možnosti, da bi preučila skladnost predloženega venezuelskega zakona s katerimi koli konkretnimi

ali predlaganimi zakonskimi obveznostmi, ki vključujejo EU, ali da bi ocenila natančen vpliv tega zakona na odnose med EU in Venezuelo.

Komisija bo vsekakor spremljala in podrobno preučila vpliv tega zakona na gospodarske interese EU v Venezueli, ko bo zakon začel veljati, in bo, če bo primerno, pri venezuelskih oblasteh izrazila vsak pomislek v zvezi z morebitnimi negativnimi vplivi.

*
* *

Vprašanje št. 40 predložil Liam Aylward (H-0450/09)

Zadeva: Varnost svetovne preskrbe s hrano

Zaradi lakote in revščine vsako leto umre več kot 40 milijonov ljudi, med njimi en otrok na vsakih šest sekund. V izjavi na nedavnem vrhu ZN o hrani in kmetijstvu je bilo navedeno, da je število lačnih ljudi na svetu že preseglo milijardo. Poleg tega je svetovna kriza zaradi pomanjkanja hrane ena največjih groženj miru in varnosti po svetu.

S kakšnimi ukrepi lahko Komisija pomaga reševati problem lakote in pomanjkljive varnosti preskrbe s hrano po svetu?

S kakšnimi ukrepi lahko Komisija zagotovi, da evropska politika, zlasti kmetijska in razvojna, ne bi prispevala k večji lakoti in pomanjkanju hrane po svetu?

Odgovor

Spoštovani poslanec naj se obrne na odgovore Komisije na vprašanje št. P-5506/09⁽³⁵⁾, ki ga je predložil gospod Guerrero Salom, in vprašanje št. H-0416/09, ki ga je predložila gospa McGuinness⁽³⁶⁾.

*
* *

Vprašanje št. 41 predložil Ryszard Czarnecki (H-0454/09)

Zadeva: Poročilo Mednarodnega denarnega sklada

Ali namerava Evropska komisija sprejeti stališče glede poročila Mednarodnega denarnega sklada o svetovni finančni stabilnosti? Mednarodni denarni sklad na diplomatski način, brez navedbe konkretnih imen, navaja, da italijanske banke niso v celoti konsolidirale izgub, ki so jih zabeležile njihove podružnice in hčerinske družbe v tujini. Mednarodni denarni sklad se pri svojih zadržkih sklicuje na dejstvo, da so izgube finančnih ustanov zunaj Unije višje kot izgube bank, ki delujejo v območju evra. Mednarodni denarni sklad navaja, da manjša kot je raven konsolidacije računov, manjši je znesek prikazanih izgub.

Le ena italijanska banka je razširila poslovanje v tujini, torej se zadržki Mednarodnega denarnega sklada lahko nanašajo samo na njo. Ali takšen način prikazovanja izidov ne ogroža stabilnosti finančnega sistema, saj zbujata zaskrbljenost pri predsedniku sklada? Hčerinske družbe Unicredita v Ukrajini, Romuniji, Bolgariji in državah nekdanje Sovjetske zveze potrebujejo pomoč za ohranitev likvidnosti. Poljska banka Pekao SA na primer podpira Unicredit Ukraina s sredstvi, ki so znašala več deset milijonov evrov v obdobju več računovodskih trimesečji zapovrstjo, čeprav v nasprotju z nekaterimi drugimi bankami v regiji Pekao S.A. za svoje naložbe v Ukrajini ne črpa iz nobenih rezerv. Ali Evropska komisija meni, da so taki računovodski postopki in takšno „kreativno računovodstvo“ dopustni? Ali zagotavljajo likvidnost bančnega sistema na srednji in dolgi rok? Kakšne finančne posledice lahko to ima za finančne sisteme Poljske, Romunije, Bolgarije in držav nekdanje Sovjetske zveze?

Odgovor

Glede na zaskrbljenost v povezavi z uporabo neustreznega računovodskega postopka s strani nekaterih italijanskih bank je treba poudariti, da italijanske banke, tako kot vse druge evropske banke, ki kotirajo na borzi, od leta 2005 pripravljajo svoje konsolidirane finančne izkaze v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (MSRP), ki jih je sprejela Evropska unija v okviru Uredbe št. 1606/2002.

⁽³⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>

⁽³⁶⁾ Pisni odgovor z dne 24. novembra 2009

V okviru MSRP morajo banke konsolidirati vse svoje hčerinske družbe, ne glede na to, kje se te nahajajo, prav tako morajo odpraviti transakcije znotraj skupine. Poleg tega mora v skladu z Direktivo št. 2006/43/ES finančne izkaze revidirati pooblaščen zunanji revizor.

V skladu s svojim revidiranim konsolidiranim finančnim poročilom je banka Unicredit uporabila MSRP, ki jih je sprejela Evropska unija in zato konsolidirala vse svoje hčerinske družbe, vključno s tistimi v Romuniji, Ukrajini in Bolgariji. To pomeni, da so kreditne izgube, ki so navedene v finančnih poročilih ukrajinskih, romunskih in bolgarskih hčerinskih družb banke Unicredit, navedene tudi v konsolidiranih finančnih poročilih skupine Unicredit Group.

Skladno s tem Komisija nima nobenih posebnih pripomb glede računovodskih pravil/postopkov, ki jih uporablja skupina Unicredit Group.

Kar zadeva posebno vprašanje, ki je bilo postavljeno, je treba upoštevati, da poročilo MDS, ko navaja da „Italija, Nizozemska in Španija ne poročajo o izgubah niti v njihovih podružnicah niti v hčerinskih družbah v tujini“, očitno opisuje zajemanje podatkov iz statistike, ki jo MDS uporablja za namene svojih poročil.

*
* *

Vprašanje št. 42 predložila Kathleen Van Brempt (H-0457/09)

Zadeva: Varnost poceni igrač

V nedavni raziskavi organa za potrjevanje kakovosti proizvodov TÜV je ugotovljeno, da dve tretjini vseh poceni igrač, ki so jih pregledali, ne izpolnjujeta veljavnih meril kakovosti. Tretjina vsebuje celo prepovedana mehčala (ftalate). Glede na to, da je bil pregled še zlasti opravljen za poceni igrače, ima ta problem tudi bistveno socialno razsežnost.

Ali je Komisija seznanjena s tem problemom? Kako bo Komisija izvajala strožje predpise iz nove direktive o igračah, če očitno ni uspeha niti pri izvajanju prejšnje direktive? Katere ukrepe bo Komisija sprejela, da bi otrokom zagotovila odraščanje z varnimi igračami?

Odgovor

Komisija je seznanjena s sporočilom za javnost, ki ga omenja poslanka in z neskladnimi igračami, zlasti z neskladnostjo, ki jo povzročajo prekomerne količine ftalatov, prisotnost kemičnih snovi ali majhnih delcev, vendar pa je nemška vlada o tem uradno še ni obvestila.

Ko lahko igrače, dane na trg, ogrozijo varnost otrok v okviru trenutne ali nove Direktive o varnosti igrač, morajo države članice sprejeti vse ustrezne ukrepe, da ukinejo, prepovejo ali omejijo dajanje igrač na trg. Države članice morajo Komisijo takoj obvestiti o tem ukrepu, najprej v okviru sistema za hitro obveščanje RAPEX in v nekaterih primerih tudi v skladu s t.i. postopkom zaščitne klavzule. Vse države članice so obveščene in morajo sprejeti ustrezne nadaljnje ukrepe proti isti igrač.

Komisija bi rada poudarila, da varnost otrok predstavlja bistvo trenutne Direktive o varnosti igrač 88/378/EGS, ki vsebuje obvezne varnostne zahteve za igrače, dane na trg. Te zahteve je okrepila nova Direktiva o varnosti igrač, ki bo veljala od januarja 2011 dalje. Ta nova pravila sodijo med najstrožja na svetu. Predstavljajo rezultat mnogih študij, obsežne ocene učinka in razširjenega javnega posvetovanja, pa tudi intenzivne razprave v času zakonodajnega postopka v Evropskem parlamentu in Svetu. Nova Direktiva o varnosti igrač navaja tudi, da je treba upoštevati tudi druge zakonodajne akte Skupnosti, kot so na primer pravila o splošni varnosti proizvodov in razvrščanju, pakiranju in označevanju nevarnih pripravkov, snovi in mešanic. Zato morajo biti igrače skladne tudi z Uredbo REACH 1907/2006 in, še zlasti z njeno Prilogo XVII, ki omejuje uporabo ftalatov v igračah in proizvodih za nego otroka. Do sredine januarja 2010 bo Evropska agencija za kemikalije podala poročilo o pregledu obstoječih omejitev ftalatov.

Igrače so že v središču nadzora trga, ki ga opravljajo države članice, in Komisija takšne dejavnosti sofinancira, ko se usklajeno izvajajo v več državah. Komisija poslanka z veseljem obvešča, da so na primer leta 2009, oblasti za nadzor trga izvedle skupno dejavnost s ciljem preskušanja igrač, danih na trg EU, pri čemer so se osredotočile na majhne delce, magnete in težke kovine. Ta skupna dejavnost, ki je bila sofinancirana prek dejavnosti potrošniške politike Skupnosti, se bo predvidoma končala sredi leta 2010.

Dalje, nova Direktiva bo tudi okrepila nadzor trga. To je prva sektorska Direktiva, ki bo vključevala splošni okvir za trženje proizvodov v EU, t.i. „sveženj o blagu“ in bo z njim usklajena (Uredba št. 765/2008 Evropskega

parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 in Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov ter razveljavitvi Sklepa 93/465/EGS). Okrepljena pravila glede nadzora trga in kontrole na zunanjih mejah, ki jih vsebuje nova horizontalna Uredba št. 765/2008, je treba uporabljati pri nadzoru trga igrač.

Komisija prav tako spodbuja izboljšane preglede na proizvodni liniji, delo v zvezi z razvojem navodil za starše in druge, ki kupujejo igrače za otroke pa s sektorjem igrač že poteka.

*
* *

Vprašanje št. 43 predložil Proinsias De Rossa (H-0459/09)

Zadeva: Delavci podjetja SR Technics in Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji

Ali lahko Komisija sporoči, ali je od irskih organov prejela prošnjo za sredstva iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, s katerimi bi pomagala nekdanjim delavcem podjetja SR Technics v Dublinu? Če je, na kateri stopnji je prošnja?

Odgovor

Prošnja Irske za pomoč nekdanjim delavcem podjetja SR Technics v Dublinu je bila predstavljena Komisiji 9. oktobra 2009. Prošnja temelji na členu 2(a) Uredbe (ES) 1927/2006 („Uredba o ustanovitvi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji“)⁽³⁷⁾, ki zahteva vsaj 500 presežnih delavcev v času štirimesečnega obdobja v posameznem podjetju v državi članici, vključno s presežnimi delavci njegovih dobaviteljev in proizvajalcev, ki se nahajajo nižje v proizvodni verigi.

Prošnja se nanaša na odpustitev 910 delavcev v podjetju, od katerih so jih 800 odpustili v času štirimesečnega referenčnega obdobja, in nadaljnjih 110 delavcev, ki so bili odpuščeni naknadno. Irske oblasti načrtujejo pomoč 838 delavcem s pomočjo aktivnih ukrepov na trgu dela, vključno z vodenjem, usposabljanjem in pomočjo za samozaposlitev.

Službe Komisije zdaj preučujejo prošnjo in so od irskih oblasti zahtevale dodatne informacije glede določenih sestavin. Po prejemu zahtevanih informacij se bo Komisija odločila, ali bo tej prošnji ugodila in jo priporočila proračunskemu organu za finančni prispevek.

Na tej točki pa Komisija še ni zaključila svoje ocene in zato še ne more podati mnenja glede izida prošnje.

*
* *

Vprašanje št. 44 predložil Ádám Kósa (H-0460/09)

Zadeva: Jezikovne pravice in pravice znakovnega jezika

Doslej je bil znakovni jezik z zakonom ali ustavo priznan v devetih državah članicah Evropske unije, od 9. novembra dalje pa je priznan tudi na Madžarskem. Evropski parlament je med letoma 1988 in 1998 v resolucijah že dvakrat obravnaval položaj znakovnih jezikov, vendar je bilo doslej le malo dejanskih rezultatov.

Leta 2007 je skupina na visoki ravni za večjezičnost pripravila številne predloge o večjezičnosti. Ta skupina je poudarila, da večjezičnost vključuje tudi znakovne jezike.

Svet za splošne zadeve in zunanje odnose je že 26. novembra 2009 dosegel soglasje o ratifikaciji Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov. Člen 30 te konvencije določa: „Invalidi imajo enako kot drugi pravico, da se prizna in podpre njihova lastna kulturna in jezikovna identiteta, tudi znakovni jezik in kultura gluhih.“

Katere ukrepe načrtuje Komisija, upoštevajoč leta 2000 sprejeta flensburška priporočila, ki opozarjajo tudi na znakovne jezike, da bi uveljavila priznanje znakovnih jezikov in njihovo ustrezno uporabo v institucijah Evropske unije?

⁽³⁷⁾ Uredba (ES) 1927/2006 Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o ustanovitvi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, UL L 406, 30.12.2006.

Odgovor

Komisija je seznanjena s flensburškimi priporočili glede izvajanja političnih ukrepov za regionalne in manjšinske jezike, ki so bili sprejeti 22.–25. junija 2000 na mednarodni konferenci, ki jo je priredil Evropski center za manjšinska vprašanja, in zahtevajo primerno priznanje znakovnih jezikov. V skladu s členom 165 Pogodbe o delovanju Evropske unije so države članice odgovorne, da na nacionalni in regionalni ravni uresničijo konkretne ukrepe za spodbujanje jezikovne politike in to velja tudi za priznanje znakovnih jezikov.

Vendar, če bo uporaba znakovnega jezika postala nujna, da se gluhih omogoči dostop do zaposlitve, poklicnega napredovanja in usposabljanja, bi lahko vprašanje morda sodilo v obseg Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu⁽³⁸⁾.

Poleg tega je Komisija 2. julija 2008 podala predlog Direktive (COM(2008)426 konč.), katere cilj je v širšem smislu izvajanje načela enakega obravnavanja, ki presega omejitve zaposlovanja. Predvideni razlogi za diskriminacijo so vera in prepričanje, invalidnost, starost in spolna usmerjenost, torej tisti (skupaj s spolom in raso, ki jih že obravnavajo prejšnje direktive EU), ki so naštet v členu 19 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Komisija razvija tudi politiko za spodbujanje učenja jezikov in jezikovne raznolikosti, ki vključuje vse jezike, ki so prisotni v EU in tako vključuje tudi znakovne jezike. S financiranjem programov Komisija sofinancira projekte in omrežja za spodbujanje učenja jezikov in jezikovne raznolikosti. Leta 2008 je razpis za zbiranje predlogov v okviru programa vseživljenjskega učenja 2007–2013 dal prednost projektom in omrežjem, katerih cilj je bilo spodbujanje jezikov ljudi s posebnimi potrebami. V okviru razpisa za zbiranje predlogov leta 2009 se je ena izmed prednostnih nalog glasila „vrednotenje, izmenjava in spodbujanje dobrih praks pri poučevanju jezikov ljudi s posebnimi potrebami“⁽³⁹⁾. Leta 2008 so bili izbrani trije projekti, ki so obravnavali znakovne jezike in še vedno potekajo.

Poleg tega Komisija pozorost posveča dejstvu, da so vse države članice in Evropska skupnost v obsegu svojih pristojnosti 30. marca 2007 podpisale Konvencijo Združenih narodov o pravicah invalidov. Številni členi (9, 21, 24 in 30) navajajo obveznosti za države podpisnice, da sprejmejo ustrezne ukrepe v povezavi z znakovnimi jeziki, zagotovijo pomoč, sprejmejo in poenostavijo uporabo ter učenje le-teh. Zlasti člen 21 se nanaša na prepoznavanje in spodbujanje uporabe znakovnih jezikov kot takšnih ukrepov.

Nazadnje, Komisija poziva, da jezikovni režim evropskih institucij ureja Uredba Sveta št. 1/1958⁽⁴⁰⁾. Ta Uredba v svojem prvem členu navaja seznam jezikov, ki so uradni in delovni jeziki institucij. Za sprejetje ali spremembo je potrebno soglasje Sveta, za dopolnitev pa ni potreben noben predlog s strani Komisije. Katera koli vključitev posebnih določb glede znakovnih jezikov bi bila predmet postopka odprave. Kar zadeva njeno lastno prakso, Komisija zagotavlja tolmačenje v številne znakovne jezike, prav tako pa je financirala projekt usposabljanja tolmačev za znakovne jezike.

*
* *

Vprašanje št. 45 predložil Charalampos Angourakis (H-0461/09)

Zadeva: Uničevanje socialnovarnostnih sistemov

Evropska unija in vlade držav članic so se ob uporabi ideološkega terorizma o zunanjem dolgu in javnem primanjkljaju ter pod pretvezo grozeče nevarnosti, da se bodo socialnovarnostni sistemi zrušili zaradi staranja prebivalstva in neugodnih demografskih sprememb, združile s predstavniki kapitala in prešle v nasilen napad na delavske pravice. Nižajo pokojninske, zdravstvene in socialne ugodnosti, višajo pa starostno mejo za upokojitev. Značilen primer je Grčija, kjer je bila v dogovoru s Komisijo, vladami strank PASOK in Nova demokracija ter Sodiščem Evropskih skupnosti, starostna meja za upokojitev za ženske v javnem sektorju zvišana za pet do sedemnajst let, in kjer sta javni in socialni značaj socialnovarnostnega sistema pod vprašajem.

Ali lahko Komisija pove, ali namerava nadaljevati to politiko uničevanja socialnovarnostnih sistemov, kljub usodnim posledicam za delavce?

⁽³⁸⁾ UL L 303, 2.12.2000.

⁽³⁹⁾ http://ec.europa.eu/education/llp/doc/call09/prior_en.pdf

⁽⁴⁰⁾ UL 17, 6.1.1958

Odgovor

Komisija se zaveda potrebe po zagotavljanju ustrezne socialne varnosti. Poudarja, da v okviru Pogodbe o delovanju EU socialna varnost sodi v pristojnost držav članic. Glede na to Komisija z državami članicami v zvezi s socialno varnostjo in socialno vključenostjo sodeluje v okviru odprte metode usklajevanja. Cilji skupne odprte metode usklajevanja, o katerih so se dogovorile države članice glede področja pokojnin, so osredotočeni na tri glavne točke: prvič, starostne pokojnine morajo biti ustrezne. Drugič, pokojninske sheme morajo biti finančno trajnostne. Tretjič, pokojninski sistemi morajo biti prilagojeni zahtevam sodobne družbe. Ključna značilnost dela znotraj odprte metode usklajevanja na področjih socialne zaščite in socialne vključenosti je skupna analiza Komisije in Sveta ter ocena nacionalnih strategij za socialno varnost in socialno vključenost v obliki skupnih poročil.

Skupno poročilo za leto 2009 je bilo osredotočeno na spodbujanje delovnega življenja kot pomembnega dejavnika pri zagotavljanju, da ostanejo sistemi upokožitev trajnostni in da se finančni izziv ne sprevrže v socialni izziv glede na staranje naše družbe. Poudarjeno je bilo dejstvo, da je dolgoročna ustreznost pokojnin odvisna od neprestanih prizadevanj za doseg lizbonskega cilja glede 50-odstotne stopnje zaposlenosti za starejše delavce, kljub nazadovanju. Prav tako je bil poudarjen pomen spremljanja kritja ranljivih delavcev s pomočjo pokojninskih sistemov⁽⁴¹⁾.

Dalje, Komisija in države članice skupaj ocenjujejo dolgoročen gospodarski in proračunski izziv, ki ga predstavljajo pokojninski sistemi glede na staranje prebivalstva. Dopolnitve te ocene v okviru Poročila o staranju in Poročila o vzdržnosti so bile objavljene leta 2009⁽⁴²⁾. Izsledki Poročila o staranju so pokazali, da se bo kot posledica demografskih sprememb javna pokojninska poraba v državah članicah povečala z 10,1 % BDP leta 2007 na 18,8 % leta 2060. Vendar pa je bilo v Poročilu tudi ugotovljeno, da bi javna poraba leta 2060 znašala le 12,5 % BDP zaradi reform, ki jih izvajajo države članice in predvidenega povečanja stopenj zaposlenosti. S podaljšanjem dobe delovnega življenja lahko tako zagotovimo, da bodo pokojninski sistemi ustrezni in trajnostni.

Kar zadeva razmere, ki jih je omenil poslanec v sodbi Sodišča z dne 26. marca 2009 v zadevi Komisija proti Grčiji, Komisija poudarja, da Sodišče ni razsodilo v prid Grčije zaradi neizpolnjevanja njenih obveznosti po členu 141 Pogodbe ES (člen 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije), ki določa načelo enakega plačila za delavce in delavke. V zadevnem primeru je Sodišče opozorilo, da je pokojnina, plačana v skladu z grškim kodeksom, izpolnjevala merila iz sodne prakse Sodišča, in tako omogočilo, da se ga šteje za plačilo znotraj pomena Pogodbe.

Sodba sodišča zadeva zgolj razlike v upokožitveni starosti za moške in ženske.

*
* *

Vprašanje št. 46 predložil Georgios Toussas (H-0467/09)

Zadeva: Kmetijske subvencije

Digitalizacija razmejitve kmetijskih parcel v Grčiji, ki naj bi bila po načrtih dokončana leta 2008, je še vedno v teku, zaradi tehničnih razlogov pa je malo verjetno, da bi bila dokončana pred koncem leta. Zaradi tega kmetje tvegajo, da ne bodo prejeli subvencij, do katerih so upravičeni. Glede na nenehno padanje cen skoraj vseh pridelkov in mesnih izdelkov, ki sedaj traja že drugo leto zapored, del proizvodov, v katere so že bili vloženi čas, delo in denar, ostaja neprodan in zapuščen propada na poljih. Medtem številni kmetje za pridelke (breskve, vino, žita itd.), ki so jih prodali trgovcem in zadrugam, niso dosegli tržne vrednosti, zaradi česar subvencije zdaj predstavljajo skoraj polovico njihovega zaslužka. Sedaj, ko obstaja nevarnost, da subvencije ne bodo izplačane, je ogroženo preživetje kmetov, zlasti majhnih in srednje velikih, ki se borijo za preživetje ter so se zelo zadolžili in so v hudi finančni stiski.

Ali bo Komisija takoj izplačala vse subvencije, do katerih so kmetje upravičeni, ne glede na to, ali je digitalizacija končana ali ne, da bi jih rešila pred propadom in jim omogočila nadaljevati kmetijsko dejavnost?

(41) <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=675&langId=en>

(42) http://ec.europa.eu/economy_finance/thematic_articles/article14761_en.htm. Poročilo o staranju in Poročilo o vzdržnosti sta dodatna dokumenta za COM(2009) 180 in COM(2009) 545 oziroma je oba objavil GD Komisije za ekonomske in finančne zadeve v reviji European Economy št. 2/2009 oziroma 9/2009.

Odgovor

Prvič, Komisija želi poslanca opozoriti, da si finančno upravljanje Skupne kmetijske politike delijo države članice in Komisija v skladu z Uredbo 1290/2005⁽⁴³⁾.

Plačila kmetom izvajajo plačilne agencije, ki jih akreditirajo posamezne države članice. Državam članicam Komisija te stroške naknadno povrne.

V Grčiji je bil rok za predložitev subvencijskih vlog za leto 2009 15. maj 2009 (z možnostjo podaljšanja do 9. junija 2009, čeprav s kaznimi). Ker so v grški ureditvi digitalizirane kmetijske parcele del vlog, ki jih predložijo kmetje (poleg alfanumeričnih podatkov), je ta datum hkrati tudi rok za zaključek digitalizacije.

Kmetje so skupaj z združenji kmetovalcev odgovorni za digitalizacijo. Vendar so se zaradi težav v združenjih kmetovalcev pojavile v procesu digitalizacije velike zamude. Opozoriti velja, da je prisotnost kmetov nujna, da se to delo opravi.

V skladu z zakonodajo glede neposrednih plačil in zaradi jasnih utemeljenih razlogov je treba nadzor opraviti še preden plačilne agencije izvedejo plačila. To zahteva digitalizacijo vseh kmetijskih parcel.

Od grških oblasti je torej odvisno, da proces digitalizacije pospešijo in zaključijo, da bodo lahko kmetom čim prej plačale.

*
* *

Vprašanje št. 47 predložila Iliana Malinova Iotova (H-0468/09)

Zadeva: Postopek za ugotavljanje kršitev proti Bolgariji v zvezi z neustreznim izvajanjem evropske zakonodaje o odpadkih v Sofiji v Bolgariji

Komisija je prišla do spoznanja, da za rešitev že več let trajajočega problema z odpadki v Sofiji v Bolgariji ni ustreznih nujnih ukrepov, hkrati pa bolgarska vlada in občinski organi glavnega mesta trdijo, da so sprejeli vrsto ukrepov, s katerimi je Komisija seznanjena.

Na podlagi katerih utemeljitev je Komisija sklenila, da proti Bolgariji sproži postopek za ugotavljanje kršitev?

Ali je Komisija seznanjena z ukrepi, ki jih je Bolgarija sprejela za reševanje problema z odpadki v Sofiji?

Ali so dokazi, ki jih je Bolgarija predložila Komisiji, prepričljivi?

Ali so na voljo podatki bolgarskih strokovnjakov in ali so bili upoštevani?

Kakšne zaveze je Komisija sprejela po pogovorih z bolgarskim predsednikom vlade Bojkom Borisovom o načrtih Bolgarije za rešitev problema z odpadki?

Do kdaj Komisija od bolgarske strani pričakuje oprijemljive rezultate?

Odgovor

Komisija se je odločila, da primer Bolgarije preda v razsojanje Sodišču zaradi neupoštevanja člena 5 Direktive o odpadkih⁽⁴⁴⁾ (okvirne Direktive o odpadkih), ki države članice zavezuje k vzpostavitvi celovitega in primernega omrežja obratov za odstranjevanje.

Ko je dvomesečni rok za odgovor na obrazloženo mnenje, poslano 1. decembra 2008, potekel, so se kršitve nadaljevale, kar je med drugim ponazarjalo več sto tisoč ton gospodinjskih odpadkov iz Sofije, uskladiščenih v obliki bal pod pogoji, ki so v nasprotju z zakonodajo Skupnosti, saj je bila zmogljivost odlagališča Suhodol skoraj že izčrpana, druga obstoječa odlagališča pa niso mogla sprejeti proizvedenih odpadkov.

Komisija je upoštevala vse informacije, ki jih je Bolgarija zagotovila glede razmer v zvezi z odpadki v okolici Sofije in na podlagi teh informacij prišla do spoznanja, da je sicer opaziti napredek pri odstranjevanju odpadkov v balah, pa tudi pri uvajanju nujnih ukrepov, da se za Sofijo vzpostavi celovit sistem za ravnanje

⁽⁴³⁾ Uredba Sveta (ES), št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike, UL L 209, 11.8.2005.

⁽⁴⁴⁾ Direktiva 2006/12/ES, UL L 114, 27.4.2006

z odpadki, ti. „projekt za odpadke v Sofiji“, da pa težava v zvezi s pomanjkanjem ustrezne in trajnostne infrastrukture za odstranjevanje odpadkov še vedno ni odpravljena.

Komisija pozdravlja ukrepe, ki jih je sprejela Bolgarija za vzpostavitev infrastrukture za odstranjevanje odpadkov, ki bo, kot upamo in pričakujemo, zagotovila dolgoročno trajnostno rešitev za bolgarsko prestolnico Sofijo. Ker je rok za vzpostavitev nujno potrebne infrastrukture že potekel, Komisija pričakuje, da bo to Bolgarija uredila v najkrajšem možnem času in zagotovila, da so nova odlagališča popolnoma skladna z vso zadevno zakonodajo Skupnosti, zlasti z zahtevo po uporabi najboljše tehnologije, ki je na voljo, kot je to določeno v členu 5 Direktive o odpadkih. Komisija bi omenila tudi nujno potrebno novo infrastrukturo za odpadke izven Sofije.

*
* *

Vprašanje št. 48 predložil Ivo Belet (H-0469/09)

Zadeva: Prihodnost električnih avtomobilov

Naslednja Komisija si bo morala med drugim še naprej prizadevati za razvijanje gospodarstva z nizkimi emisijami CO₂, tako da bo zlasti omejila emisije ogljika pri oskrbovanju z električno energijo in v prometu ter spodbudila razvoj čistih električnih avtomobilov.

S katerimi ukrepi namerava Komisija uresničiti te ambicije?

Ali Komisija predvideva pobude, s katerimi bi pospešila uporabo električnih avtomobilov?

Katere pobude namerava uvesti Komisija, da bi hitro vzpostavila mrežo polnilnih postaj za električne avtomobile?

Kako Komisija razume vlogo baterij električnih avtomobilov pri ohranjanju ravnotežja med ponudbo električne energije in povpraševanjem po njej?

Ali Komisija meni, da bi lahko pri tem sodelovala tudi Evropska banka za obnovo in razvoj?

Odgovor

EU mora razviti vizijo za približevanje brezogljičnemu energetskega sistemu za EU do leta 2050.

Nizko- ali brezogljične tehnologije za proizvodnjo električne energije in okoljsko učinkovito ogrevanje in hlajenje stavb morajo predstavljati središče sleherne dekarbonizacijske agende. Zato je Komisija v preteklih nekaj letih pripravila celo vrsto pobud, namenjenih povečevanju rabe obnovljivih virov energije, določanju standardov za energetske učinkovitost in spodbujanju tehnologij za trajnostno rabo fosilnih goriv, pa tudi novih tehnologij na področju obnovljivih virov in energetske učinkovitosti. Celoten niz ukrepov, ki so v postopku sprejetja in ki bodo sprejeti v bližnji prihodnosti, je bil podrobno predstavljen v strateškem pregledu energetske politike, ki jo je Komisija sprejela decembra 2007 in 2008.

V Sporočilu „Trajnostni razvoj prometa“, objavljenem junija 2009, Komisija opredeljuje izzive, instrumente in prednostne naloge za promet s časovnim rokom 2050. Naslednje leto bo Komisija objavila belo knjigo o prometni politiki, ki bo spredstavila politične ukrepe, ki bodo sprejeti na področju prometa za naslednje desetletje. Nova bela knjiga bo osredotočena na združevanje mobilnosti in dekarbonizacije za spodbujanje gospodarske rasti in socialnega napredka, pa tudi napredka na poti k trajnostnemu prometnemu sistemu. V tem okviru bo elektromobilnost brez dvoma igrala glavno vlogo, čeprav alternativne rešitve ne smejo biti izključene.

Komisija vsa leta podpira razvoj alternativnih vozil in tehnologijo goriv. Projekti biogoriva, zemeljskega plina, vodika in električnih vozil so bili deležni glavnega financiranja iz okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj. Skupna tehnološka pobuda za gorivne celice in vodik s 470 milijoni EUR sredstev Skupnosti je bila ustvarjena leta 2008. Postavljeni so bili cilji za biogoriva in obnovljive vire energije na trgu pogonskega goriva, razvijajo se trajnostna merila za biogoriva in omogočena je bila ugodna davčna obravnava za alternativna goriva. Direktiva o čistih vozilih, ki je bila sprejeta marca 2009, bo zahtevala, da se poraba energije, emisije CO₂ in emisije onesnaževal upoštevajo pri odločitvah glede nakupa vozil za storitve javnega prometa. To bo spodbudilo uvajanje čistih in energetske učinkovitih vozil na trg. Uvedena je bila zakonodaja za zmanjšanje emisij CO₂ novih osebnih avtomobilov na 130 gramov na kilometer v povprečju (postopno uvajanje od leta 2012 do 2015) in na nadaljnjih 95 g/km leta 2020 (Uredba (ES) št. 443/2009), podobna zakonodaja pa je bila predložena za lahka gospodarska vozila (COM(2009)593).

2. V načrtu za oživitev gospodarstva, sprejetem novembra 2008, so predvidena tri javno-zasebna partnerstva. Eno izmed njih je pobuda za zelene avtomobile. Pobuda za zelene avtomobile (skupaj 5 mrd. EUR, z 1 mrd. EUR za raziskave in razvoj v Sedmem okvirnem programu za raziskave in tehnološki razvoj in 4 mrd. EUR posojil EIB) bo podprla razvoj novih in trajnostnih oblik cestnega prometa. Prednostna naloga bo elektrifikacija cestnih vozil (elektromobilnost). Evropska komisija bo zagotovila financiranje za raziskave in razvoj, standardizacijo in poenostavitve uvajanja na trg, leta 2010 pa bo zagotovila 108 milijonov EUR.

Poleg teh dejavnosti za podporo industrije Komisija začne študijo, da bi raziskala okoljske in druge vplive morebitnega razširjenega uvajanja na trg električnih avtomobilov in hibridnih vozil z možnostjo priključka na električno omrežje.

Komisija bo leta 2010 prav tako predlagala usklajene zahteve za odobritev električnih vozil, vključno s čistimi električnimi in hibridnimi vozili. S predlogom bodo uvedene posebne zahteve glede električne varnosti v okviru homologacije vozil Evropske skupnosti z obveznim izvrševanjem Pravilnika št. 100 Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo.

Dalje, Evropska komisija namerava evropskim organom za standardizacijo podeliti pooblastilo za razvoj ali pregled obstoječih standardov, tako da bo zagotovljena interoperabilnost med napravami za polnjenje baterij, ki se uporabljajo v električnih vozilih. Tako bodo lahko uporabniki uporabljali iste polnilce za celo vrsto avtomobilov, ne da bi morali kupiti nov polnilec vsakič, ko kupijo nov avtomobil ali baterijo. To bi potrošnikom omogočalo tudi enostaven način polnjenja njihovih vozil, če se peljejo preko meja ali kadar potujejo znotraj lastne države članice. Prav tako bi poenostavilo polnjenje na javno dostopnih točkah in pripravo infrastrukture za polnjenje. In nazadnje, države članice bi to odvrnilo od ukrepanja posamično, saj bi to lahko privedlo do prekrivanja rešitev.

Sprejetje usklajenih pravil bo omogočil preprost, jasen in poceni postopek odobritve in bo tako spodbudil hitro uvajanje nizkoogljivih vozil na trg v Evropski uniji. Tako poenostavljen novi okvir za električna vozila bo posledično okrepil konkurenčnost evropske industrije in pospešil dekarbonizacijo cestnega prometa.

3. Vzpostavitev infrastrukturnih omrežij za polnjenje se preučuje znotraj pobude za zelene avtomobile. Velik evropski projekt elektromobilnosti, za katerega je razpis za zbiranje predlogov odprt do 14. januarja 2010, bo vključeval vozila, infrastrukturo in razvoj skupnih kodeksov, standardov in predpisov. Dalje, za prihodnje razpise za pobudo za zelene avtomobile so predvideni raziskave in razvoj, da bi izboljšali delovanje in zmanjšali stroške, pa tudi da bi razvili aplikacije inteligentnih mrež za ta namen (da bi izboljšali zmogljivost mrež, da bi podprli različne poslovne modele in plačilne sheme itd.).

4. Zmogljivost baterij, vgrajenih v električnih vozilih, ki delujejo kot naprave za shranjevanje energije za električno mrežo, se preiskuje v nedavno izbranih projektih, ki jih Komisija že financira preko okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj. Dalje, raziskave in predstavitev glede vloge baterij električnih avtomobilov v povezavi z ohranjanjem ravnotežja med ponudbo električne energije in povpraševanjem po njej, se preučuje znotraj pobude za zelene avtomobile, koristi pa ji bodo prinesli tudi rezultati projektov, ki sedaj potekajo.

5. Posojilni mehanizmi Evropske investicijske banke (EIB) bodo zagotovili pomeben del financiranja v okviru pobude za zelene avtomobile. Na voljo sta dva instrumenta:

sklad za financiranje na osnovi delitve tveganja ter

evropski sklad za čisti prevoz; sklad, ki je bil posebej oblikovan za podporo okolju prijaznih raziskav, razvoja in inovacij na področju prometne industrije.

Sklad za financiranje na osnovi delitve tveganja je inovativna shema za izboljšanje dostopa do finančnih posojil za zelo tvegane naložbe na področju raziskav, razvoja in inovacij, medtem ko je bil evropski sklad za čisti prevoz del protikriznega svežnja, ki ga je EIB ustanovila jeseni 2008 in je posebej namenjen raziskavam za zmanjšanje emisij pri prevozu. 4 milijarde EUR so na voljo znotraj evropskega sklada za čisti prevoz za pobudo za zelene avtomobile.

*

* *

Vprašanje št. 49 predložila Mairead McGuinness (H-0471/09)**Zadeva: Pregledi tovornih vozil v pristanišču v Calaisu**

Prevozniki, ki potujejo skozi pristanišče v Calaisu na poti v Združeno kraljestvo, imajo že nekaj časa težave v zvezi s pregledi svojih vozil s strani francoskih organov in organov Združenega kraljestva zaradi iskanja nezakonitih prebežnikov. Zdi se, da so pregledi organov Združenega kraljestva vozil na vstopu v njihovo ozemlje strožji od pregledov, ki jih izvajajo njihovi francoski kolegi. Prevoznikom so na kraju samem naložene globe, ko agencija za meje Združenega kraljestva med obveznim pregledom najde nezakonite prebežnike, ki jih francoske oblasti ne opazijo.

Ali lahko Komisija komentira to stanje? Ali Komisija meni, da bi morala biti večja skladnost med pregledi, ki jih izvajajo francoske oblasti (ki spadajo med schengenske mejne preglede) in tistimi, ki jih izvaja agencija za meje Združenega kraljestva? Ali Komisija meni, da je pravično, da so prevozniki odgovorni za pomanjkljivosti postopka pregledovanja?

Odgovor

Komisija se zaveda težavnega položaja na območjih okoli pristanišča v Calaisu glede prisotnosti priseljencev iz tretjih držav, ki skušajo vstopiti v Združeno kraljestvo na nezakonit način. Komisija se prav tako zaveda ravni preverjanja in pregledov vozil na izstopu, ki jih izvajajo francoske oblasti. To raven lahko sodimo kot visoko, zlasti ob upoštevanju nameščene tehnične opreme.

Organi Združenega kraljestva izvajajo vstopne preglede na francoskem ozemlju na podlagi dvostranskega sporazuma med Francijo in Združenim kraljestvom. Komisija ne more izraziti stališča glede ravni mejnih pregledov, ki jih Združeno kraljestvo izvaja na svojem lastnem ozemlju ali v Franciji, saj zadevne določbe schengenskega pravnega reda za Združeno kraljestvo niso zavezujoče.

Različne ravni odkrivanja niso nujno posledica različnih postopkov ali opreme, temveč drugih razlogov, na primer tehničnih omejitev takšne opreme ali njene uporabe; naključja, ki temelji na obveščanju ali analizi tveganja. Po razumevanju Komisije prevozniki niso odgovorni za napake v postopku pregleda; sankcije voznikov so povezane s skrbnostjo, ki jo od njih pričakujejo organi Združenega kraljestva v zvezi z njihovo nacionalno zakonodajo glede odgovornosti prevoznikov pri skrbi za njihova vozila (na primer pri izbiri mesta za parkiranje ali nameščanju pečata na tahograf njihovih vozil).

*

* *